

ΣΕΛΙΔΑ 9

ΣΕΛΙΔΑ 3

ΣΕΛΙΔΑ 13

ΣΕΛΙΔΑ 11

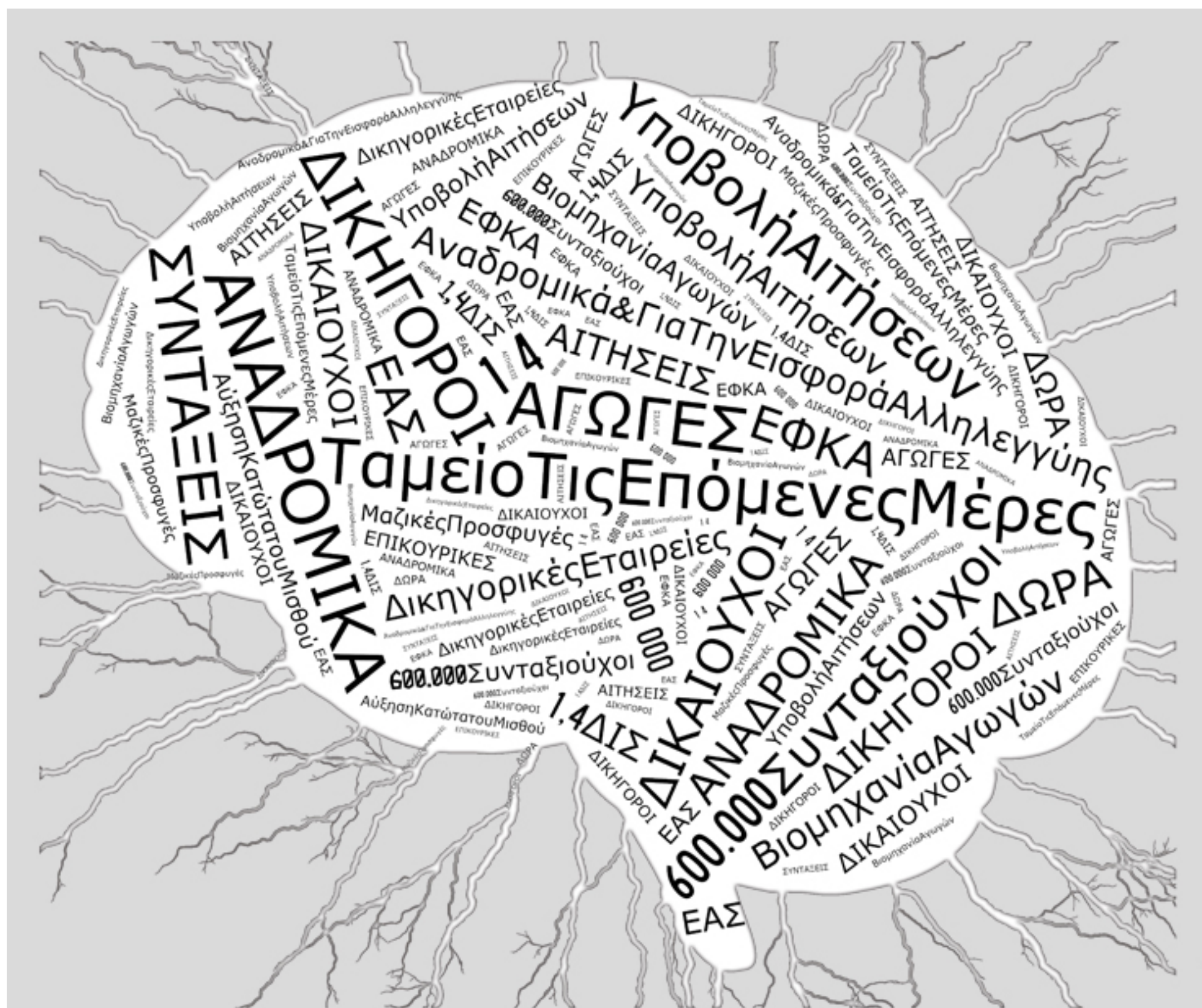
ΣΕΛΙΔΑ 8

ΣΕΛΙΔΑ 12

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 985 - 24 Νοέμβρη 2018

www.ekseggersi.gr

Να διώξουμε τη λογική της ήττας από τα μυαλά μας

Scripta... Verba...

Όλοι επιθυμούμε μια συνεταγμένη παγκόσμια τάξη, έντιμες εμπορικές σχέσεις (...) Η Ευρώπη και στο κέντρο της η γαλλογερμανική συνεργασία έχουν καθήκον και υποχρέωση να μην επιτρέψουν τη διολίσθηση του κόσμου στο χάος.

Εμανουέλ Μακρόν

Ο ιμπεριαλιστικός πασιφισμός σε σύγχρονη έκδοση.

Είμαι κι εγώ υπέρ της κοινωνικής οικονομίας της αγοράς. Για να κατανείμεις πλούτο, όμως, πρέπει πρώτα να τον δημιουργήσεις.

Ανγκελα Μέρκελ

Καμιά πρωτοτυπία στους αστούς πολιτικούς. Όλοι το ίδιο παραμύθι λένε, δεξιόι, σοσιαλδημοκράτες και «αρριστεροί».

Τα παιδιά προσπαθήσανε για ένα δεύτερο γκολ, αλλά δεν μπορούμε να τα βάλουμε με το Θεό. (...) Η Παναγιά έτσι ήθελε να γίνει, μπορεί να μας το δώσει αλλού.

Αγγελος Αναστασιάδης

Απλά πράγματα, όχι αναλύσεις, αυτοκριτικές κτλ. Αν ο Τσίπρας δεν ήταν... εγκλωβισμένος στην ανεξιθρησκεία, θα του το συστήναμε ανεπιφύλακτα ως τακτική.

Υστερα από δεκαετίες συμπίεσης της σοσιαλδημοκρατίας με την ευρωπαϊκή Δεξιά, αμφισβητείται η στρατηγική της νεοφιλελεύθερης συναίνεσης. (...) Φαίνεται λοιπόν πως αναπτύσσεται ένας γόνιμος προβληματισμός εντός της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας που ανοίγει μια προοπτική συνεργασίας με την Αριστερά...

Πάνος Σκουρλέτης

Τόση φλυαρία για να δικαιολογήσουν το φυσιολογικό: οι μεταμφιεσμένοι σε αριστερούς, σοσιαλδημοκράτες, θα συνεργαστούν με τους μη μεταμφιεσμένους.

Θεωρώ τον Κώστα Σημίτη, μαζί με τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, από τους πιο σημαντικούς πρωθυπουργούς της μεταπολεμικής Ελλάδας. (...) Η προσπάθεια σπύλωσης της προσωπικότητάς του δεν είναι μόνο άδικη και παράλογη...

Νίκος Μουζέλης

Χάνει έναν από τους «λομπίστες» του στη σοσιαλδημοκρατία ο ΣΥΡΙΖΑ;

Πιστεύω ότι η απόφαση της ανεξάρτητης αρχής για έλεγχο στους λογαριασμούς του κ. Σημίτη έχει στοιχίσει υπερβολής και είμαι βέβαιος, με βάση τη δημόσια εικόνα του, ότι τίποτα το επιλήψιμο δεν υπάρχει.

Νίκος Φίλης

Αφελή δεν τον λες. Γι' αυτό και στον ΣΥΡΙΖΑ ψάχνονται «πού το πάει ο Φίλης». Προς το παρόν ανέλαβε να τον... ξεχέσει ο... Βαξεβάνης.

ΡΙΠΕΣ

♦ Βρε πώς αλλάζουν οι καιροί ♦ Οι πασόκοι καταθέτουν ανενόχλητοι στεφάνι στο Πολυτεχνείο και οι συριζαίοι τρώνε τη γιούχα της αρκούδας, με καφέδες, νερά και ό,τι άλλο υπήρχε πρόχειρο ♦ Ο Σκουρλέτης, πάντως, δήλωσε ότι... συνεχίζουν ♦ Ως προς αυτό δεν είχαμε καμιά αμφιβολία ♦ Γι' αυτό και στην πορεία πήγαν και χώθηκαν πίσω από τον Περισσό ♦ Για να 'χουν καμιά ώρα διαφορά από τους «άλλους» ♦ Κάποιοι από τους οποίους είχαν ξεμείνει έξω από την αμερικάνικη πρεσβεία κι όταν τους είδαν τους την ξαναέπεσαν ♦ Βρε πώς αλλάζουν οι καιροί ♦ Οι Σαμαροβενιζέλοι περισσότερο επεδείκνυναν τη γιγαντιαία «αύρα» της αστυνομίας ♦ Οι Τσιπροκαμμένοι την έβαλαν να «δουλέψει» ♦ Μιλάμε για πρόοδο! ♦ Χαράς ευαγγέλια ♦ Επιτέλους, ο Μιχελιογιαννάκης, ο γιατρός, μίλησε ♦ Ντόμπρα και σταράτα όπως πάντοτε

♦ «Επικρατούσα θρησκεία στην Ελλάδα είναι η θρησκεία της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού. Γιατί να αναθεωρηθεί το άρθρο 3, όταν στην Ελλάδα το 95% είναι Ορθόδοξοι Χριστιανοί;» ♦ Ελα μου ντε ♦ Κι αφού αποφάσισε να μιλήσει η αγάπη της στήλης, τα είπε όλα και ξαλάφρωσε ♦ «Το άρθρο 16 απαγορεύει την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων. Γιατί άραγε; Δεν λυπούμαστε το κόστος και την ταλαιπωρία των οικογενειών που στέλνουν τα παιδιά τους στο εξωτερικό; Αφού επιτρέπεται το ιδιωτικό νηπιαγωγείο, δημοτικό, γυμνάσιο και λύκειο, γιατί να μην επιτρέπεται και το ιδιωτικό πανεπιστήμιο;» ♦ Εμάς, όμως, δεν μας φτάνουν οι δηλώσεις ♦ Θέλουμε και απεργία πείνας ♦ Με ντάκο για κολατσιό, όχι μπισκοτάκια όπως την άλλη φορά ♦ Ναι, ρε, βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ εξακολουθεί να είναι ο Μιχελιογιαννάκης,

ο γιατρός ♦ Τραβάτε κάνα ζόρι; ♦ «Ο Τσίπρας μέσα από τη σχέση του μαζί μου γίνεται ένας σύγχρονος Σαούλ», φέρεται ειπών ο Τζερόνιμο ♦ Για να το λέει αυτός, κάτι θα ξέρει ♦ Για τον Τσίπρα δεν ξέρουμε πόσο τιμητικό είναι ♦ Αλλά γιατί όχι; ♦ Σιγά μη νοιαστεί ο χοντρόπετσος ♦ Πολιτικό παιχνίδι να γίνεται και τα υπόλοιπα δεν ενδιαφέρουν ♦ Ο άνθρωπος βρίσκει τον Τραμπ «διαβολικά καλό» και τη Μέρκελ «θεά», στο ιερώνυμο «Σαούλ» θα κλωώσει; ♦ Όταν οι αστοί πολιτικοί περνάνε ζόρια, επισκέπτονται ένα νηπιαγωγείο και φωτογραφίζονται να παίζουν με τα παιδάκια ♦ Τα οποία, φυσικά, δεν καταλαβαίνουν ότι τα χρησιμοποιούν ♦ Δοκιμασμένη συνταγή ♦ Το έκανε προ καιρού η Μέρκελ, το επανέλαβε η Μεί ♦ Ο Πούτιν, όμως, επέλεξε ένα μοναστήρι για την τελευταία του φωτογράφιση ♦ Αυτός έτσι κι αλλιώς δεν

έχει αντιπολίτευση ♦ Ενισχύει απλώς την εικόνα του τσάρου πασών των Ρωσίων ♦ Ένας ο Τσόρτσιλ και ένας ο... Τ(σ)ατσόπουλος ♦ Τα λέει και μόνος του, δε βάζει κάνα άλλο να τα γράψει ♦ Αρκετοί δεξιόι, πάντως, έχουν ανεβεί στα κεραμίδια και σκούζουν με τις μεταγραφές του Κούλη ♦ Κυρίως καραμανλικοί ♦ Κάνει μια κάπως αντι-αμερικάνικη δήλωση ο Μακρόν; ♦ Θα σου δείξω εγώ, λέει ο Τραμπ κι αρπάζει το iPhone ♦ «Το πρόβλημα είναι ότι ο Εμάνουελ υποφέρει από πολύ χαμηλή δημοτικότητα 26% στη Γαλλία και ένα ποσοστό ανεργίας περίπου 10%. Προσπαθούσε απλώς να πάει την κουβέντα αλλού» ♦ Το 'χε γράψει, όταν θυμήθηκε κάτι άσχετο ♦ Κανένα πρόβλημα, το συμπλήρωσε ♦ «Παραπιπτόντως, δεν υπάρχει πιο εθνικιστική χώρα από τη Γαλλία -πολύ περήφανοι άνθρωποι, δικαίως» ♦ Κανονική Κατίνα ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Επειδή αυτό το... στοιχειώδως αστοιχείωτο δίποδο τον τόλμησε να πιάσει και πάλι στο στόμα του τη Ρόζα Λούξεμπουργκ, θα του θυμίσουμε μια φράση της μεγάλης επαναστάτριας που ταιριάζει ταμάρ στον ίδιο και τους ομοίους του: «Στην αστική κοινωνία ο ρόλος της Αριστεράς είναι ο ρόλος του κόμματος αντιπολίτευσης. Σε κόμμα εξουσίας επιτρέπεται να υψωθεί μόνο πάνω στα ερείπια του αστικού κράτους».

Κ «Αυτό είναι το πρόσωπο του φασισμού, είναι οι αυριανοί φασίστες», ούρλιαζε ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Νίκος Μανιός, δείχνοντας όσους αποδοκίμαζαν το μπλοκ του ΣΥΡΙΖΑ έξω από την αμερικάνικη πρεσβεία. Πήγαν και κρύφτηκαν πίσω από την πορεία του «Κ»ΚΕ, αλλά και πάλι δε γλίτωσαν το γιούχα. Όσο για τον Μανιό, «δε δικαιούται για να ομιλεί». Τα παράσημα από την -όντως- αντιδικτατορική του δράση, ως μέλος του

«Κινήματος 20 Οκτώβρη», τα έχει βρομίσει με τα σκατά της εξουσίας. Πλέον δεν είναι καν ένας συμπαθής ρεφορμιστής. Είναι ένας αποκρουστικός αστός εξουσιαστής. Κι αυτό έχει το τίμημά του. Όσο ουρλιάζει και χτυπιέται τόσο περισσότερο αποκαλύπτεται.

Κ «Ο πρώτος πρωθυπουργός που κατέθεσε στεφάνι στο Πολυτεχνείο», καμάρωνε η «Αυγή» στις 17 Νοέμβρη του

2015. Ψέμα ήταν ο ισχυρισμός για την πρωτιά (ως πρωθυπουργοί, στεφάνι στο Πολυτεχνείο είχαν καταθέσει ο Α. Παπανδρέου, ο Κ. Σημίτης, αλλά και ο Γιωργάκης), ψέμα και το ρεπορτάζ. Πρωί-πρωί και με δεκάδες ασφαλίδες στην τσίτα (κάποιοι φαίνονται και στη φωτογραφία) είχε πάει τότε ο Τσίπρας στο Πολυτεχνείο. Κι έφυγε σχεδόν τρέχοντας. Για να μην ξαναπάει ποτέ. Ούτε το 2016, ούτε το 2017, ούτε το 2018.

Φέτος δεν κατάφεραν να μπουν στο Πολυτεχνείο ούτε οι πατραρχάμενοι. Δεν τους έπαιρνε ν' ανοίξουν δρόμο με τους ασφαλίδες τους κι άφησαν τα στεφάνια στο πεζοδρόμιο της Πατησίων, μακριά από το αγριεμένο πλήθος και γρήγορα, γιατί περνούσε η ώρα και το πλήθος θα μεγάλωνε. Η Βουλή έβγαλε και ανακοίνωση: «Κοινοβουλευτική αντιπροσωπεία, τιμώντας τους αγωνιστές του Πολυτεχνείου, προσήλθε σήμερα το πρωί και κατέθεσε στεφάνι στον περίβολο, αφού ομάδα αγνώστων εμπόδισε τους βουλευτές να εισέλθουν στο μνημείο του Πολυτεχνείου». Η ανακοίνωση περιλάμβανε

και ανάλογο περιεχόμενο δήλωση του Δρίτσα, ως επικεφαλής της αντιπροσωπίας των συριζαίων βουλευτών.

Κ «Η αποτυχημένη δολοφονική ενέργεια κατά του αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Ισίδωρου Ντογιάκου...». Ετσι άρχιζε το άρθρο του Ηλία Κανέλλη στα «Νέα». Η επιτομή της προβοκατορικής δημοσιογραφίας. Καμιά δολοφονική ενέργεια κατά του Ντογιάκου δεν υπήρξε. Ο εκρηκτικός μηχανισμός τοποθετήθηκε έξω από πολυκατοικία και υπήρξε διπλή προειδοποίηση (στην ΕφΣυν και το zougla.gr). Ο προβοκάτορας, όμως, είναι προβοκάτορας.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Βαδίζουμε, λοιπόν, στο δρόμο του Πολυτεχνείου, στο δρόμο των συνθημάτων του, στο δρόμο της διεύρυνσης της Δημοκρατίας ενάντια σε κάθε είδους φασισμό, ρατσισμό. Σε έναν αγώνα ο οποίος είναι διαρκής. Συνεχίζουμε, λοιπόν, με τα συνθήματα του Πολυτεχνείου.

Πάνος Σκουρλέτης

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

24/11: Ημέρα διαμαρτυρίας για πολεμικά παιχνίδια 24/11/1967: Βόμβα μέσα στο υπουργείο Βιομηχανίας (ΔΕΑ) 24/11/1983: Ανταλλαγή έξι ισραηλινών αιχμαλώτων ΡΛΟ με 4.424 Παλαιστινίους φυλακισμένους στο Ισραήλ 24/11/1997: Βομβιστική επίθεση στα γραφεία Πανεθνικής Οργάνωσης, της οποίας επικεφαλής ήταν ο πρώην πρόεδρος Αρείου Πάγου Βασίλης Κόκκινος (Επαναστατικοί Πυρήνες) 25/11: Ημέρα για εν κινδύνω πληθυσμούς, ημέρα για εξάλειψη βίας κατά γυναικών, ημέρα αγοραστικής αποχής, Σουρινάμ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1975) 25/11/1942: Ανατίναξη γέφυρας Πορτοπόταμου 25/11/1973: Πραξικόπημα Ιωαννίδη 26/11/1931: Συγκρούσεις φορτοεκφορτωτών-χωροφυλακής στο λιμάνι Πειραιά, πολλοί τραυ-

ματίες 26/11/1943: Γερμανοί εκτελούν 118 ομήρους (Μονοδένδρι Λακωνίας) 26/11/1955: Δεκατρείς αστυνομικοί και πολλοί πολίτες τραυματίες σε αντιβρετανική διαδήλωση (Θεσσαλονίκη) 26/11/1967: Εικοσιτέσσερις καταδίκες μελών ΠΑΜ 1970: Βόμβα "Κινήματος 20ής Οκτώβρη" στο άγαλμα Τρούμαν, δυο βόμβες κάτω από αυτοκίνητα ΕΙΡΤ 26/11/1985: Χτύπημα λεωφορείου ΜΑΤ (Κάραβελ), νεκρός ο αρχιφύλακας Ν. Γεωργακόπουλος, δύο τραυματίες αστυνομικοί (17Ν) 27/11: Κούβα: Ημέρα μαρτύρων 28/11: Παναμάς: Ημέρα ανεξαρτησίας, Τσαντι, Μπουρούντι: Ημέρα δημοκρατίας (1966) 28/11/1943: Συνδιάσκεψη Τεχεράνης 29/11: Ημέρα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό 29/11/1937: Γερμανικό δικαστήριο παίρνει παιδιά από γονείς που αρνήθηκαν να τα μυήσουν στη ναζιστική ιδεολο-

γία 29/11/1947: Τέλος βρετανικής κυριαρχίας στην Παλαιστίνη, ψήφισμα ΟΗΕ για διαμελισμό σε εβραϊκή και αραβική ζώνη (ένα χρόνο πριν την ίδρυση κράτους Ισραήλ) 29/11/1964: Παρακρατικοί ναρκοθετούν τον Γοργοπόταμο πριν από εκδήλωση, δεκατρείς νεκροί, πενήντα τραυματίες 29/11/1970: Η αστυνομία επιχειρεί να διαλύσει 1.500 και συλλαμβάνει δεκατρείς νέους που θέλουν να δουν το "Γούντιστοκ" στον κινηματογράφο «Παλλάς» 30/11: Ημέρα για κατάργηση θανατικής ποινής, Μπαρμπάντος: Ημέρα ανεξαρτησίας (1966), Μπενίν: Εθνική γιορτή (1975), Φιλιππίνες: Ημέρα ηρώων (1863) 30/11/1970: Συλλήψεις δεκαεσσάρων μελών ΠΑΚ και άλλων οργανώσεων 30/11/1992: Ρουκέτα στη ΔΟΥ Νέας Φιλαδέλφειας (17Ν).

Βρόμικα παιχνίδια δεσποτάδων και αστικών κομμάτων

Μπορεί ο Ιερώνυμος να υπέστη μια δεινή προσωπική ήττα, καθώς το προσύμφωνο που υπέγραψε με τον Τσίπρα και παρουσίασαν οι δυο τους με πολλά ταρατατζούμ δεν μπορούσε να συγκεντρώσει ούτε απλή πλειοψηφία στη σύνοδο του δεσποταριάτου, όμως οι δεσποτάδες ξέρουν καλά την τέχνη του παζαριού και του συμβιβασμού σε νέα βάση. Μόνο δυο δεσποτάδες αποχώρησαν από τη σύνοδο, ενώ οι «μετριοπαθείς» ανέλαβαν να συντάξουν μια απόφαση που την ψήφισαν όλοι τους. Τι έλεγε αυτή η **ομόφωνη** απόφαση; Οτι το δεσποταριάτο δε συμφωνεί με την έξοδο των κληρικών από τις λίστες των δημόσιων υπάλληλων, ενώ είναι έτοιμο να συνεχίσει το διάλογο με την κυβέρνηση για τα υπόλοιπα ζητήματα. Δηλαδή, δε θέλουν να βγουν οι παπάδες από την Ενιαία Αρχή Πληρωμών, αλλά τους αρέσει η ιδέα να πάρουν το μισό της ακίνητης περιουσίας που διεκδικούν από το κράτος, μέσω της εκμετάλλευσης του συνόλου αυτής της εταιρίας από εταιρία που θα διοικούν από κοινού με το κράτος. Μονά-ζυγά δικά τους, δηλαδή.

Το μέγαρο Μαξίμου, βλέποντας ότι ο Ιερώνυμος ηττήθηκε, προσπάθησε να δείξει ότι αυτή η ήττα δεν αφορά και τον Τσίπρα. Και ανακοίνωσε: «*Η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος κατέληξε ομοφώνως στην απόφαση να συνεχιστεί ο διάλογος Πολιτείας - Εκκλησίας στα θέματα κοινού ενδιαφέροντος. Ως εκ τούτου, η Ελληνική Κυβέρνηση θα προχωρήσει **άμεσα** στην εκπόνηση Σχεδίου Νόμου, στο*

*πλαίσιο του Κοινού Ανακοινωθέντος της όλης Νοεμβρίου, που αποτελεί ένα ιστορικό βήμα για τον εξορθολογισμό των σχέσεων Εκκλησίας και Κράτους. Το Σχέδιο Νόμου **θα τεθεί σε γνώση** της Ειδικής Επιτροπής της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου, πριν κατατεθεί στη Βουλή. Το δε καθεστώς της μισθοδοσίας των εκκλησιαστικών λειτουργών, αποτελεί -σε κάθε περίπτωση- **ευθύνη και απόφαση της Πολιτείας**». Σε απλά ελληνικά: θα νομοθετήσουμε όπως νομίζουμε εμείς, θα βγάλουμε τους κληρικούς από την Ενιαία Αρχή Πληρωμών και το σχετικό νομοσχέδιο απλά θα το θέσουμε υπόψη σας, για να το γνωρίζετε, όχι για να έχετε δικαίωμα βέτο.*

Υπάρχει περίπτωση να κάνει ο Τσίπρας αυτά που με απειλητικό τρόπο ανακοίνωσε το μέγαρο Μαξίμου; Σε προεκλογική περίοδο και με δέκα χιλιάδες παπάδες στα κάγκελα, τέτοια περίπτωση δεν υπάρχει. Απλά κάνει τον «καμπόσο» για να τονώσει το αίσθημα των απανταχού συριζαίων που βλέπουν ότι ακόμα και σ' αυτόν τον ετεροβαρή (σε βάρος του κράτους) συμβιβασμού που πέτυχε με τον Ιερώνυμο, ο Τσίπρας «έφαγε πόρτα» από τους δεσποτάδες.

Σαν να μην έτρεξε τίποτα, ο Ιερώνυμος έσπευσε να απαντήσει: «*Με ικανοποίηση χαιρετώ την δήλωση του κ. Πρωθυπουργού σχετικά με την σημερινή ομόφωνη απόφαση της έκτακτης Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος και την συνέχιση του ουσιαστικού διαλόγου μεταξύ Εκκλησίας και Πολιτείας για τα θέματα κοινού ενδιαφέροντος. Η από κοινού συνεργασία απο-*

τελεί ένα περαιτέρω βήμα για την εμβάθυνση των διακριτών μας ρόλων στο πλαίσιο πάντα της από κοινού εξυπηρέτησης των συμφερόντων του λαού μας!

Ο Τσίπρας λέει ότι θα προχωρήσει **άμεσα** στην κατάρτιση νομοσχεδίου, ο Ιερώνυμος λέει πως χαίρεται για τη συνέχιση του διαλόγου. Μας δουλεύουν και οι δύο μαζί. Αμφιβάλλουμε αν θα υπάρξει νομοσχέδιο σύντομα, αλλά κι αν υπάρξει, αυτό θ' αρχίσει να συζητιέται με τους δεσποτάδες και η ψήφισή του θα παραπεμφθεί στις ελληνικές καλένδες. Γιατί αν ο ΣΥΡΙΖΑ πάει να καταθέσει νομοσχέδιο στη Βουλή, που θα βγάζει τους παπάδες εκτός δημοσιοϋπαλληλίας, ο Ιερώνυμος (με βάση την ομόφωνη απόφαση της συνόδου του δεσποταριάτου) θα πρέπει να τεθεί επικεφαλής της «τζιχάντ» που θα ξεκινήσει το παπαδαριό.

Γι' αυτό και ο μηχανισμός προπαγάνδας του Μαξίμου έριξε αμέσως στην πιάτσα τη μυστική συνάντηση Μητσοτάκη-Ιερώνυμου. Η δημοσίευση της είδησης ταυτόχρονα σε τρεις συριζοφυλλάδες («Αυγή», «Documento», «ΕφΣυν») δεν αφήνει αμφιβολίες για την προέλασή της. Ο Μητσοτάκης συναντήθηκε με τον Ιερώνυμο μια μέρα πριν ο τελευταίος εμφανιστεί με τον Τσίπρα στο γνωστό τηλεοπτικό σόου στο Μαξίμου. Σύμφωνα με την προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ, ο Μητσοτάκης προσπάθησε να αποτρέψει τον Ιερώνυμο από το να κλείσει συμφωνία με τον «άθεο» Τσίπρα, ώστε να την κλείσει με τον «ευσεβή» Κούλη. Αυτό ήταν και το γαργαλιστικό στοιχείο της είδησης, γιατί μυ-

στικές συναντήσεις με τον Ιερώνυμο έχει κάνει ουκ ολίγες ο Τσίπρας.

Και πού ξέρει ο Τσίπρας τι είπε ο Κούλης στον Ιερώνυμο; Του το είπε ο Ιερώνυμος (γιατί ο Κούλης αποκλείεται να του το είπε). Ελα όμως που ο Ιερώνυμος διέψευσε ότι έγινε συζήτηση με τέτοιο περιεχόμενο! Επομένως, αν είναι ψεύτης ο Κούλης, όπως λέει ο ΣΥΡΙΖΑ, ψεύτης είναι και ο Ιερώνυμος! Ο Κούλης, πάλι, λέει πως δεν είχε ιδέα για τη συμφωνία Τσίπρα-Ιερώνυμου, που ανακοινώθηκε μια μέρα μετά. Αν αυτό το πάρουμε τοις μετρητοίς, τότε ο Ιερώνυμος είναι ένας κοινός απατεώνας, ένας παντελώς αναξιόπιστος συνομιλητής, αφού προσπάθησε να αποπροσανατολίσει τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης, κρατώντας τον στο σκοτάδι σχετικά με μια συμφωνία κυβέρνησης-Εκκλησίας, που και από τα δύο μέρη χαρακτηρίστηκε ιστορική!

Δε θ' ασχοληθούμε, φυσικά, με τη διερεύνηση της «αλήθειας» και του «ψεύδους». Ούτε με τις αηδιαστικές ανακοινώσεις του Μαξίμου που χαρακτηρίζουν τον Ιερώνυμο «άξιο λευίτη της Ορθοδοξίας» και με τις ανάλογου περιεχομένου απαντήσεις της ΝΔ. Αν το κάναμε, θα παίζαμε το παιχνίδι τους. Γιατί παιχνίδι κάνουν όλοι τους και φλομώνουν τον ελληνικό λαό στο ψέμα. Το δεσποταριάτο θέλει να γεμίσει το «παγκάρι» του και τα αστικά κόμματα θέλουν να γεμίσουν τις κάλπες τους. Ο ελληνικός λαός είναι θύμα και των δύο. Οσο για τον στοιχειώδη αστικό εκσυγχρονισμό, του διαχωρισμού Εκκλησίας-κράτους, ούτε που φαίνεται στον ορίζοντα.

...και στη μέση ο Σημίτης

«Πιστεύω ότι η απόφαση της ανεξάρτητης αρχής για έλεγχο στους λογαριασμούς του κ. Σημίτη έχει στοιχεία υπερβολής και είμαι βέβαιος, με βάση τη δημόσια εικόνα του, ότι τίποτα το επιλήψιμο δεν υπάρχει. Αλλοι οι πολιτικές διαφωνίες με τον κ. Σημίτη και οι αδιαμφισβήτητες ευθύνες του για τους υπερεξοπλισμούς και τα “έργα” υπουργών του, άλλο η αμφισβήτηση της προσωπικής εντιμότητας και ακεραιότητάς του». Τι μύγα τσίμπησε τον Νίκο Φίλη και εμφανίστηκε από τις στήλες του «Βήματος» ως υπερασπιστής της προσωπικής εντιμότητας και ακεραιότητας του Σημίτη, την ώρα που το Μαξίμου οργανώνει την επιχείρηση ηθικής αποδόμησης του πρώην πρωθυπουργού;

Είναι μόνο η λύσσα που να εκδικηθεί τον Τσίπρα που δεν τον επανέφερε στην κυβέρνηση ή σκέφτεται διαφορετικά από το επιτελείο του Μαξίμου, φοβούμενος πως στοχοποιώντας τον Σημίτη το αποτέλεσμα θα είναι το αντίθετο από το επιδιωκόμενο; Ο,τι και να ισχύει, ο Φίλης φαίνεται να ακολουθεί το δόγμα Καραμανλή (του πρεσβύτερου), σύμφωνα με το οποίο τους πρώην πρωθυπουργούς τους στέλνει στο σπίτι τους, όχι στο δικαστήριο.

Ομως δεν κάνουν τίποτα διαφορετικό οι Τσιπραίοι. Ο Σημίτης πολιτικά βρίσκεται εδώ και χρόνια στο σπίτι του, ούτε στο ΠΑΣΟΚ παίζει κάποιο ρόλο ούτε γενικότερα στην αστική πολιτική ζωή. Ποινικά δεν πρόκειται να τον ακουμπήσουν (μόνο αφελείς θα πίστευαν ότι ο Σημίτης -και ο κάθε Σημίτης- θα διακινούσε λεφτά από μίζες μέσω των λογαριασμών του στις ελληνικές τράπεζες, το άνοιγμα των οποίων ζήτησε η περιβόητη Αρχή), όμως με τον σκανδαλογικό ντόρο πετυχαίνονται διάφοροι στόχοι. Από τη μια στριμώχνεται το ΠΑΣΟΚ, καθώς υπενθυμίζεται ο βίος και η πολιτεία του «καλύτερου πρωθυπουργού της μεταπολίτευσης», ενώ από την άλλη ικανοποιείται η καραμανλική μερίδα της ΝΔ. Δεν είναι τυχαίο ότι, τη στιγμή που η επίσημη ΝΔ σιωπά, συγκροτήματα όπως αυτά του Χατζηνικολάου και του Φιλιππάκη στηρίζουν φανατικά τους κυβερνητικούς χειρισμούς με επίκεντρο τον Σημίτη, που εμφανίζονται ως ενέργειες της «ανεξάρτητης Δικαιοσύνης».

Το χρειαζόταν αυτό το μέτωπο ο ΣΥΡΙΖΑ και έσπευσε να το ανοίξει ειδικά αυτή την περίοδο που είναι εξ αντικειμένου προεκλογική; Γιατί θα έπρεπε να μας ενδιαφέρει να μάθουμε την απάντηση σ' αυτό το ερώτημα; Αυτοί έχουν τα γένια, έχουν και τα χτένια. Δικό τους ζήτημα είναι, αδιάφορο για την ελληνική κοινωνία. Ενδιαφέρον έχει μόνο με αρνητικό πρόσημο, καθώς δεν πρόκειται για κάθαρση, αλλά για σκανδαλογία, άνευ ουσιαστικού περιεχομένου και με ισχυρή δόση αποπροσανατολισμού. Γιατί τι είναι αυτό που επιδιώκει να εμποδώσει στη συνείδηση του ελληνικού λαού ο ΣΥΡΙΖΑ; Οτι για την κρίση δε φταίει ο καπιταλισμός ως σύστημα, αλλά φταίει το «παλιό πολιτικό σύστημα» (από το οποίο έχουν εξαιρεθεί τον Κώστα Καραμανλή, μολονότι αυτός έγινε πρωθυπουργός μετά τον Σημίτη), με τις μίζες που παίρνουν οι πολιτικοί του, με αποτέλεσμα να καταχρεώσουν και να χρεοκοπήσουν τη χώρα. Μίζες φυσικά έπεφταν (και δεν πρόκειται να σταματήσουν να πέφτουν, γιατί έτσι δουλεύει ο καπιταλιστικός ανταγωνισμός), δεν είναι όμως αυτές που προκάλεσαν την κρίση, αλλά η λειτουργία του καπιταλιστικού συστήματος.

Το ορατό αποτέλεσμα αυτής της φάσης της σκανδαλογίας είναι η συσπείρωση του «όλου ΠΑΣΟΚ», που αντέδρασε με το σύνδρομο του σκαντζόχοιρου. Όλοι έσπευσαν να στηρίξουν τον Σημίτη. Η Φώφη συναντήθηκε μαζί του, ο Γιωργάκης του τηλεφώνησε, ο Θεοχαρόπουλος τον επισκέφτηκε στο γραφείο του, ο παλιός φιλοπασοκικός Τύπος (κυρίως το συγκρότημα Μαρινάκη) έβαλε μπροστά τους αρθρογράφους του ν' αρχίσουν να υμνούν τον Σημίτη (όπως το έκαναν και τότε που ήταν πρωθυπουργός), η Χαριλάου Τρικούπη μοίρασε αναλυτικό non paper, το οποίο μιλάει για «αναβίωση του βρώμικου '89» και για εφαρμογή από τον Τσίπρα του «δόγματος Πολάκη» και για δημιουργία ενός «ορατού παραθεσμικού συστήματος, ενός ιστού αράχνης φτιαγμένου από λάσπη, συκοφαντία και διαβολή, έδρα του οποίου είναι τα υπογεία του Μαξίμου» κτλ. κτλ.

Εδώ που τα λέμε, δεν είχε άλλη επιλογή το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ. Δεν μπορούσε να μην υπερασπιστεί τον Σημίτη. Αν τον αφήνε έκθετο στον πόλεμο των συριζαίων, θα κατέρρεε η θεωρία ότι υπήρξε μόνο «ατομική συμπεριφορά και ατομική επιλογή ελάχιστων στελεχών» (Ακη, Γιάννου, Μαντέλη), οπότε θα στιγματιζόταν ολόκληρο το ΠΑΣΟΚ ως κόμμα μίζας και ρεμούλας. Βέβαια, με αυτά που αναμοχλεύει η συριζαϊκή προπαγάνδα, ως τέτοιο εμφανίζεται το ΠΑΣΟΚ (οι «καλοί» πασόκοι, με επικεφαλής τον ίδιο τον Κοτσακά, έχουν περάσει στον ΣΥΡΙΖΑ), όμως είναι άλλο να το παραδέχεσαι, έστω και διά της σιωπής. Η άμυνα ήταν μονόδρομος για το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ, ο Σημίτης είναι αναγκασμένος να κινήσει ό,τι «επιρροές» διαθέτει στο σύστημα (ήδη ο διαπρύσιος οπισθηρικός του ΣΥΡΙΖΑ Ν. Μουζέλης βγήκε και υπερασπίστηκε δημόσια τον παλιό του φίλο Σημίτη) και όπως συμβαίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις, η άμυνα μετατρέπεται ταυτόχρονα σε επίθεση για την απόκτηση πολιτικής υπεραξίας. «Ταμείο» και ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ θα κάνουν στις κάλπες. Πάντως, οι συριζαίοι παίζουν γνήσιο «σκληρό ροκ».

Περσινά ξινά σταφύλια...

Τα αποσπάσματα είναι από το non paper του ΚΙΝΑΛ για την «υπόθεση Σημίτη» και είναι αυτό με το οποίο οι πασόκοι προσπαθούν να περάσουν στην αντεπίθεση καταλογίζοντας σκάνδαλα στον ΣΥΡΙΖΑ. Το παραθέτουμε ολόκληρο:

«Πού ήταν ο πρωθυπουργός;

- στο σκάνδαλο με τα “βοσκοτόπια” και τη σκανδαλώδη κατάτμηση της εργολαβίας της “Ολυμπίας Οδού”

- στο σκάνδαλο του Θριάσιου Πεδίου

- στην αμαρτωλή σύμβαση του “Ελ. Βενιζέλος” (ακολουθούν το δρόμο που άνοιξε η ΝΔ στο παρελθόν)

- στο σκάνδαλο της ΔΕΠΑ

- στην υπόθεση της Τράπεζας Αττικής

- στις δεκάδες διατάξεις σε νομοσχέδια και τροπολογίες για χαριστικές πράξεις απέναντι σε επιχειρηματίες

- στην υπόθεση του υπουργείου Αμυνας για τα όπλα στον Περσικό, τις ομολογημένες σχέσεις με τους μεσάζοντες

- στην επιμονή να μην ανοίγει το φάκελο των πραγματικών ευθυνών για την περίοδο της κυβέρνησης της ΝΔ 2004 - 2009 που έφερε την κρίση και, βεβαίως, την περίοδο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ 2015-2018 που την εξακόντισε στα ύψη. Περίοδοι κατά τις οποίες δεκάδες υποθέσεις με οσμή σκανδάλου κυριολεκτικά βοούν».

Οι δύο πλευρές είναι ορατές διά γυμνού οφθαλμού: πρώτον, ο ΣΥΡΙΖΑ είναι βουτηγμένος ο ίδιος στα σκάνδαλα, δεύτερον, ο ΣΥΡΙΖΑ καλύπτει τα σκάνδαλα της περιόδου Κώστα Καραμανλή. Περσινά ξινά σταφύλια. Πράγματα χιλοειπωμένα. Κάποια έχουν συζητηθεί και στη Βουλή, όπως η περιβόητη υπόθεση του «μεσάζοντα της Αραβίας» και της σχέσης του με τον Καμμένο. Ο πολιτικός ντόρος έχει γίνει, οι πολιτικές ευθύνες έχουν αποδοθεί από την αντιπολίτευση, ο ΣΥΡΙΖΑ ουδέποτε τις ανέλαβε. Ξέρετε γιατί; Γιατί δε βρέθηκαν μίζες. Οπότε δεν μπορούν να αποδώσουν πολιτική υπεραξία, όπως

απέδωσαν τα σκάνδαλα με τα εξοπλιστικά, τη Siemens κτλ., που τα εκατομμύρια έστηναν τρελό χορό στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων και στις ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές.

Δεν μπορεί, λοιπόν, να ελπίζει σε σημαντική πολιτική συγκομιδή το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ. Η αναφορά στην περίοδο Καραμανλή, την οποία πράγματι αφήνει στο απυρόβλητο ο ΣΥΡΙΖΑ, κεντράροντας μόνο στην περίοδο Σαμαρά, θα μπορούσε ενδεχομένως να λειτουργήσει συσπειρωτικά για ένα κομμάτι της παλιάς πασοκικής βάσης, όμως τα παλιά αντιδεξιά αντανakλαστικά έχουν ατονήσει (για να μην πούμε έχουν εξαφανιστεί), από τότε που ΠΑΣΟΚ και ΝΔ συγκυβέρνησαν αρμονικότητα και χωρίς κραδασμούς στις μεταξύ τους σχέσεις επί τέσσερα χρόνια και δυο μήνες (κυβερνήσεις Παπαδήμου και Σαμαρά). Αυτές οι αναφορές περισσότερο την απόγνωση του ΚΙΝΑΛ δείχνουν παρά αντεπίθεση ουσίας συνιστούν.

Ανελέητος πόλεμος μονοπωλίων

Ο Κάρλος Γκοσν, το golden boy της αυτοκινητοβιομηχανίας, ο «μάγος» που κατάφερε να διασώσει τη Nissan και τη Renault, δημιουργώντας το μεγαλύτερο κονσόρτσιουμ της διεθνούς αυτοκινητοβιομηχανίας, βρίσκεται εδώ και μερικές μέρες σε μια φυλακή του Τόκιο, κατηγορούμενος από τις ιαπωνικές αρχές ότι δήλωνε χαμηλότερα εισοδήματα από τα πραγματικά και ότι χρησιμοποιούσε περιουσιακά στοιχεία της εταιρίας (της Nissan) δι' ίδιον όφελος!

Πνεύμα και ηθική βασιλεύουν στον κόσμο των μονοπωλίων! Έτσι είναι, αν έτσι νομίζετε. Αρκεί να ψάξει κανείς μόνο τις ειδήσεις που δημοσιεύονται στο διεθνή αστικό Τύπο (οι πραγματικές ειδήσεις είναι καλά θαμμένες στα συρτάρια των επιτελικών στελεχών των δύο μονοπωλίων), θα διαπιστώσει ότι οι προσωπικές «ατασθαλίες» του Γκοσν (που τις κάνει κάθε μανάτζερ του δικού του επιπέδου, μην τρελαθούμε τώρα), είναι απλώς το πρόσχημα για να περάσει σε νέα φάση ο ανταγωνισμός ανάμεσα στα δύο μονοπώλια για τον έλεγχο του κονσόρτσιουμ που δημιούργησε ο «γκουρού» Γκοσν.

Με το κονσόρτσιουμ που δημιούργησε ο Γκοσν η Renault ελέγχει το 43,4% της Nissan με δικαιώματα ψήφου, ενώ η Nissan ελέγχει το 15% της Renault χωρίς δικαιώματα ψήφου. Η συμφωνία, λοιπόν, υπήρξε ετεροβαρής σε βάρος του ιαπωνικού μονοπωλίου και υπέρ του γαλλικού. Ηδη από το 2015, ο σημερινός διευθύνων σύμβουλος της Nissan Χιρότο Σαϊκάβα, που ήταν τότε υψηλόβαθμο στέλεχος της Nissan, αλλά και μέλος του ΔΣ της Renault, είχε επεξεργαστεί σχέδιο για να αποκτήσει η ιαπωνική εταιρία δικαιώματα ψήφου στη γαλλική, προκειμένου να εξαλειφθεί η ανισότητα που χαρακτήριζε τις σχέσεις των δύο μονοπωλίων. Το σχέδιο υποστήριξε και η ιαπωνική κυβέρνηση, όμως προσέκρουσε στην άρνηση της γαλλικής κυβέρνησης, η οποία κατέχει το 15% της Renault και ως μεγαλομέτοχος δε θέλησε να αποποιηθεί τα δικαιώματα ψήφου που διέθετε.

Ο Γκοσν ήταν ταυτόχρονα πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος και της Nissan και της Renault. Μετά την κρίση που προκάλεσε το σχέδιο Σαϊκάβα και η άρνηση της γαλλικής κυβέρνησης, ο Γκοσν υποχρεώθηκε σε παραίτηση από το πόστο του διευθύνοντος συμβούλου της Nissan (παρέμεινε μόνο πρόεδρος) και τη θέση του πήρε ο Σαϊκάβα. Πριν από ένα χρόνο, ο Σαϊκάβα άφησε να εννοηθεί ότι οι πιθανότητες να προχωρήσει το «ντιλ» και οι δύο εταιρίες να συγχωνευτούν, μειώνονται. Ο Γκοσν αντέδρασε σ' αυτές τις δηλώσεις, υποστηρίζοντας ότι η συγχώνευση μπορεί να ολοκληρωθεί με τους συσχετισμούς ανάμεσα στα δύο μονοπώλια ως έχουν. Ο Σαϊκάβα, που θεωρείται πνευματικό παιδί του Γκοσν ήταν αυτός που έκανε τις ανακοινώσεις για τη... σκανδαλώδη συμπεριφορά του δασκάλου του, που τον οδήγησε στις ιαπωνικές φυλακές.

Ο κόσμος των μονοπωλίων και των ηγετικών στελεχών τους είναι ανελέητος στον οικονομικό (και όχι μόνο) πόλεμο. Ο Γκοσν φαίνεται πως είναι θύμα στον πόλεμο ανάμεσα σε δυο μεγάλες αυτοκινητοβιομηχανίες. Αυτός που έκανε το «ντιλ του αιώνα» και βοήθησε και τα δύο μονοπώλια να ελέγξουν την κρίση τους, κατηγορείται τώρα ότι βούταγε λεφτά από το ταμείο. Λες και δεν το ήξεραν ή λες και δεν είναι αυτή η συνήθης τακτική των μαντζαριών αυτού του επιπέδου. Δεν ξέρουμε αν το «ντιλ» θα προχωρήσει ή αν Nissan και Renault θα βρεθούν και πάλι η μία απέναντι στην άλλη. Απλώς σημειώνουμε ότι οι Ιάπωνες έβαλαν στη φυλακή τον άνθρωπο που θεωρούνταν ότι έσωσε τη Nissan από τη χρεοκοπία και οι Γάλλοι έσπευσαν να τον αντικαταστήσουν στην κορυφή της Renault (με δήλωση του ίδιου του υπουργού Οικονομικών Μπρουνό Λεμέρ), ξεχνώντας ότι ήταν αυτός που τους «πούλησε» τόσο σημαντικά δικαιώματα στη Nissan. Είπαμε, στον κόσμο του κεφαλαίου δεν υπάρχει έλεος για τους ηττημένους, ακόμα κι όταν είναι επίλεκτα στελέχη του.

«Ακλόνητος εταίρος» της Σαουδικής Αραβίας οι ΗΠΑ

Μπορεί ο κόσμος να μην έχει χάψει το παραμύθι της αθωότητας του διαδόχου του σαουδαραβικού θρόνου Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν στην υπόθεση της δολοφονίας του δημοσιογράφου Τζαμάλ Κασόγκι, μέσα στο σαουδαραβικό προξενείο της Κωνσταντινούπολης, όμως για τον Τραμπ τα πράγματα είναι εξαιρετικά απλά και δεν μπορεί να τα γράψει με περικοκλάδες. Οι ΗΠΑ θα παραμείνουν «ακλόνητος εταίρος» της Σαουδικής Αραβίας, δήλωσε την περασμένη Τρίτη ο αμερικανός πρόεδρος. «Αν ακυρώσουμε ανόητα αυτά τα στρατιωτικά συμβόλαια, η Ρωσία και η Κίνα θα είναι φοβερά ωφελήμενες», εξήγησε ο Τραμπ. Ο πρίγκιπας διάδοχος «θα μπορούσε να γνώριζε γι' αυτό το τραγικό συμβάν - ίσως να γνώριζε, ίσως να μη γνώριζε», αλλά αυτά είναι φιλά γράμματα. Σημασία έχουν τα εκκρεμή συμβόλαια για την πώληση πολεμικού υλικού στο καθεστώς των Σαούντ. Αυτά είναι υπεράνω συζήτησης. Το ίδιο θα ίσχυε για οποιονδήποτε αμερικανό πρόεδρο, όμως ο Τραμπ έχει το δικό του τρόπο να το λέει.

Ιταλία

Μαθητικές διαδηλώσεις βάζουν στο στόχαστρο και τον Σαλβίνι

Στους δρόμους κατέβηκαν την προηγούμενη βδομάδα εκατό χιλιάδες μαθητές στην Ιταλία. Είναι η δεύτερη φορά που γίνονται τέτοιες διαδηλώσεις. Η πρώτη ήταν στα μέσα του περασμένου Οκτώβρη, σε 50 πόλεις της χώρας, με τους μαθητές να αντιδρούν στις περικοπές στην Παιδεία, που αποφασίστηκαν στο πλαίσιο του κρατικού προϋπολογισμού προκειμένου το έλλειμμα να μην ξεπεράσει το 3%.

Η 16η Νοέμβρη ήταν η πρώτη μέρα των διήμερων διαδηλώσεων, που αυτή τη φορά έγιναν σε περισσότερες από 70 ιταλικές πόλεις, από τη Ρώμη και τη Φλωρεντία, μέχρι το Μπάρι, το Μιλάνο, τη Νάπολη και την Μπολόνια (εκεί που πριν από χρόνια αποφασίστηκαν οι αντεκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις). Οι διαδηλωτές φώναζαν ξανά ενάντια στην επιδείνωση της δημόσιας εκπαίδευσης υπό το βάρος των περικοπών στα δημόσια οικονομικά και την ένταση των ταξικών φραγμών που οδηγούν σε κατηγοριοποίηση των μαθητών. Αν και οι διαδηλώσεις ήταν γενικά ειρηνικές, δεν έλλειψαν αψιμαχίες με τις δυνάμεις καταστολής όταν οι μαθητές πέταξαν αυγά και έκαψαν σημαίες της νεοφασιστικής Λέγκας, της οποίας ηγείται ο Σαλβίνι.

Στην Απουλία (περιφέρεια της Νότιας Ιταλίας με πρωτεύουσα το Μπάρι) οι μαθητές έχουν καταγγείλει ότι αυξήθηκαν οι περιπτώσεις στις οποίες τα σχολεία αρνούνται να εγγραφούν μαθητές επειδή υπερβαίνουν το μέγιστο αριθμό μαθητών που μπορούν να παρακολουθήσουν στα συγκεκριμένα σχολεία. Οι μαθητές που μένουν απέξω ανήκουν στα φτωχότερα λαϊκά στρώματα, σε μία περιοχή που το 27% των ανηλίκων ζει σε σχετική φτώχεια και το κράτος δεν μπορεί να τους εγγυηθεί την πρόσβαση στη γνώση και τη βασική εκπαίδευση, με έναν (και κάτι παραπάνω) στους πέντε να αδυνατεί να ολοκληρώσει τις σπουδές του.

Όπως αναφέρει μία από τις μαθητικές προκηρύξεις που μοιράστηκαν στη διαδήλωση της 16ης Νοέμβρη (βλ. <http://www.retedellaconoscenza.it/blog/2018/11/13/le-proposte-degli-studenti-pugliesi-scendi-ri-iazza-16nov/>), το 62% των σχολείων στην Απουλία χρειάζεται συντήρη-

ση και το 25% δε διαθέτει πιστοποιητικό καταλληλότητας! Μεγάλο πρόβλημα αποτελεί και η μετακίνηση, καθώς τα εισιτήρια είναι ακριβά και επιβαρύνουν ακόμα περισσότερο τον ισχνό οικογενειακό προϋπολογισμό των φτωχών στρωμάτων.

Η Ένωση Μαθητών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (Unione Degli Studenti-Uds), που αριθμεί εννέα χιλιάδες μέλη, υποστηρίζει (βλ. <http://www.unionedeglistudenti.net/sito/puglia-la-scuola-che-cura-i-sani-e-respinge-i-malati-riflessioni-sulle-%e2%80%99scuole-a-numero-chiuso%e2%80%99d/>) ότι πάνω από τρία εκατομμύρια ιταλοί νεολαίοι δεν πάνε ούτε στο σχολείο ούτε στη δουλειά, καθώς η ανεργία στους νέους είναι υπερδιπλάσια του μέσου όρου της ΕΕ (37,8% έναντι 17%).

Αν στα παραπάνω προσθέσουμε τις ελλείψεις σε υποδομές και δασκάλους, το ολοένα και αυξανόμενο χάσμα μεταξύ των σχολείων των πλουσίων και των σχολείων των φτωχών και τους ταξικούς φραγμούς στους δεύτερους, μπορούμε να καταλάβουμε καλύτερα γιατί κατέβηκαν μαζικά στους δρόμους οι ιταλοί μαθητές.

Ενθαρρυντικό σημείο των διαδηλώσεων ήταν ότι από την οργή των μαθητών δε γλίτωσε ο φασίστας υπουργός Εσωτερικών

και αντιπρόεδρος της ιταλικής κυβέρνησης Ματέο Σαλβίνι. Οι μαθητές μάλιστα χαρακτήρισαν την πρώτη μέρα των κινητοποιήσεών τους (16/11) ως NoSalviniDay (ημέρα που λέμε όχι στον Σαλβίνι), προκαλώντας την οργή του τελευταίου, ο οποίος, αφού τον περασμένο μήνα είχε δηλώσει αηδιασμένος από το κάψιμο ομοιωμάτων του από μαθητές, τώρα από το λογαριασμό του στο Twitter μίλησε για ηλίθιους που κρεμάνε στις γέφυρες ομοιώματα με τη φωτογραφία του, ρίχνοντας το φταίξιμο στους γονείς τους και στην Αριστερά που κάνει πολύ κακό στη χώρα! Υποστήριξε μάλιστα ότι είναι αυτοί που καλλιεργούν το μίσος και όχι αυτός, ο οποίος στις 14 Νοέμβρη εμφανίστηκε να υποδέχεται τους 51 μετανάστες που ήρθαν στη χώρα από τον Νίγηρα μέσω του «ανθρωπιστικού διαδρόμου»! Αυτό δε δείχνει μόνο την υποκρισία του, αλλά και ότι βλέπει πως το φασιστικό-ρατσιστικό ίματζ δεν περνάει και τόσο μέσα στον κόσμο. Γι' αυτό σπεύδει να το πλασάρει διαφορετικά. Η αντιμεταναστευτική υστερία χρειάζεται και το άλλοθι της (μαζικές απελάσεις από τη μία και υποδοχή ελάχιστων προσφύγων από την άλλη, προκειμένου να μη χαλάσει το φιλανθρωπικό προσώπιο μίας ευρωπαϊκής χώρας).

Κομισιόν-Ιταλία: Ελεγχόμενη ένταση

Όπως αναμενόταν, η Κομισιόν απέρριψε το προσχέδιο κρατικού προϋπολογισμού της Ιταλίας, αφού η ιταλική κυβέρνηση αρνήθηκε να κάνει οποιαδήποτε αλλαγή στο σκέλος των δαπανών, ώστε να μειωθεί κάπως το έλλειμμα του 2,4% που προβλέπεται. Η απόρριψη ήταν ζήτημα γοήτρου για την Κομισιόν και το γερμανογαλλικό άξονα που την ελέγχει. Το επόμενο βήμα, όμως, που είναι η επιβολή κυρώσεων στην Ιταλία, είναι ακόμα μετέωρο και αν θα γίνει ή όχι θα εξαρτηθεί από το νέο κύκλο διαπραγματεύσεων ανάμεσα στην Κομισιόν και την ιταλική κυβέρνηση, που αναμένεται να ξεκινήσει σήμε-

ρα (Σάββατο) με τη συνάντηση ανάμεσα στον πρωθυπουργό Τζιουζέπε Κόντε και τον πρόεδρο Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ (σε υψηλό επίπεδο, δηλαδή).

Οι τόνοι είχαν ήδη αρχίσει να πέφτουν από τις προηγούμενες μέρες, καθώς και ο «πολύς» Σαλβίνι, ο νεοφασίστας υπουργός Εσωτερικών και ηγέτης της Λέγκας, παράτησε τις εμπερηστικές δηλώσεις, με τις οποίες προσπαθεί να οικοδομήσει το προφίλ του ασυμβίβαστου ιταλού πατριώτη, και μίλησε για την ανάγκη να υπάρξει «εποικοδομητικός διάλογος». Από την πλευρά της η Κομισιόν περιορίστηκε σε μια ανακοίνωση και σε μια συνέντευξη Τύπου του αντι-

προέδρου Βάλντις Ντομπρόφσκis. Μιλώντας σε χαμηλούς τόνους, ο Ντομπρόφσκis είπε ότι η Κομισιόν δεν έχει άλλη επιλογή από το να ξεκινήσει τη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος για την Ιταλία, δεδομένου ότι το προσχέδιο του ιταλικού κρατικού προϋπολογισμού αυξάνει το δι-αρθρωτικό έλλειμμα κατά 1% του ΑΕΠ, ενώ θα έπρεπε να το μειώνει κατά 0,6% του ΑΕΠ, όπως προβλέπει η κοινοτική νομοθεσία. Στην ανακοίνωσή της η Κομισιόν κάνει λόγο και για μη λήψη μέτρων από την ιταλική κυβέρνηση για τη μείωση του τεράστιου χρέους της χώρας, επίσης κατά παράβαση της κοινοτικής νομοθεσίας.

Όπως έχουμε ξαναγράψει, η Ιταλία είναι πολύ μεγάλη για να της συμπεριφερθούν όπως στην Ελλάδα ή στην Κύπρο και την Πορτογαλία. Από την άλλη, και η ιταλική κυβέρνηση πρέπει να δείξει ότι δεν ενεργεί «ακτιβιστικά», αλλά στο πλαίσιο των «καλών πρακτικών» που προβλέπονται από τις συνθήκες της ΕΕ. Το αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα θα δείξει αν το πινγκ-πονγκ θα εκατέρωθεν τσαμπουκά θα τελειώσει και θα βρεθεί «συμβιβαστική λύση» ή αν το δίδυμο Σαλβίνι-Ντι Μάιο (ιδιαίτερα ο πρώτος) θα το τραβήξει, έχοντας το βλέμμα στραμμένο στις ευρωεκλογές του προσεχούς Μάη.

Γαλλία

Mea culpa και καταστολή για τα «κίτρινα γιλέκα»

Αυτό θα πει γαλλική φινέτσα! Πρώτα λες “mea culpa”, παραδεχόμενος ταπεινά τα λάθη σου (στην προκειμένη περίπτωση, ότι δεν κατάφερες να συμφιλιώσεις το λαό με τους ηγέτες), και στη συνέχεια στέλνεις τα ΜΑΤ να συλλάβουν τους «άτακτους» που τόλμησαν να εμποδίσουν το δικαίωμα μετακίνησης των πολιτών! Ο λόγος φυσικά για τον Εμανουέλ Μακρόν, το... νεαρό γάλλο πρόεδρο, του οποίου η δημοτικότητα έχει καταποντιστεί τους τελευταίους μήνες. Οι κινητοποιήσεις των «κίτρινων γιλέκων» κατά της αύξησης των καυσίμων, που γίνονται εδώ και μία βδομάδα από αυτοκινητιστές και ανθρώπους που χρησιμοποιούν πολύ τα αυτοκίνητά τους, πρόσθεσαν έναν ακόμα πονοκέφαλο στον Μακρόν, που βλέπει ότι κάτι αρχίζει να κινείται και φοβάται για τα χειρότερα. Οι νέες αυξήσεις που αποφασίστηκαν για το 2019 θα οδηγήσουν ακόμα πιο πάνω τις τιμές, ειδικά στο ντιζελ που έχει αυξηθεί κατά 23% από τις αρχές του χρόνου.

Μπορεί το κίνημα των «κίτρινων γιλέκων» να μην είναι ταξικό, μπορεί να έχει περιορισμένους στόχους και σε αυτό να έχουν διεισδύσει ενεργά ακόμα και οι φασίστες του Εθνικού Συναγερμού της Λεπέν (όπως ο δήμαρχος της Χενίν Μπομόν και ευρωβουλευτής Στιβ Μπριουά, που έβγαλε ανακοίνωση καταγγελίας της κυβερνητικής καταστολής κατά των «κίτρινων γιλέκων», σημειώνοντας προβοκατόρικα ότι την ίδια στιγμή η κυβέρνηση δίνει ασυλία στους διαδηλωτές των «μπλακ μπλοκ» και της άκρας αριστεράς), όμως το πρόβλημα για τον Μακρόν είναι ότι βρίσκεται αντιμέτωπος με τη λαϊκή οργή από τα οικονομικά μέτρα που παίρνει η κυβέρνησή του. Γιατί αυτό εκφράζουν τα «κίτρινα γιλέκα», όπως το εξέφραζαν παλαιότερα στην Ελλάδα οι «αγανακτισμένοι» στις πλατείες (που κι εκεί

έπαιζαν οι φασίστες). Τίποτα περισσότερο, τίποτα λιγότερο.

Ο αρχικός ενθουσιασμός, με τους 300 χιλιάδες διαδηλωτές που κατάφεραν να συγκεντρώσουν τα «κίτρινα γιλέκα» το περασμένο Σάββατο σε 2.000 πόλεις της Γαλλίας, ήταν επόμενο να υποχωρήσει, όμως τα μπλόκα σε πετρελαϊκές εγκαταστάσεις, διόδους, εισόδους αυτοκινητοδρόμων και εμπορικά κέντρα κράτησαν τουλάχιστον τρεις μέρες ακόμα κι έχουν δημιουργήσει ένα κλίμα αναταραχής στη Γαλλία, το οποίο εντάθηκε με τους πάνω από 500 τραυματισμούς, τις εκατοντάδες συλλήψεις και το θάνατο μίας γυναίκας του κινήματος (παρασύρθηκε από αυτοκίνητο που δε στάματησε στο μπλόκο). Η αναταραχή προκάλεσε την αντίδραση του γάλλου υπουργού Εσωτερικών, Εντουάρντ Φιλίπ, που δήλωσε ότι οι αυξήσεις που έχουν σχεδιαστεί στις

τιμές των καυσίμων τον Γενάρη του 2019 θα γίνουν, παρά το γεγονός ότι «άκουσε τον πόνο των διαδηλωτών»! Ο δε διευθυντής του «Παρατηρητηρίου Ανισοτήτων», Λουί Μορέν, προειδοποίησε για τον κίνδυνο το κίνημα να διολισθη στον «εξτρεμισμό»!

«Κερδίζω 500 ευρώ το μήνα, πώς περιμένετε να ζήσω με αυτά; Με αυτά που παίρνω μόλις που καταφέρνω να επιτρέψω στον εαυτό μου ένα πιάτο φαγητό την ημέρα», δήλωσε στο πρακτορείο France24 ένας 57χρονος διαδηλωτής στο Καλέ. Αυτούς είναι που φοβάται η κυβέρνηση κι όχι φυσικά τα διάφορα πολιτικά κόμματα (από τη Λεπέν μέχρι τον Μελανσόν) που έσπευσαν να προσεταιριστούν το κίνημα. Καμία «επανάσταση» δεν μπορεί να περιμένει κανείς από τα «κίτρινα γιλέκα», όταν όμως συσσωρεύεται η οργή κανείς δεν μπορεί να ξέρει τότε και πώς θα ξεσπάσει...

«Θα επιστρέψαμε με 500 φέρετρα»

Αν αποφασίζαμε να εισβάλει ο στρατός μας στη Γάζα, 500 στρατιώτες μας θα γύριζαν πίσω σε φέρετρα! Αυτό δήλωσε στο ραδιόφωνο του ισραηλινού στρατού ο υπουργός Περιφερειακής Συνεργασίας Τζάκι Χάνεμπι, απαντώντας σε όσους υποστηρίζουν τις θέσεις του φασίστα Αβιγκόρ Λίμπερμαν, που ζητούσε την κλιμάκωση της πρόσφατης σιωνιστικής επιθετικότητας με εισβολή στη Γάζα και εξωθήθηκε σε παραίτηση από τον Νετανιάχου.

Μπορεί ο Χάνεμπι να είπε ένα φουσκωμένο νούμερο, στην προσπάθειά του να στηρίξει την πολιτική Νετανιάχου, προκαλώντας τρόπο στη σιωνιστική κοινή γνώμη και ιδιαίτερα στις τάξεις του στρατού, όμως επί της ουσίας προέβη σε μια ομολογία για την αλλαγή των συσχετισμών στρατιωτικής ισχύος που έχει επέλθει τα τελευταία χρόνια.

Όπως εξήγησε ο Χάνεμπι, στηρίζοντας την απόφαση του Νετανιάχου να μην ξεκινήσει πόλεμο με την Αντίσταση, η Χαμάς και οι υπόλοιπες οργανώσεις της Αντίστασης στην Γάζα είναι καλά προετοιμασμένες για να αντιμετωπίσουν τον ισραηλινό στρατό σε μια χερσαία εισβολή του. Έτσι, οι απώλειες σε έμφυχο δυναμικό θα ήταν μεγάλες.

Οι «νηφάλιες» δηλώσεις του Χάνεμπι επιβεβαιώνουν για πολλοστή φορά ότι παρά τις πολεμικές ιαχές του σιωνιστικού όχλου, ο Νετανιάχου δεν προχώρησε σε εισβολή κρίνοντας ότι το ρίσκο για τους σιωνιστές είναι πολύ μεγάλο. Μια νέα ισραηλινή εισβολή στην Γάζα, θα προκαλούσε μεγάλες απώλειες στους σιωνιστές πλήττοντας την εκόνα παντοδυναμίας του Ισραήλ για ακόμα μια φορά. Προτίμησε, λοιπόν, την άμεση αναδίπλωση μπροστά στην πίεση της Αντίστασης και την παραίτηση Λίμπερμαν, που καταγράφηκε ως πολιτική νίκη της Αντίστασης επί των σιωνιστών.

Σίσι: Ο πιο πιστός σύμμαχος των σιωνιστών

Πριν μερικούς μήνες άρθρο των New York Times αποκάλυψε τη στενή -αν και καλυμμένη- συνεργασία της αιγυπτιακής χούντας με τους σιωνιστές. Ισραηλινά μαχητικά χτύπησαν δεκάδες φορές ένοπλες ομάδες που δρουν στην ευρύτερη περιοχή του βορείου Σινά, συμβάλλοντας στον πόλεμο ενάντια στην «τρομοκρατία» που έχει εξαπολύσει η αιγυπτιακή χούντα στην ευρύτερη περιοχή, με αντάλλαγμα το σφίξιμο της πολιορκίας της Γάζας από από το καθεστώς Σίσι σε βαθμό, που θα ζήλευε ακόμα και ο έκπτωτος προκάτοχός του, Χόσνι Μουμπάρακ.

Το αιγυπτιακό κομμάτι της Ράφα, στα ανατολικά σύνορα της Γάζας με την Αίγυπτο έχει ισοπεδωθεί πλήρως από τις μπουλντόζες του αιγυπτιακού στρατού, ενώ την ίδια ή παραπλήσια τύχη είχαν και τα γειτονικά αιγυπτιακά χωριά. Συνολικά, περισσότερες από 20.000 οικογένειες εκδιώχθηκαν από τον τόπο τους για να μετατραπεί η ευρύτερη περιοχή σε νεκρή ζώνη. Στόχος της χούντας ήταν να εντοπίσει και να καταστρέψει τελειωτικά τα υπόγεια τούνελ που συνέδεαν τη Γάζα με την Αίγυπτο στην περιοχή της Ράφα, που αποτελούσαν γραμμή ζωής για τον παλαιστινιακό λαό στον αποκλεισμένο θύλακα της Γάζας.

Ο Γιεχιά Οκαϊλ, πρώην βουλευτής με το Κόμμα Δικαιοσύνης και Ελευθερίας της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, εκτιμά ότι η ισοπέδωση της Ράφα έγινε καθ' υπόδειξη των σιωνιστών, ως αντάλλαγμα για την πολιτική στήριξη που παρέχει το Ισραήλ στην αιγυπτιακή χούντα και τη μεταξύ τους συνεργασία σε στρατιωτικό επίπεδο. Το πολιτικό κόστος για το σβήσιμο της Ράφα από το χάρτη είναι μεγάλο για την αιγυπτιακή χούντα και οι σιωνιστές εκτιμούν ιδιαίτερα αυτή την κίνηση, γι' αυτό και είναι έτοιμοι να υποστηρίξουν με κάθε μέσο το καθεστώς Σίσι. Ο Μουμπάρακ ήταν πιστός σύμμαχος των σιωνιστών, όμως ο Σίσι είναι πολύ περισσότερο από τον προκάτοχό του.

Κόντρα στους παραδοσιακούς δεσμούς φιλίας και αλληλεγγύης που συνδέουν τον παλαιστινιακό με τον αιγυπτιακό λαό, το καθεστώς Σίσι έχει αναδειχτεί στον πιο πιστό σύμμαχο των σιωνιστών που όμοιος του δεν έχει υπάρξει ξανά στην ιστορία της Αιγύπτου.

Τη «δόξα» του Σίσι ζήλησε η κυβέρνηση Τσίπρα, διατηρώντας αγαστές σχέσεις συνεργασίας σε όλα τα επίπεδα -με πρώτο το στρατιωτικό-, όχι μόνο με το σιωνιστικό κράτος-δολοφόνο αλλά και με την αιγυπτιακή χούντα, υλοποιώντας -στο βαθμό που της αναλογεί- όλο και πιο σταθερά τον άξονα στρατιωτικής συνεργασίας Ελλάδας-Κύπρου-Αιγύπτου-Ισραήλ.

Συμμαχικά αλληλομαχαιρώματα

«Ο πρόεδρος Μακρόν της Γαλλίας, μόλις υποστήριξε ότι η Ευρώπη πρέπει να χτίσει το δικό της στρατό με στόχο να προστατευτεί από τις ΗΠΑ, την Κίνα και τη Ρωσία. Πολύ προσβλητικό, αλλά ίσως η Ευρώπη θα έπρεπε πρώτα να πληρώσει το δίκαιο μερίδιό της στο ΝΑΤΟ, που οι ΗΠΑ επιδοτούν πολύ!». Η παραπάνω δήλωση ανήκει φυσικά στον Τραμπ και έγινε από το αγαπημένο του Twitter. Ήταν η απάντηση στις δηλώσεις που έκανε ο Μακρόν σε ραδιοφωνική συνέντευξη για τον «ευρωστρατό», σύμφωνα με τις οποίες η Ευρώπη χρειάζεται

έναν «πραγματικό στρατό» για να προστατευτεί από Ρωσία, Κίνα, ακόμα και από τις ΗΠΑ!

Ο Μακρόν κατηγορήσε τον Τραμπ για την απόφασή του να αποχωρήσουν οι ΗΠΑ από τη συμφωνία για την κατάργηση των πυρηνικών πυραύλων εδάφους μικρού και μέσου βεληνεκούς (500-5.500 χιλιομέτρων), που είχε υπογραφεί από τον πάλα ποτέ πρόεδρο της ΕΣΣΔ Μιχαήλ Γκορμπατσόφ και τον τότε πρόεδρο των ΗΠΑ Ρόναλντ Ρήγκαν το 1987, θεωρώντας ότι η Ευρώπη θα είναι τελικά το θύμα. Οι εποχές της «παγκοσμιοποίησης» που

δήθεν θα άμβλυνε τις διαφορές μεταξύ των ιμπεριαλιστικών χωρών έχουν περάσει ανεπιστρεπτί. Τώρα τα μαχαίρια έχουν βγει από τα ζωνάρια και τα... συμμαχικά αλληλομαχαιρώματα γίνονται όλο και πιο συχνά. Με οχυρό το εθνικό κράτος, η κάθε αστική τάξη προασπίζει τα δικά της συμφέροντα και διεκδικεί τη θέση της στη διεθνή σκακιέρα.

Σήμερα αυτό γίνεται κυρίως με ειρηνικά μέσα, με τα βίαια να χρησιμοποιούνται μόνο περιφε-

ρειακά (σε χώρες όπως η Συρία, η Ουκρανία, κλπ). Αύριο, κανείς δεν μπορεί να προβλέψει πού θα οδηγήσει ο φρενήρης ενδοϊμπεριαλιστικός ανταγωνισμός για το ξαναμοίρασμα των αγορών και των σφαιρών επιρροής στον πλανήτη. Ας μην το ξεχνάμε αυτό κι ως μη γελιόμαστε από τις κόσμιες εμφανίσεις και τα χαμόγελα των ηγετών. Αυτά υπήρχαν πάντα, ακόμα κι όταν οι Ναζί είχαν αρπάξει την εξουσία στην Γερμανία...

Περί όνου σκιάς

Χαμός (και πάλι) στην αμερικάνικη πολιτική σκηνή: η Ιβάνκα Τραμπ, σύμβουλος του προέδρου μπαμπά της, χρησιμοποίησε προσωπικό λογαριασμό για να στείλει εκατοντάδες e-mail. Αυτά δεν απευθύνονταν μόνο στις νταντάδες που φροντίζουν τα παιδιά της και στις υπηρέτριες που φροντίζουν το «φτωχικό» της, αλλά και σε αξιωματούχους υπουργείων, βοηθούς της Ιβάνκα και άλλους εργαζόμενους στο Λευκό Οίκο. Και τι έγινε; Έγινε και παραέγινε, γιατί η αμερικάνικη νομοθεσία απαγορεύει τη χρήση προσωπικών e-mail και επιβάλλει τη χρήση κυβερνητικών λογαριασμών και την αρχειοθέτηση της αλληλογραφίας. Ο Τραμπ προεκλογικά είχε ξεσηκώσει τον κόσμο κατά της Κλίντον που είχε κάνει το ίδιο.

στο ψαχνό

Άλλο η ήττα, άλλο η λογική της ήττας

Αν δει κανείς τις αστικές φυλλάδες κρεμασμένες στα μανταλάκια ενός περίπτερου, θα διαπιστώσει ότι μοιάζουν με έξυπνες διαφημιστικές αφίσες δικηγορικών γραφείων. Κάθε μέρα διαφημίζουν κι έναν ακόμα τομέα από τον οποίο οι συνταξιούχοι μπορούν να πάρουν αναδρομικά. Τη μια μέρα είναι τα δώρα, την άλλη οι κύριες συντάξεις, την επομένη οι επικουρικές συντάξεις, τη μεθεπομένη η ειδική εισφορά αλληλεγγύης.

Φτάνει, βέβαια, οι συνταξιούχοι να αναθέσουν την υπόθεσή τους σε κάποιο δικηγορικό γραφείο. Γιατί με το να κάνουν τη γνωστή ηλεκτρονική αίτηση στον ΕΦΚΑ, θα κερδίσουν αναστολή της παραγραφής για ένα εξάμηνο. Εφάπαξ. Μετά... πάπαλα. Δεδομένου ότι οι δικαστικές υποθέσεις θα απαιτήσουν χρόνια για να περαιωθούν, η ηλεκτρονική αίτηση είναι δώρο άδωρο. Τζάμπα παρακαλάς τα εγγόνια να σου κάνουν την αίτηση (γιατί εσύ δεν ξέρεις πώς δουλεύουν αυτά τα μηχανήματα του διαβόλου), αγαπητέ συνταξιούχε. Τρέξε να βρεις δικηγόρο να κάνεις προσφυγή. Κι επειδή η ατομική προσφυγή θα σου έρθει ακριβά, τρέξε να βρεις τον συνάδελφο ή το σωματείο, που μαζεύει εξουσιοδοτήσεις για ομαδική προσφυγή.

Ετσι, στους συνταξιούχους καλλιεργούν την ελπίδα ότι τα αστικά δικαστήρια και κυρίως το ΣτΕ, θα ακυρώσουν μερικά από τα βασικότερα μέτρα των Μνημονίων και θα τους επιστρέψουν τα κλεμμένα, που όπως θα έρθουν μαζεμένα, θα έχουν τον όγκο ενός καλού εφάπαξ δημοσίου υπαλλήλου!

Μετά τους συνταξιούχους θα έρθει η σειρά των ενεργείων εργαζόμενων στο Δημόσιο. Έχουν κι αυτοί λαμβάνειν κομμένα δώρα, κομμένους μισθούς, ειδική εισφορά αλληλεγγύης κτλ. Μόλις τα δικηγορικά γραφεία διεκπεραιώσουν τον όγκο που συσσωρεύουν οι συνταξιούχοι πελάτες, θα έρθει η ώρα να ασχοληθούν με τους εργαζόμενους πελάτες. Μη σπρώχνετε, όλοι θα εξυπηρετηθείτε, για όλους θα υπάρξει δικαίωση από την αδέκαστη ελληνική Δικαιοσύνη. «Υπάρχουν δικασταί εις τας Αθήνας», όπως συνηθίζει να λέει μια φίρμα της εργατολογίας, που δεν κατάφερε να κάνει την πολιτική καριέρα που ονειρευόταν (είχε και κάτι εμπλοκές με το ΣΔΟΕ).

Οι εργάτες και εργαζόμενοι μισθωτοί του ιδιωτικού τομέα είναι πιο τυχεροί. Αυτοί δε χρειάζεται να κάνουν τίποτα, γιατί τα έχει αναλάβει όλα η ευειδής υπουργός Εργασίας με τους συνεργάτες της. Συλλογικές συμβάσεις, κατώτατο μισθό κτλ.!

Όσο για το σύνολο των εργαζόμενων και συνταξιούχων, με την ιδιότητα του πολίτη, επίσης μπορούν να χαρούν, διότι ο υπουργός Οθασαυροφυλακίου κατέθεσε τον πρώτο μεταμνημονιακό προϋπολογισμό! Με 900 εκατ. παροχές, όπως λένε οι κυβερνητικές ντουνοούκες. Κάτι δισεκατομμύρια νέοι φόροι (ΦΠΑ κυρίως) δε μετράνε. Εσείς να βλέπετε τις «παροχές Τσίπρα», τα φιλανθρωπικά βοηθήματα!

Η κοροϊδία πάει σύννεφο. Άλλοι γεμίζουν τα συρτάρια τους με τα πενηντάρικα ή εικοσάρικα ή και δεκάρικα (αναλόγως πόσοι θα μαζευτούν για την ομαδική προσφυγή) των συνταξιούχων και άλλοι προσδοκούν να γεμίσουν τις κάλπες με ψηφοδέλτια ροζ χρώματος. Χωρίς να έχει αλλάξει απολύτως τίποτα, ούτε πρόκειται να αλλάξει.

Θα συνέβαινε άραγε αυτό, αν ένα διεκδικητικό κίνημα (οικονομίστικο έστω) έβαζε τη σφραγίδα του στις εξελίξεις; Οχι βέβαια, κι αυτό είναι η δύναμή τους. Ναι, ηττηθήκαμε, όταν προσπαθήσαμε ν' αποκρούσουμε τα Μνημόνια. Άλλο όμως η ήττα στο πεδίο της ταξικής πάλης (που μπορεί κανείς να αναλύσει τα αίτιά της και να επανέλθει δυνατότερος) και άλλο η ήττα στο μυαλό, η λογική της ήττας που οδηγεί στην παράλυση και στην παράδοση άνευ μάχης.

FTELAS 2018

KONTRES

Μεσάζοντες

Όπως κάθε απόμαχος της αστικής πολιτικής (ιδιαίτερα αν είναι «φτυσμένος» από την αστική πολιτική), ο Φρανσουά Ολάντ έχει ως ρόλο «να υπηρετεί την Ιστορία». Δεν του τον ανέθεσε κάποιος σκηνοθέτης αυτόν το ρόλο, μόνος του τον πήρε και σκηνοθετεί τον εαυτό του σε τριτοκοσμικά θέατρα, όπως αυτά των Αθηνών, γιατί στα παριζιάνικα δεν τον βλέπουν ούτε οι γυναίκες ούτε οι γκόμενες του. Τι μας είπε, λοιπόν, ο... Ολάντρεου; Ότι ήταν ο Πάκης αυτός που του τηλεφώνησε μετά το δημοψήφισμα του Ιούνη του 2015 και του είπε ότι «ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας θα ξεκινούσε τις διαπραγματεύσεις» και ότι «η αντιπολίτευση -κι αυτό ήταν ένα ιδιαίτερα σημαντικό μήνυμα- ήταν κι εκείνη έτοιμη να πράξει τα δέοντα έτσι ώστε η Ελλάδα να παραμείνει εντός της Ευρωζώνης». «Θέσατε τον εαυτό σας ως εγγυητή της βούλησης της Ελλάδος να παραμείνει μέλος της Ευρωζώνης μετά από το δημοψήφισμα», είπε ο Ολάντ, συγχαίροντας τον Πάκη, ο οποίος τα πήγε μια χαρά ως μεσάζοντας. Τα είχαν συζητήσει στο συμβούλιο των πολιτικών αρχηγών και είχε προφανώς τις διαβεβαιώσεις του Τσίπρα, του Σαμαρά, του Βενιζέλου και του Θεοδωράκη, ότι όλοι μαζί θα ψηφίσουν το τρίτο Μνημόνιο και ό,τι άλλο θα απαιτηθεί από τους ιμπεριαλιστές δανειστές.

Πολικές θερμοκρασίες

Ρωτήθηκε ο Σκουρλέτης (συνέντευξη στα «Νέα»): «Χρίσματα θα δώσετε και πού; Θα δεχόσασταν πιο προωθημένη συνεργασία με το Κίνημα Αλλαγής σε τοπικό επίπεδο και στη στήριξη κοινών υποψηφίων, ανεξάρτητα από τις διαφορές σε επίπεδο κορυφής;».

Απάντησε: «Οι συνδυασμοί που θα στηρίζουμε θα χαρακτηρίζονται από μια σαφή προγραμματική αυτοδιοικητική πρόταση. Δεν πιστεύουμε στην παλαιάς κοπής πρακτική των χρισμάτων και στις κεντρικές συμφωνίες κορυφής που ακυρώνουν τις τοπικές κοινωνίες. Υπηρετούμε μια

πολιτική σεβασμού του αυτοδιοικητικού χώρου αναγνωρίζοντας τη σχετική αυτονομία των αντιθέσεών του».

Μέχρι και τις τελευταίες εκλογές, χρίσματα έδιναν παντού. Δηλαδή, κατέβαζαν συριζαίικους συνδυασμούς. Πήραν την κρυάδα το 2014 (παρά τη σαφή εκλογική τους άνοδο σε επίπεδο εθνικών εκλογών, σε επίπεδο δήμων και περιφερειών δεν κέρδισαν και πολλά πράγματα), οπότε για να μη γίνει το κρύο παγωνιά το 2019, ψάχνουν πασόκους για να κρυφτούν πίσω τους. Και λένε παπάρες (τύπου Σκουρλέτη), λες και ο κόσμος δεν έχει καταλάβει.

Όσα δε φτάνει η αλεπού

Είναι πραγματικά για γέλια το τελευταίο επιχείρημα που επιστρατεύουν ΝΔ και ΠΑΣΟΚ για τη μη περικοπή των συντάξεων: τη ρύθμιση για την περικοπή των συντάξεων την είχαν ψηφίσει μόνοι τους οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, οπότε αυτό που κάνουν είναι να καταργούν κάτι δικό τους!

Τι έλεγαν τόσο καιρό (τουλάχιστον από τον Σεπτέμβριο, που οι συριζαίοι ενέτειναν τη σχετική φημολογία); Πιάνονταν από κάθε δήλωση που έκανε ευρωπαίος παράγοντας ή στέλεχος του ΔΝΤ και προεξοφλούσαν (με κρυφή χαρά μάλιστα), ότι δεν υπάρχει περίπτωση να ανασταλεί το μέτρο και επομένως ο Τσίπρας θα υποστεί μια δεινή πολιτική ήττα, αφού έχει βάλει «όλα τα λεφτά» στη μη περικοπή των συντάξεων. Ετσι, βοήθησαν τον Τσίπρα να δραματοποιήσει το θέμα και τώρα που τον βλέπουν να εμφανίζεται ως νικητής λένε μπουρδες που κάνουν ακόμα πιο καταγελαστή (ή κατάπτυστη) τη θέση τους.

Κι όμως, υπήρχαν όλα τα στοιχεία που έδειχναν ότι Τσίπρας και Τσακαλώτος έχουν υπόσχεση ότι το μέτρο θα ανασταλεί, φτάνει να κινηθούν μέσα σε ένα πλαίσιο που δε θα ανατρέπει τη δημοσιονομική πολιτική, διεκπεραιώνοντας παράλληλα και κάποια άλλα καθήκοντα (κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών, συνεργασία του ΣΥΡΙ-

ΖΑ με την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία κτλ.). Μόνο οι «εγκέφαλοι» της ΝΔ και του ΚΙΝΑΛ δεν τα έβλεπαν και χαιρόνταν με τις χαζές προβοκάτισες-κιτρινιές που οργάνωναν οι φυλλάδες του Μαρινάκη, που έφτασαν να εισπράξουν ακόμα και δημόσια αποδοκμασία από τον Σολτς.

Κάν' το όπως το Ποτάμι

Σφίγγα η Δούρου και ο αντιπεριφερειάρχης Γαβρίλης σχετικά με πιθανή υποψηφιότητα του δεύτερου για το δήμο

Σε γραμμή Μέρκελ

Όταν ο Τσίπρας εμφανίστηκε για πρώτη φορά ως πρωθυπουργός στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ο ακροδεξιός χριστιανοκοινωνιστής Μάνφρεντ Βέμπερ του επεφύλαξε μια σκληρή επίθεση, προκλητική, αλαζονική και αγενή. Τώρα, ο Βέμπερ, αφού πρώτα χώθηκε στην αγκαλιά της Μέρκελ, είναι επικεφαλής της ευρωπαϊκής Δεξιάς στις ευρωεκλογές. Και ευθυγραμμίζεται με τη Μέρκελ και ως προς την αποτίμηση του «φαινομένου Τσίπρας». Το κάνει, όμως, με το δικό του στυλ, συνδυάζοντας... το παλιό με το καινούργιο.

«Ο Τσίπρας πέρασε πολλές συγχύσεις, είπε πολλά ψέματα στους ψηφοφόρους του για να γίνει πρωθυπουργός», λέει ο Βέμπερ. Και συνεχίζει: «Όταν έγινε πρωθυπουργός και διαπίστωσε ότι δεν είχε άλλη επιλογή, αναζήτησε τη συνεργασία με τους ευρωπαίους εταίρους». Για να καταλήξει ότι «ο Τσίπρας έκανε πολλές στροφές (σ.σ. πάλι καλά που δεν είπε «κωλοτούμπες») στην κυβερνητική του θητεία», όμως στην εφαρμογή του Μνημονίου που υπέγραψε «αποδείχτηκε αξιοπίστος εταίρος».

Δε λέει τίποτα καινούργιο ο Βέμπερ. Σημειώνουμε μόνο πως ακόμα και κάποιος που σε προσωπικό επίπεδο σιχαίνεται τον Τσίπρα, είναι αναγκασμένος να επαινεί την αξιοπιστία του!

Καραγκιοζιλίκια, γενικώς...

Η είδηση δεν είναι η αμυχανία του Τσίπρα, όταν ο καραγκιοζάκος της γερμανικής σατιρικής εκπομπής Heute Show τον ρώτησε αν πήγε στο συνέδριο του SPD για να δει «κάτι πιο γαμημένο από την Ελλάδα». Αυτή θα μπορούσε να δικαιολογηθεί στις δεδομένες συνθήκες (άλλωστε, περισσότερο θα έπρεπε να θιχτούν τα παρακαθήμενα στελέχη του SPD). Η είδηση είναι το ρουφιχτό φιλί που έσκασε η Αντρέα Νάλες στον Τσίπρα, που το ακολούθησε μια εξίσου τρυφερή κίνηση (του σκούπισε το μάγουλο από το αποτύπωμα των κραγιοναρισμένων χειλιών της). Οχι, δε νομίζουμε ότι «παιζει κάτι» ανάμεσα στον Τσίπρα και την πρόεδρο των γερμανών σοσιαλδημοκρατών. Απλά, η Νάλες «τρελάθηκε» όταν άκουσε τον Τσίπρα να λέει στο μικρόφωνο: «Άκουσα την Αντρέα που έβγαλε πολύ αριστερό λόγο κι ένιωσα πολύ άνετα εδώ»!

Πειραιά. Είναι τέτοια η δυστοκία του ΣΥΡΙΖΑ να βρει «βαριά ονόματα» για να σηκώσουν την εκλογική μάχη στους μεγάλους δήμους, αυτούς που η εκλογή έχει καθαρά πολιτικό-κομματικό χαρακτήρα, που η παράταξή του στον Πειραιά («Λιμάνι της Αγονίας»), έχει βγάλει «Γενικό Πλαίσιο Αρχών και Στόχων» και απευθύνεται «στις δημιουργικές, ανιδιοτελείς και δημοκρατικές δυνάμεις της πόλης (πολιτικές, αυτοδιοικητικές, κοινωνικές, κινηματικές συλλογικότητες, συλλογικότητες εργαζομένων, κόσμος του εμπορίου και της επιχειρηματικότητας, αλλά και πρόσωπα, πολίτες του Πειραιά) για να συμβάλει σε ένα συστηματικό κύκλο διαβούλευσης, με στόχο μια διευρυμένη Αυτοδιοικητική Συμμαχία, η οποία και θα συγκροτήσει ένα ψηφοδέλτιο νίκης ενεργών πολιτών για το Δήμο Πειραιά, επιλέγοντας μέσα απ' αυτή τη διαδικασία και το κατάλληλο πρόσωπο, γυναίκα ή άνδρα, ως υποψήφια/ο Δήμαρχο»!

Κάνουν τα ίδια που κάνει το Ποτάμι, ιδιαίτερα από τότε που πήρε τα κάτω του, και φυσικά το αποτέλεσμα είναι προδιαγεγραμμένο. Ο διαγωνισμός θα κηρυχτεί άγνοος και θ' αναγκαστούν να βρουν κάποιο συριζαίο που θα δεχτεί να πει το πικρό ποτήρι. Αλήθεια, γιατί δεν κατεβαίνει ο Θ. Δρίτσας ως υποψήφιος δήμαρχος, που έχτισε την πολιτική του καριέρα μ' αυτόν το συνδυασμό;

«Παιδομάζωμα»

Ο Κούλης (λέει ότι ή παριστάνει ότι) ψάχνει υποψήφιο δήμαρχο για τον Πειραιά, ο Μιχαλολιάκος είναι έτοιμος να ξανακατέβει (έστω και χωρίς επίσημο κομματικό χρίσμα) και την ίδια ώρα ο Μαρινάκης κάνει «παιδομάζωμα», βάζοντας τον Μώραλη ν' ανακοινώνει σε καθημερινή βάση τοπικά στελέχη της ΝΔ που θα κατέβουν υποψήφιοι με το συνδυασμό του. Μέχρι στιγμής ο απολογισμός έχει τον πρόεδρο της ΝΟΔΕ της ΝΔ Α' Πειραιά & Νήσων, τον υπεύθυνο παραγωγικών και επιστημονικών φορέων και την υπεύθυνη γυναικείων θεμάτων της ίδιας ΝΟΔΕ.

Κουλουβάχια

Μέχρι το Στρασβούργο έφτασε η χάρη του Ανδρέα Γεωργίου, του πρώην επικεφαλής της ΕΛΣΤΑΤ, που ακόμα δεν έχει καθαρίσει με τις δικαστικές εκκρεμότητες στην Ελλάδα. Το ζήτημα έφερε στο ευρωκοινοβούλιο η ομάδα των Φιλελεύθερων του Φερχόφεν. Αδεια ήταν, φυσικά, τα έδρανα, όμως και πάλι φάνηκαν τα κουλουβάχια του ελληνικού αστικού πολιτικού συστήματος. Ο ΣΥΡΙΖΑ, που επισήμως έχει δεχτεί τα στοιχεία του Γεωργίου και τα έχει υπογράψει σε όλα τα μνημονιακά κείμενα, οχυρώνεται πίσω από την «ανεξαρτησία της ελληνικής Δικαιοσύνης», ενώ είναι ολοφάνερο ότι τον Γεωργίου «κυνηγούν» οι άνθρωποι του Παπαγγελόπουλου στο δικαστικό μηχανισμό. Το ΚΙΝΑΛ υπερασπίζεται τον Γεωργίου και ταυτόχρονα καταγγέλλει τον ΣΥΡΙΖΑ για τις δώξεις, γιατί -λέει- ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει να υπερασπιστεί τον Καραμανλή, τα μαγειρεμένα στοιχεία του οποίου αποκάλυψε ο Γεωργίου. Και η ΝΔ είναι κομμένη στα δύο, καθώς ένα κομμάτι της (στο ευρωκοινοβούλιο ο Κύρτσος) εκφράζει συμπάθεια στον Γεωργίου. Ποια είναι η αλήθεια; Όλα τα μνημονιακά κόμματα έχουν αποδεχτεί τα «στοιχεία Γεωργίου», τα οποία ήταν φυσικά μαγειρεμένα, για να φουσκώσουν το έλλειμμα, όπως μαγειρεμένα ήταν και τα προηγούμενα στοιχεία που υποεκτιμούσαν το έλλειμμα. Με τη σύμφωνη γνώμη των Βρυξελλών σε όλες τις περιπτώσεις. Δεν υπήρχαν ποτέ greek statistics. Πάντοτε υπήρχαν euro statistics, που υπηρετούσαν (και εξακολουθούν να υπηρετούν) συγκεκριμένες σκοπιμότητες.

Σιγά μη στάξει η ουρά του γαιδάρου!

Όταν σε λένε Νίκο Κοτζιά και έχεις βάλει μπροστά ένα σχέδιο αναβάθμισης σου στην αστική πολιτική ζωή, όχι πλέον ως συμβούλου του Γιωργάκη ή ως υπουργού του Τσίπρα, αλλά ως... αρχηγού κόμματος (γιατί όχι, όταν αρχηγός κόμματος δηλώνει ακόμα και η Παπακώστα;), ξέρεις πως για να κρατηθείς στον αφρό της επικαιρότητας θα πρέπει να δίνεις «ειδήσεις». Η ιστορία με τον Καμμένο, τον Σόρος, τα 50 εκατομμύρια για εξαγορά πολιτικών στα Σκόπια και το τι ειπώθηκε ή δεν ειπώθηκε σ' εκείνη την περιβόητη συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου, εξαντλήθηκε. Επαψε πια να «πουλάει». Επομένως, έπρεπε να βρεθεί κάτι άλλο. Και βρέθηκε.

«Δεν συμφωνώ ότι δεν κάναμε τίποτα. Και 93 υποθέσεις που έστειλα στον εισαγγελέα για παραβίαση του ποινικού κανόνα και μερικούς διπλωμάτες που έφτασαν στη φυλακή επειδή έδιναν βίζες σε ασυνόδευτα παιδιά; Ξέρετε τι σημαίνει βίζες σε ασυνόδευτα παιδιά; Σημαίνει εμπόριο οργάνων. Και μόνο αυτό, ότι έσωσα μερικές ψυχές, θα κοιμηθώ ήσυχα όταν τελειώσει η ζωή μου», είπε ο Κοτζιάς (με τα... θαυμάσια ελληνικά του) στους δημοσιογράφους που πήγαν βαριεστημένοι σε αίθουσα της ΕΣΗΕΑ για ν' ακούσουν έναν ακόμα απολογισμό των πεπραγμένων του στο ΥΠΕΞ. Νάτη, λοιπόν, η είδηση: εμπόριο οργάνων πίσω από παράνομες βίζες που έδιναν διπλωμάτες.

Γιατί όμως τώρα; Οι υποθέσεις, όπως ο ίδιος ο Κοτζιάς είπε, δεν είναι τωρινές. Δεν είναι καν πρόσφατες. Γιατί ο σημερινός πολιτικός ντόρος δεν έγινε τότε που οι υποθέσεις παραπέμπονταν στον εισαγγελέα; Όπως έγινε γνωστό, μία απ' αυτές τις υποθέσεις αφορούσε τον πρώην έλληνα πρόξενο στην Κωνσταντινούπολη, ο οποίος καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης 10 μηνών με αναστολή και πρόστιμο 3.000 ευρώ για **παράβα-**

ση καθήκοντος. Η υπόθεση αφορούσε αδικήματα που έγιναν την περίοδο 2011-14 και όντως στάλθηκε στη Δικαιοσύνη επί υπουργίας Κοτζιά το 2015. Άλλο «παράβαση καθήκοντος», όμως, και άλλο «εμπόριο οργάνων», όπως αντιλαμβάνεστε. Η σχετική σύνδεση κάποιων υποθέσεων με εμπόριο οργάνων γίνεται από τον Κοτζιά σήμερα, κατόπιν εορτής, και δε συνδέεται με την ποινική τυποποίηση των αδικημάτων που αποδόθηκαν σε διπλωμάτες. Είναι απλά μια πολιτική κορόνα του Κοτζιά, για λόγους δικής του επικοινωνιακής προβολής.

Δηλαδή, δεν υπήρξε περίπτωση εμπορίου οργάνων; Εμπόριο οργάνων με την αρπαγή παιδιών γινόταν, γίνεται και θα γίνεται, στο βρόμικο κόσμο του καπιταλισμού, που δε σταματά μπροστά σε οποιοδήποτε έγκλημα. Αν όμως έλληνες διπλωμάτες συνδέονταν με κάτι τέτοιο, θα έπρεπε να το δούμε να τυποποιείται ποινικά στα κατηγορητήρια που τους αποδόθηκαν, αφού ο αρμόδιος υπουργός (Κοτζιάς) υποστηρίζει κάτι τέτοιο. Δεν το είδαμε, όμως. Δεν είδαμε να γίνεται κάποια έρευνα σε βάθος. Αντίθετα, αν κρίνουμε από την υπόθεση του πρώην προξένου στην Κωνσταντινούπολη, η υπόθεση έκλεισε ποινικά ως μια τυπική παράβαση και με ποινή χάδι (αν υποθέσουμε ότι υπέκρυπτε διακίνηση παιδιών για εμπόριο οργάνων).

Ας αφήσουν, λοιπόν, την υποκρισία που χρησιμοποιείται για πολιτικό εντυπωσιασμό. Την ίδια υποκρισία που επέδειξε και η Ένωση Διπλωματικών Υπαλλήλων, που απέδωσε στις δηλώσεις Κοτζιά «βαθιά προσβολή για τον διπλωματικό κλάδο, καθώς δημιουργούν την εσφαλμένη εντύπωση ότι υφίσταται μεγάλος αριθμός στελεχών του υπουργείου Εξωτερικών που εμπλέκονται σε ποινικές υποθέσεις, υπονομεύοντας το κύρος του υπουργείου και πλήττοντας έτσι την εξωτερική πολιτική της χώρας». Την ίδια

υποκρισία που επέδειξε και ο (πρώην διπλωμάτης) Κουμουτσάκος, τομεάρχης Εξωτερικών της ΝΔ, κατηγορώντας τον Κοτζιά ότι «μετέτρεψε μεμονωμένες περιπτώσεις επιόρκων σε γενικευμένη ύβριν κατά της διπλωματικής υπηρεσίας, διασύροντάς την εντός και εκτός Ελλάδος».

Σιγά μη στάξει η ουρά του γαιδάρου! Αλήθεια, τι έχουν κάνει όλοι αυτοί οι μεγαλόσχημοι της διπλωματικής κάστας για να αποκαλύψουν και να στιγματίσουν τους «επιόρκους», όπως τους αποκαλούν, συναδέλφους τους; Τίποτ' απολύτως. Όλα γίνονται μέσα σε απόλυτο πέπλο μυστικότητας, τάχα για να προστατέψουν «το κύρος της χώρας», ενώ στην πραγματικότητα το μόνο κύρος που θέλουν να προστατέψουν είναι αυτό της κάστας τους, τα συμφέροντα της οποίας ταυτίζουν με το... εθνικό συμφέρον. Ο Κοτζιάς θέλει να επιδειχτεί ως άτεγκτος σε ζητήματα ηθικής τάξης (ιδιαίτερα μετά την κατηγορία Καμμένου ότι διαχειρίστηκε αφανώς τα μυστικά κονδύλια του υπουργείου και ότι πήρε λεφτά από τον Σόρος για να εξαγοράσει ολαβομακεδόνες πολιτικούς) και ανασύρει από το συρτάρι παλιές υποθέσεις, στις οποίες δεν είχε δώσει -όταν τις χειρίστηκε- τη διάσταση που τους δίνει σήμερα, η διπλωματική κάστα αδιαφορεί για τις πολιτικές ανάγκες του Κοτζιά και υπερασπίζεται το «κεκτημένο» της και ο Κουμουτσάκος εκφράζει αλληλεγγύη στους πρώην συναδέλφους του, με την ελπίδα ότι θα γίνει ο αυριανός πολιτικός τους προϊστάμενος και θα έχει την αμέριστη βοήθειά τους.

ΥΓ. Το μέγαρο Μαξίμου δεν είχε κανένα λόγο να έρθει σε αντιπαράθεση με τον Κοτζιά γι' αυτό το ζήτημα. Γι' αυτό και ο Τζανακόπουλος έσπευσε να δηλώσει ότι «ο κ. Κοτζιάς κάλλιστα έπραξε και έστειλε τις υποθέσεις αυτές στη Δικαιοσύνη, η οποία, από εκεί και πέρα, ανέλαβε να πράξει τα δέοντα».

Νέα σκανδαλογία με το C4i

Τι μύγα τσίμπησε το ΚΙΝΑΛ και αποφάσισε να αναμοχλεύσει το σκάνδαλο του C4i, με στόχο τρεις νεοδημοκράτες πρώην υπουργούς, μεταξύ των οποίων και ο σημερινός πρόεδρος της Δημοκρατίας; Πρόκειται απλά για ενστικτώδη αντίδραση στην προσπάθεια ανάμιξης του Σημίτη στα σκάνδαλα με τις μίζες των υπουργών του ή υπάρχει «ψωμί» στην υπόθεση; Από τις πρώτες κινήσεις φαίνεται ότι το ΚΙΝΑΛ κατηγορεί την κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ για συγκάλυψη μιας ποινικής έρευνας που αφορά τρεις νεοδημοκράτες πρώην υπουργούς, από τους οποίους ο ένας (Παυλόπουλος) είναι ακραιφνής καραμανλικός, ο δεύτερος (Πολύδωρας) ελεύθερος σκοπευτής της παλαιάς ακροδεξιάς πτέρυγας της ΝΔ και ο τρίτος (Μαρκογιαννάκης) ακραιφνής μητσοτακικός (της Ντόρας, όχι του Κούλη).

Από τους τρεις πρώην υπουργούς οι δύο (Πολύδωρας και Μαρκογιαννάκης) είναι τελειωμένοι, ενώ ο Παυλόπουλος θεωρείται ως το

πρόσωπο που συνδέει τους Τσιπραίους με τον Καραμανλή. Στους τελειωμένους δεν μπορεί να γίνει καμιά πολιτική ζημιά (το πολύ-πολύ να μαζεутέ ο Μαρκογιαννάκης και να δεχτεί στωικά τη συνταξιοδότησή του από τον Κούλη, στην οποία έχει δηλώσει ότι θα αντιδράσει με αποκαλύψεις), ενώ η πολιτική ζημιά στον Παυλόπουλο είναι επιθυμητή. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο Μητσοτάκης ήταν ο μόνος βουλευτής της ΝΔ που δεν ψήφισε τον Παυλόπουλο για πρόεδρο της Δημοκρατίας. Ετσι, δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι η αναμόχλευση του σκανδάλου C4i έγινε από το «Βήμα» του συγκροτήματος Μαρινάκη, που συστηματικά αποδομεί τον Καραμανλή και αναφέρεται σε υπόγειες σχέσεις του με τους Τσιπραίους.

Πρέπει ακόμα να σημειωθεί ότι και το άνοιγμα των λογαριασμών του Σημίτη, του σογιού του και πρώην υπουργών του (Χρυσοχοϊδης, Μαλέσιος) φαίνεται να συνδέεται με κατάνεση μεσάζοντα σχετική με την προμήθεια του C4i.

Ας έχουμε, λοιπόν, στο πίσω μέρος του μυαλού μας ότι πιθανόν να επιδιώκεται ένας συμψηφισμός και συμβίβασις του τύπου: «σταματήστε να λέτε για μας, για να σταματήσουμε να λέμε για σας». Αν μη τι άλλο, αποδεικνύεται ότι η σκανδαλογία δεν τροφοδοτείται από κάποια διάθεση κάθαρσης, με την αποκάλυψη βρόμικων πολιτικών και τον ποινικό τους κολασμό, αλλά εργαλειοποιείται για την απόκτηση πολιτικού πλεονεκτήματος έναντι των αντιπάλων, με την ελπίδα ότι αυτό το πλεονέκτημα θα βρει αντίκρισμα στην κάλπη.

Η προμήθεια του C4i είναι ένα από τα πιο τρανταχτά σκάνδαλα του μεγάλου φαγοποτιού της Ολυμπιάδας του 2004. Ένα σύστημα παρακολούθησης που πληρώθηκε πανάκριβα και ποτέ δε λειτούργησε! Σχεδιάστηκε από την αμερικάνικη SAIC και δόθηκε ως υπεργολαβία στη Siemens. Επισήμως, δόθηκαν γύρω στα 260 εκατ. ευρώ, αλλά στην πραγματικότητα δόθηκαν πολύ περισσότερα λεφτά, γιατί

υπήρχαν διάφορες «ουρές» που επίσης τραβούσαν χρήμα από τα κρατικά ταμεία, με υπογραφές των αρμόδιων υπουργών, μολονότι το έργο ουδέποτε λειτούργησε.

Το δημοσίευμα του «Βήματος» αναφέρει ότι σε βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών στις 16 Απρίλη του 2016 αποδίδεται στους Παυλόπουλο, Πολύδωρα και Μαρκογιαννάκη ηθική αυτοουργία σε απιστία από την οποία το ελληνικό Δημόσιο ζημιώθηκε με περισσότερα από 147 εκατ. ευρώ. Το βούλευμα δεν έφτασε ποτέ στη Βουλή, όπως θα έπρεπε. Ο Παυλόπουλος είχε ήδη εκλεγεί ΠτΔ, ο Πολύδωρας παραλίγο να γίνει πρόεδρος του ΕΣΡ, με πρόταση Βούτση που δεν έγινε δεκτή από την αντιπολίτευση, ενώ ο Μαρκογιαννάκης δεν ήταν καν βουλευτής. Το ΚΙΝΑΛ πήρε το δημοσίευμα και έκανε την πρώτη κίνηση με κατάνεση Ερώτησης στον υπουργό Δικαιοσύνης σχετικά με τις εξελίξεις που ακολούθησαν: γιατί το βούλευμα δεν προωθήθηκε «αμελλητί» στη Βουλή, όπως προβλέπεται;

Τους σχολάρχες χειροκροτά η νεонаζιστική ΧΑ

Πολλά ιδιωτικά σχολεία παραβίασαν την εγκύκλιο του υπουργείου Παιδείας που όριζε ότι στα σχολεία (δημόσια και ιδιωτικά) δε θα γίνουν μαθήματα, παρά μόνο εορταστικές εκδηλώσεις στη φετινή επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου (τα ονόματά τους έδωσε στη δημοσιότητα η ΟΙΕΛΕ).

Καλύπτοντας απόλυτα τους σχολάρχες ο Σύνδεσμος των ιδιοκτητών δήλωσε ότι οι καπιταλιστές της εκπαίδευσης δε χρησιμοποιούν τις επετείους «ως όχημα απλά για να χαθεί μάθημα, δεν υποτάσσονται στον ιδεολογικό καταναγκασμό και την ομοιομορφία του κεντρικού σχεδιασμού».

Οι σχολάρχες ξεπέρασαν κάθε όριο ξεδιαντροπιάς. Μπορεί η επέτειος του Πολυτεχνείου, στο πλαίσιο του αστικού σχολείου, να έχει χάσει τα γνήσια εξεγερτικά της χαρακτηριστικά, όμως, παρά τα στρογγυλέματα και τις ανέξοδες δημοκρατικές κορώνες, το πνεύμα της εξέγερσης, του ξεπεράσματος του φόβου, όταν τα πάντα έσκιαζε η σκλαβιά και καταπίεση της φασιστικής δικτατορίας, του μαζικού ηρωισμού, της συλλογικότητας, μεταδίδεται στους μαθητές και αυτό δεν το θέλει ο αστισμός και πολύ περισσότερο οι καπιταλιστές. Είναι ακόμη τα αντιιμπεριαλιστικά συνθήματα (συνθήματα ενάντια στο ΝΑΤΟ και τους Αμερικανούς) γραμμένα στις παραστάδες της πύλης του Πολυτεχνείου το 1973, που ξυπνούν ερωτηματικά και για το σήμερα και την πολιτική των αστικών κυβερνήσεων. Το Πολυτεχνείο δεν έχει καταστεί ακόμη μουσειακό, ανώδυνο και ακίνδυνο είδος και αυτό τρομάζει τους στυλοβάτες του συστήματος (είναι χαρακτηριστικό ότι στα σχολεία, την ημέρα του εορτασμού, γονείς που το επάγγελμά τους είναι συνυφασμένο με τις δυνάμεις καταστολής, γονείς με φασιστική ιδεολογία δεν επιτρέπουν στα παιδιά τους να παρακολουθήσουν τις εκδηλώσεις και το δηλώνουν αυτό ανερυθρίαστα).

Οι καπιταλιστές της εκπαίδευσης θεωρούν «ιδεολογικό καταναγκασμό» την όσμωση των νέων παιδιών με το πνεύμα της εξέγερσης. Και ενώ οι ίδιοι με τις πράξεις τους επιδιίδονται σε μαζική πολιτικοποίηση των νέων, ωθώντας τους στον ατομισμό, προτρέποντας στην αποδοχή των «αξιών» του αστικού συστήματος, κομπάζουν ότι «διαμορφώνουν ελεύθερους, σκεπτόμενους, μη στρατευμένους μαθητές».

Την πράξη των σχολαρχών επιδοκίμασε το νεοναζιστικό μόρφωμα της Χρυσής Αυγής, που επανειλημμένα έχει δηλώσει νοσταλγός της χούντας. Ο Γιάννης Λαγός μιλώντας στη Βουλή δήλωσε: «Δεν υπήρξε ούτε ένας (νεκρός, ή βαριά τραυματίας από την εισβολή στο Πολυτεχνείο). Κι ευτυχώς που υπάρχουν ιδιωτικά σχολεία, τα οποία αυριο δε θα γιορτάσουν αυτήν την επέτειο».

Το επαινετικό χειροκρότημα του νεοναζιστικού μορφώματος θορύβησε το Σύνδεσμο των σχολαρχών (βλέπετε έχουν αποκαλυφθεί όλα του τα εγκλήματα και η φασιστική του ιδεολογία και πρακτική). Γι' αυτό και το χαρακτήρισε «προσπάθεια καπηλείας... από αυτόκλητους και ανεπιθύμητους χειροκροτητές». Πλην, όμως, θέλοντας να τονίσει σε σχετική ανακοίνωση τον ισχυρισμό ότι «τα ιδιωτικά σχολεία διαμορφώνουν μαθητές με ελεύθερες συνειδήσεις: ακριβώς δηλαδή αντίθετους με τις επιδιώξεις της ΧΑ και οποιασδήποτε άλλης ακραίας ιδεολογίας, από όλα τα μέρη του πολιτικού φάσματος», επανέφερε το γνωστό αντιδραστικό, αντιιστορικό και φασιστικό ιδεολόγημα περί μαύρου και κόκκινου φασισμού.

Γιούλα Γκεσούλη

Προσχολική Εκπαίδευση

Καθολική, δημόσια, δίχρονη

των δήμων ήταν η ομόφωνη γνώμη των τριμελών επιτροπών, ενώ ακόμη και σε δήμους που υπήρχε ομόφωνη γνώμη αυτοί δεν επελέγησαν.

Τώρα βρισκόμαστε μπροστά σε ένα ακόμη επεισόδιο αυτού του σίριαλ. Με αφορμή αυτό το γεγονός το Συντονιστικό Νηπιαγωγών εξέδωσε την ακόλουθη ανακοίνωση, αποσπάσματα της οποίας δημοσιεύουμε:

Συντονιστικό Νηπιαγωγών

ΕΩΣ ΤΙΣ 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΟΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΡΙΜΕΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΔΙΧΡΟΝΟΥ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΥ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΥ

Η υποχρεωτική φοίτηση των νηπίων α' και β' ηλικίας αποκλειστικά στο Νηπιαγωγείο αποτελεί από τις 2 Μαρτίου 2018 νόμο του κράτους (Ν. 4521, ΦΕΚ 38/2-3-2018). Η ΚΕΔΕ και όσοι συντάσσονται μαζί της πίστευαν ότι είχαν ισχυρά επιχειρήματα για τη μη ένταξη των νηπίων β' ηλικίας αποκλειστικά στο Νηπιαγωγείο. Όμως τα επιχειρήματά τους για συρρίκνωση-αποδόμηση των παιδικών σταθμών και απώλεια θέσεων εργασίας ήταν αβάσιμα και κατέρρευσαν. Χιλιάδες παιδιά δεν έχουν πρόσβαση στους παιδικούς σταθμούς και αυτό αποδεικνύεται με στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η ΕΕΤΑΑ και τα οποία δεν μπορούν να αμφισβητηθούν.

Το Συντονιστικό Νηπιαγωγών τονίζει ότι αν εφαρμοζόταν η Δίχρονη Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή και Εκπαίδευση σε όλη τη χώρα, χιλιάδες παιδιά 3-4 χρόνων, τα οποία τώρα δε βρίσκουν θέση στους Παιδικούς Σταθμούς (γιατί οι θέσεις καλύπτονται από παιδιά μεγαλύτερης ηλικίας) θα μπορούσαν να έχουν πρόσβαση σε παιδικούς σταθμούς. Επισημαίνουμε ότι οι παιδικοί σταθμοί είναι οι μοναδικές δομές αγωγής και φροντίδας στις οποίες μπορούν να φιλοξενηθούν τα παιδιά 3-4 χρόνων.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ ΚΑΙ Η ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ

Για τη σχολική χρονιά 2018-19 η Δίχρονη Προσχολική Αγωγή και Εκπαίδευση εφαρμόστηκε σε 184 από τους 325 Δήμους της επικράτειας. Το Υπουργείο Παιδείας το καλοκαίρι του 2018 εξέδωσε πρόσκληση προς τους Δήμους για αγορά αιθουσών.

Στην α' πρόσκληση που αφορούσε αγορά αιθουσών κ.λπ., που θα τοποθετηθούν εντός των υπαρχόντων σχολικών μονάδων, συμμετείχαν 26 Δήμοι. Στην ολοκλήρωση της διαδικασίας διαπιστώθηκε ότι από τους 26 δήμους που έκαναν αιτήσεις για προκάτ, οι 6 δεν κατέθεσαν τελικά Τεχνικό Δελτίο με αποτέλεσμα να βγουν εκτός διαδικασίας (ανάμεσα σε αυτούς ήταν και δήμοι με αυξημένες ανάγκες σε αίθουσες όπως οι δήμοι Αθηναίων, Καισαριανής, Χερσονήσου και Ξάνθης). Φυσικά με τις αίθουσες αυτές δε θα έλυναν συνολικά το πρόβλημά τους αλλά τουλάχιστον θα έλυναν μέρος του, χρησιμοποιώντας τις αίθουσες ως προσωρινή λύση έως ότου κατασκευαστούν κτίρια

σύγχρονων προδιαγραφών.

Στη β' πρόσκληση που αφορά αγορά αιθουσών οι οποίες θα τοποθετηθούν εντός οικοπέδων της ΚεΥπ ή εντός των δημοτικών οικοπέδων, δεν ανακοινώθηκαν ακόμη οι Δήμοι που θα συμμετέχουν, αλλά σύμφωνα με τις μέχρι τώρα πληροφορίες που έχει το Συντονιστικό Νηπιαγωγών από νηπιαγωγούς ελάχιστοι Δήμοι υπέβαλαν αιτήματα.

Επίσης, μετά την τροποποίηση της Υπουργικής Απόφασης για τα προς ενοικίαση κτίρια Νηπιαγωγείων που επιτρέπει την ενοικίαση και μικρότερων χώρων, π.χ. αίθουσες από 15 τ.μ. όπου μπορούν να φιλοξενήσουν 10 νήπια, δεν εκδόθηκε από τους Δήμους καμιά δημόσια πρόσκληση για εύρεση χώρων προς ενοικίαση.

Με βάση τα παραπάνω φαίνεται ότι από τους Δημάρχους, οι οποίοι συντάσσονται με τη γνωστή «γραμμή» της ηγεσίας της ΚΕΔΕ (και των κομμάτων που ήταν αντίθετα στη θεσμοθέτηση της δίχρονης υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης), αναπτύσσεται ένα ιδιότυπο καθεστώς άρνησης εφαρμογής του πρόσφατα ψηφισμένου νόμου ή αδράνειας σε πρωτοβουλίες που θα βοηθήσουν την υλοποίηση της Δίχρονης Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης.

ΚΑΙ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ;

Η Κυβέρνηση παραχωρεί στο Υπερταμείο οικόπεδα που θα έλυναν άμεσα και ποιοτικά το πρόβλημα της σχολικής στέγης για την καθολική εφαρμογή της δίχρονης Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης.

Το Υπουργείο Παιδείας δεν προχωρά σε αλλαγές χρήσης οικοπέδων (π.χ. Δήμων Ζωγράφου, Αθηναίων, Πειραιά, Νέας Σμύρνης, Καλλιθέας κ.α.) άλλων Υπουργείων, της εκκλησίας, του Στρατού, των Πανεπιστημίων ή ακόμη και σε απαλλοτριώσεις οικοπέδων που υπάρχουν σε πολλούς Δήμους και είναι σε αχρησία ή εγκαταλελειμμένα.

Αν και κάνει κάποια δειλά βήματα προς τη σταδιακή εφαρμογή της, συνεχίζει να εμπλέκει τους Δήμους στην εκπαιδευτική πολιτική, κλυδωνίζοντας την εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης. Η εμπλοκή των Δήμων έχει ήδη δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα και αν συνεχιστεί υπάρχει κίνδυνος να ακυρωθεί η εφαρμογή του νομοτετήματος (ακόμα και σε βάθος τριετίας, όπως προβλέπεται).

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΡΝΕΙΤΑΙ τη δημιουργία ενός δημόσιου φορέα που θα είναι υπεύθυνος για τη Σχολική Στέγη, αν και αποτελεί επιτακτική ανάγκη. Η κατάργηση του ΟΣΚ και η μεταφορά όλης της αρμοδιότητας για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση σχολικών κτιρίων-υποδομών στους Δήμους (χωρίς να συνοδεύεται μάλιστα από την απαιτούμενη χρηματοδότηση) αποδείχτηκε λανθασμένη και με επιπτώσεις ολέθριες για την εκπαίδευση. **Επιβάλλεται άμεσα η μεταφορά όλων των αρμοδιοτήτων για το σχεδιασμό-υλοποίηση-ανέγερση σχολικών κτιρίων στο**

Υπουργείο Παιδείας.

Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ άμεσα χρηματοδότηση, απαλλοτρίωση οικοπέδων και ανέγερση σύγχρονων εκπαιδευτικών δομών.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΝΑ:

◆ **Ζητά ξανά την άποψη των τριμερών, ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΔΗΜΟΥΣ όπου είναι περιττές οι συνεδριάσεις των τριμερών, αφού οι υπάρχουσες δομές επαρκούν για τη φοίτηση όλων των νηπίων και προνηπίων.**

◆ **Συνεχίζει να δίνει λόγο στους Δημάρχους,** όχι απλά για τις κτιριακές υποδομές (όπως ήταν μέχρι τώρα) αλλά ζητά ξανά την ψήφο τους για να λειτουργήσει κομμάτι της εκπαίδευσης. Η επιμονή στον «υποκειμενισμό» των Δημάρχων αποτελεί επικίνδυνη τακτική για το σύνολο της εκπαίδευσης. **Οι δήμαρχοι απέκτησαν ενεργό ρόλο στον εκπαιδευτικό σχεδιασμό,** ένα ρόλο που διεκδικούσαν από χρόνια και δεν είχαν αποκτήσει εξαιτίας των σφοδρών αντιδράσεων του εκπαιδευτικού κινήματος.

◆ **Δε διασφαλίζει τη δίχρονη προσχολική αγωγή και εκπαίδευση** αφού η άρνηση ή η εσκεμμένη αδράνεια αποτελούν άλλοθι για όλους όσοι αρνούνται.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

Επειδή η εφαρμογή της Δίχρονης Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης είναι μια ουσιαστικής σημασίας παρέμβαση στο εκπαιδευτικό σύστημα και απαιτεί όρους ποιοτικούς και οικονομικούς για να εφαρμοστεί σε όλη την επικράτεια.

Επειδή η εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης θα είναι εφικτή μόνο αφού υπάρξει ΑΜΕΣΑ διασφάλιση των δύο βασικών της παραμέτρων, της **επαρκείας των υποδομών** και της **στέλεχώς** των με το απαραίτητο μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό.

Επειδή τα σχολεία για να λειτουργήσουν ποιοτικά χρειάζονται **ΜΟΝΙΜΟΥΣ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥΣ.**

ΚΑΛΟΥΜΕ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ

◆ Να προβεί άμεσα στις απαραίτητες ενέργειες για την εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης.

◆ Να ανακοινώσει χρονοδιάγραμμα σχολικής στέγης για τα Νηπιαγωγεία.

◆ Να προβεί σε μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών...

Οι πολιτικές των περικοπών και οι απαιτήσεις των δανειστών δαλούν καθημερινά το δημόσιο σχολείο και το μετατρέπουν σε προϊόν προς πώληση. Ο αγώνας για το δίχρονο υποχρεωτικό Νηπιαγωγείο είναι αγώνας όλης της εκπαίδευσης για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού της παιδείας, αγώνας ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης και κατά της αποκέντρωσης.

Για να καταπνίξουν την αντιφασιστική δράση στην Ανατολική Αττική Χέρι-χέρι κράτος και φασίστες

Στο youtube (<https://www.youtube.com/watch?v=lcynvqOWIssY>) υπάρχει βίντεο με φαρδιά-πλατιά την υπογραφή «Ανακατάληψη-Απαγορεύουμε η αφισοκόλληση» (η σύνταξη δική τους), που δείχνει κάποιους να κατεβάζουν τις αφίσες που με κεντρικό σύνθημα «Εξω οι φασίστες από σχολεία και γειτονιές» καλεί σε αντιφασιστική πορεία το Σάββατο 24 Νοέμβρη (την αφίσα παρουσιάζουμε στη σελίδα 15, στη στήλη «Οι τοίχοι έχουν φωνή»).

Τη φασιστική ομάδα «Ανακατάληψη» έχει δημιουργήσει κάποιος Βασίλης Πετροφιμίμων, υπάλληλος της υπηρεσίας Εξωτερικών, υποψήφιος περιφερειακός σύμβουλος των νεοναζι της ΧΑ, με προβοκατόρικη δράση στα Ιμια (και όχι μόνο), συνεργαζόμενος με όλες τις φασιστικές ομάδες (ΧΑ, Combat 18, Ανένταχτοι Μαιάνδριοι Εθνικιστές). Οποιοι θέλει να μάθει περισσότερα γι' αυτόν, δεν έχει παρά να «γκουγκλάρει» το όνομά του.

Η δράση των φασιστών ενάντια σε μια

αντιφασιστική κινητοποίηση είναι κατανοητή, αν και προκύπτει το ερώτημα: από πού αντλούν το θράσος να διαφημίζουν το κατέβασμα αντιφασιστικών αφισών; Αντλούν το θράσος τους από τη συνεργασία με το επίσημο κράτος, με το οποίο συντονίζονται στενά τις τελευταίες μέρες, από τότε που ανακοινώθηκε η διοργάνωση της αντιφασιστικής πορείας και άρχισαν οι αφισοκόλλήσεις. Ο συντονισμός αστυνομίας-φασιστών αναπτύσσεται στην ευρύτερη περιοχή Γέρακα-Παλλήνης. Οχι τυχαία, αφού στον Γέρακα εμφανίστηκε ο θύλακας των μαθητών με τη δική τους φασιστική παρέλαση στις 28 του Οκτώβρη.

Η αστυνόμευση στην περιοχή έχει ενταθεί από τότε που άρχισαν οι αφισοκόλλήσεις. Αφισοκόλλητες (μόνο της συγκεκριμένης αφίσας) δέχονται εξευτελιστικούς ελέγχους από τους μπάτσους της ΔΙΑΣ, που οργάνωνουν συνεχώς την περιοχή τις βραδινές ώρες. Το βράδυ μπροστά από τα σχολεία της περιοχής

στήνονται μπλόκα των μπάτσων, για να μην κολληθούν αφίσες. Όσες αφίσες μπαίνουν σε δρόμους γύρω από τα σχολεία ξηλώνονται μέσα σε μια ώρα, πράγμα που σημαίνει ότι οι μπάτσοι παρακολουθούν τους αντιφασίστες και μόλις αυτοί απομακρυνθούν δίνουν εντολή στους φασίστες ν' αρχίσουν το ξήλωμα των αφισών!

Το αποκορύφωμα ήταν η «φιλική επίσκεψη» μπάτσων του Α.Τ. Παλλήνης σε σπίτι αντιφασίστα, από τον οποίο ζητούσαν πληροφορίες για την πορεία! Δε χρειάζεται να πούμε ότι όλα αυτά τα γεγονότα και ιδιαίτερα το τελευταίο, μας γυρίζουν σε άλλες εποχές, στις εποχές της «Καρφίτσα» και των «εθνοκοφρόνων πολιτών» που «συνδράμουν την αστυνομία στο έργο της καταστολής των εχθρών του έθνους».

Εχει να μας πει τίποτα η κα Γεροβασίλη γι' αυτό το όργιο του συντονισμού των πολιτικών της υφισταμένων με τα φασισταριά στην περιοχή Γέρακα-Παλλήνης;

Εν υπηρεσία

Κοτζάμ πρωθυπουργός φόρεσε φανέλα του Αντετοκούνμπο για να στείλει (μέσω twitter) μήνυμα αποδοκμασίας των ρατσιστικών κραυγών του επαγγελματία χουλιγκάνου Τσουκαλά και το θέμα να περάσει στο ντούκου; Ανέλαβε η κυρία Ξένη Δημητρίου, τοποθετημένη από τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ στην εισαγγελία του Αρείου Πάγου, να δώσει συνέχεια, με την παραγγελία για τη διεξαγωγή προκαταρκτικής εξέτασης από την Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών, προκειμένου να διερευνηθεί η τυχόν διάπραξη αυτεπαγγέλτως διωκομένων αδικημάτων καθώς και ενδεχόμενες παραβάσεις του αντιρατσιστικού νόμου.

Δηλαδή να περάσει έτσι το ρατσιστικό παραλήρημα του επαγγελματία χουλιγκάνου; Οχι βέβαια. Αυτό θα έπρεπε να γίνει από τον εισαγγελέα ποινικής δίωξης ή από τον θιγμένο καλαθοσφαιριστή ή από κάποιο σωματείο ή από κάποιον πολίτη (αλήθεια, το λαλίστατο τμήμα δικαιωμάτων του ΣΥΡΙΖΑ πού «βόσκαγε;»). Η εισαγγελέας του Αρείου Πάγου είναι για τα πιο σοβαρά. Κι έχει αποδείξει πως ξέρει να παρεμβαίνει απολύτως επιλεκτικά. Εν προκειμένω, είχε και έναν επιπλέον λόγο, καθώς ο λεγόμενος ανήκει στο ευρύτερο «σύστημα Μαρινάκη».

«Ηρωική έξοδος» Τσιάλτα από τον ΕΦΕΤ

Δυο γάιδαροι μαλώνανε...

Και ξαφνικά, ο Τσιάλτας έγι-νε... ήρωας! Τι εστί Τσιάλτας; Ο πρόεδρος του ΕΦΕΤ, που πριν τον διώξει ο νέος υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Αραχωβίτης, πρόλαβε και έκανε «ηρωική έξοδο», δημοσιοποιώντας μια πεντασέλιδη επιστολή παραίτησης, καταγγέλλοντας ότι «ο ΕΦΕΤ δεν αποτελούσε και δεν αποτελεί επ' ουδενί προτεραιότητα για την πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΑΤ κι αυτός είναι ο ένας βασικός λόγος της απόφασής μου να αποχωρήσω και να ζητήσω την αντικατάστασή μου», ότι υπήρξε «με διάφορους τρόπους συστηματική προσπάθεια υπονόμευσης του ρόλου του ΕΦΕΤ» και διάφορα άλλα τέτοια... ηρωικά.

Ο Αραχωβίτης πιάστηκε στον ύπνο, επιβεβαιώνοντας και πάλι το χαρακτηρισμό «γατάκι» που του έχουμε δώσει (άλλο να κάνεις ίντριγκες στην Κουμουνδούρου, άλλο να διευθύνεις υπουργείο). Του πήρε μια μέρα για ν' απαντήσει (ενώ ο Τσιάλτας έκανε παρέλαση σε Μέσα που μέχρι τότε αγνοούσαν ακόμα και τ' όνομά του) και έδειξε την ενόχλησή του όχι μόνο με τη μηχητή για «το άκρως επικοινωνιακό και μακροσκελές, κείμενο παραίτησής σου που διάβασα σε όλα τα ΜΜΕ, ταυτόχρονα με την κατάθεσή του σε μένα», αλλά και με την αγένεια ν' απευθύνεται στον Τσιάλτα στον ενικό (λίγους μήνες στην υπουργική καρέκλα και απέκτησε σύνδρομο μεγαλοπρέπειας!). Εγγραψε για «αλλαγή της στάσης» του Τσιάλτα, «η οποία ήδη ερμηνεύεται από τα ΜΜΕ παντοιοτρόπως», αλλά επί της ουσίας δεν είπε τίποτα. Σκέτη απολογητική ήταν η επι-

στολή του, γεγονός που επέτρεψε στον Τσιάλτα να κάνει άλλη μια ηρωική «περατζάδα» από τα αντιπολιτευόμενα ΜΜΕ (ακόμα και ο γνωστός Παπαχρήστος του Μαρινάκη του αφιέρωσε χώρο στη στήλη του στα «Νέα»).

Αν δεν επρόκειτο για τον ΕΦΕΤ, θα γελούσαμε απλά για τον τρόπο που ο Τσιάλτας έβαλε τα γυαλιά στον Αραχωβίτη. Τέρμα τα γέλια, όμως, και πάμε στην ουσία.

Ο Τσιάλτας υπήρξε ίσως ο μακροβιότερος πρόεδρος του ΕΦΕΤ. Τοποθετήθηκε σ' αυτό το πόστο από την κυβέρνηση των Σαμαροβενιζελοκουβέληδων, ως δημαρτίτης, στο πλαίσιο της κατανομής των πόστων που έκανε η τριπλέτα των συγκυβερνητών του Ιούνη του 2012. Όταν σχημάτισαν κυβέρνηση οι Τσιπροκαμμένοι, ο Τσιάλτας είχε ήδη προλάβει να βγάλει εισιτήριο για το τρένο του ΣΥΡΙΖΑ και ο Αποστόλου αποφάσισε την παραμονή του στην προεδρία του ΕΦΕΤ (προφανώς, κρατούσαν από τότε οι στενές επαφές με τον Κουβέλη και τους ανθρώπους του). Του έπλεξε και το εγκώμιο, μάλιστα, λέγοντας ότι «γνωρίζει καλά το χώρο και πιστεύουμε πως εάν στηρίζουμε και εμείς από την δική μας πλευρά αυτό που πιστεύω ότι χρειάζεται ο χώρος θα είναι σημαντική η συμβολή του».

Είπαμε τότε στον Αποστόλου, στη συνέντευξη Τύπου που ανακοίνωσε τα ονόματα των επικεφαλής των εποπτευόμενων φορέων, ότι επιβραβεύει τον Τσιάλτα για τη δράση του την προηγούμενη τριετία, σημειώνοντας ότι ο ΕΦΕΤ ως ελεγκτικός μηχανισμός δεν μπόρεσε και δε

θα μπόρεσει να παίξει τον ρόλο του, όχι μόνο γιατί έχει ελάχιστα προσωπικά, αλλά και γιατί τόσο το ΔΣ και οι πρόεδροί του όσο και οι πολιτικές ηγεσίες των υπουργείων που τον εποπτεύουν δε θέλουν να ελεγχθεί ουσιαστικά η διατροφική και ζωοτροφική αλυσίδα, γιατί πρώτιστο μέλημα δεν είναι η υπεράσπιση της δημόσιας υγείας, αλλά η αποκόμιση ανώτατων καπιταλιστικών κερδών. Τον προειδοποιήσαμε, μάλιστα, να ρίξει τους τόνους σχετικά με το ρόλο του ΕΦΕΤ, γιατί κάνουμε έρευνα για το γάλα και θα εκπλαγεί από τις αποκαλύψεις (πλέον είναι γνωστές).

Το πρώτο μεγάλο σκάνδαλο που διαχειρίστηκε ο Τσιάλτας ως πρόεδρος του ΕΦΕΤ ήταν αυτό του αλογίστου κρέατος που εισάγονταν παράνομα στην Ελλάδα, σε τεράστιες ποσότητες, χωρίς έλεγχο για την ανίχνευση της άκρως τοξικής φαινυλοβουταζόνης. Εμείς αγωνιζόμασταν, ψάχναμε, αποκαλύπταμε κι ο Τσιάλτας έκανε ό,τι περνούσε από το χέρι του για να εμποδίσει την έρευνά μας και να καλύψει τις ελληνικές εταιρίες επεξεργασίας κρέατος (που είχαν βρει στις εισαγωγές αλογίστου κρέατος, ενδεχομένως και μολυσμένου, την κότα που γεννάει τα χρυσά αυγά). Ο χώρος δεν επιτρέπει ούτε εν περιλήψει να παραθέσουμε τα σημεία και τέρατα που έγιναν από τον Τσιάλτα εκείνη την περίοδο, γιατί καταλαμβάνουν τεράστιο όγκο. Οποιοι θέλει να τα μάθει ή απλώς να φρεσκάρει τη μνήμη του δεν έχει παρά να πάει στην ιστοσελίδα μας (www.eksegersi.gr) και να πληκτρολογήσει τη λέξη «Τσιάλτας» στην Αναζήτηση.

Μόνο να έχει λίγο χρόνο στη διάθεσή του, γιατί όπως είπαμε είναι πάρα πολλά.

Τα ίδια έγιναν και με τα μολυσμένα αυγά. Και βέβαια, στο ζήτημα του ελέγχου των γαλακτοβιομηχανιών για τις κάθε είδους νοθείες, ο Τσιάλτας συνέχισε την πολιτική των προκατόχων του, που κατ' εντολήν των πολιτικών ηγεσιών, απέφευγαν τους ουσιαστικούς ελέγχους, δεν έβαζαν πρόστιμα, έκαναν τα στραβά μάτια στη μαζική χρήση εβασπορέ γάλακτος, ενώ απαγορευόταν από τον Κώδικα Τροφίμων και Ποτών.

Τίποτα απ' όλα αυτά δεν καταλόγισε ο Αραχωβίτης στον Τσιάλτα, ακολουθώντας «σοφά» την υπόδειξη της παροιμίας: «Να φτύσω πάνω, φτύνω τα γένια μου, να φτύσω κάτω, φτύνω τ' αρχίδια μου». Διότι η σύγκρουση Αραχωβίτη-Τσιάλτα δεν είναι σύγκρουση ουσίας, αλλά σύγκρουση εξουσίας. Ο Αραχωβίτης θέλει να βάλει δικό του άνθρωπο στον ΕΦΕΤ. Αν μάλιστα διορίσει αυτόν που λένε οι φήμες που κυκλοφορούν στο υπουργείο, θα γελάσει και το παραδολό κατσίκι.

Όσο για τον Τσιάλτα, έφυγε αποθεώνοντας τον εαυτό του: «ο φορέας έχει να επιδείξει ένα επίπεδο οργάνωσης των ελέγχων πολύ πάνω από τον μέσο κοινοτικό όρο, μηδενικές συστάσεις από την DG SANTE για το προφίλ της χώρας στην ασφάλεια των τροφίμων και τα εύσημα των διεπαγγελματικών οργανώσεων των τροφίμων για τον τρόπο που διαχειρίζεται τα πράγματα! Ειδικά με το τελευταίο, μας έπεισε ότι έκανε... δουλίτσα. Για τους καπιταλιστές, όχι για το λαό.

Εκαναν την ανάγκη φιλοτιμία και τη φιλοτιμία προπαγάνδα

«Προχωράμε στην υλοποίηση μίας από τις κεντρικές δεσμεύσεις του Πρωθυπουργού στη ΔΕΘ για το 2019, νομοθετούμε τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών για ελεύθερους επαγγελματίες, αυτοαπασχολούμενους και αγρότες που θα ευνοήσει 250.000 ασφαλισμένους», είπε η Αχτσιόγλου στο κομματικό ραδιόφωνο του ΣΥΡΙΖΑ, συμπληρώνοντας ότι το συγκεκριμένο μέτρο «συνιστά μία έμπρακτη επιβεβαίωση ότι ο κύκλος της δημοσιονομικής προσαρμογής έχει κλείσει, ότι μπορούμε πια να κάνουμε πολιτικές οι οποίες να είναι δημοσιονομικά επεκτατικές και ότι πρακτικά ο κόσμος θα μπορεί να δει το τι σημαίνει έξοδος από τα μνημόνια και τα προγράμματα δημοσιονομικής προσαρμογής με μία υλική αποτύπωση, στην τσέπη του».

Πρόκειται για μια ακόμα εκδήλωση της συριζαϊκής αληθείας. Για να καταλάβετε τι εννοούμε, διαβάστε τι αναφέρει ο Προϋπολογισμός για το συγκεκριμένο μέτρο:

«Μείωση ασφαλιστικών εισφορών: Το μέτρο αφορά στη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών ελεύθερων επαγγελματιών, αυτοαπασχολούμενων και αγροτών και ειδικότερα στη μείωση του συντελεστή κύριας ασφάλισης κατά 1/3 και στην εφαρμογή της ελάχιστης εισοδηματικής βάσης για την επικουρική ασφάλιση και την εφάπαξ παροχή. Οι ανωτέρω ομάδες υπέστησαν σημαντική επιβάρυνση από τη μετάπτωση από την τεκμαρτή στην πραγματική εισοδηματική βάση με τη μεταρρύθμιση του 2016, ενώ η αύξηση των εισφορών οδήγησε σε μείωση τόσο του αριθμού των αυτοαπασχολούμενων και ελεύθερων επαγγελματιών όσο και στα δηλωθέντα εισοδήματά τους. Ως εκ τούτου, το μέτρο στοχεύει τόσο στην αναστροφή αυτής της τάσης, όσο και στην ενίσχυση της φορολογικής συμμόρφωσης».

Παραδέχονται ευθέως ότι εκατοντάδες χιλιάδες ελευθεροεπαγγελματίες έσπευσαν να κλείσουν τα βιβλία τους, γιατί δεν μπορούσαν ν' αντέξουν τη φορολογική και ασφαλιστική επιβάρυνση. Το μεγαλύτερο μέρος απ' αυτούς εξακολούθησε να εργάζεται «μαύρα», χρησιμοποιώντας παραστατικά συναδέλφων όπου δεν μπορούσαν να τα αποφύγουν. Χάθηκαν, λοιπόν, οι ασφαλιστικές εισφορές όλων αυτών. Ταυτόχρονα, όλοι -και αυτοί που έκλεισαν τα βιβλία και συνέχισαν να εργάζονται και αυτοί που δεν έκλεισαν τα βιβλία τους- κατέβαλαν κάθε προσπάθεια να ρίξουν στο ελάχιστο δυνατό τις αποδείξεις ή τα τιμολόγια που κόβουν, πείθοντας τους πελάτες τους ότι δε γίνεται αλλιώς και συχνά διαπραγματευόμενοι μαζί τους κάποια έκπτωση προκειμένου να μην εκδοθεί παραστατικό αμοιβής.

Δεν είχαν, λοιπόν, άλλη λύση από το να προσπαθήσουν να σταματήσουν την κατηφόρα των ασφαλιστικών εισφορών και των φορολογικών εσόδων, μειώνοντας τις ασφαλιστικές εισφορές. Γι' αυτό και το συγκεκριμένο μέτρο είχε τη σύμφωνη γνώμη της τρόικας. Ενώ όμως στον προϋπολογισμό παραδέχονται την αλήθεια, ότι δηλαδή είναι ένα μέτρο ανάγκης, στην προπαγάνδα τους λένε το χοντρό ψέμα, ότι τάχα εξυγιάναν την οικονομία και έχουν την άνεση να μειώσουν τις εισφορές.

Ηταν καθαρή δολοφονία

Με τον πιο επίσημο τρόπο, πλέον, επιβεβαιώθηκε ότι ο Ζακ Κωστόπουλος **δολοφονήθηκε**. Οι τοξικολογικές και ιστολογικές εξετάσεις έδειξαν ότι δεν είχε κάνει χρήση κανενός είδους ναρκωτικών, ούτε αλκοόλ, ενώ δεν έπασχε από κάποιο προϋπάρχον νόσημα. Ο θάνατός του, αναφέρει η τελική ιατροδικαστική έκθεση, οφείλεται στην κακοποίηση που υπέστη. Προήλθε από ισχαιμικού τύπου αλλοιώσεις του μυοκαρδίου, που προκλήθηκαν από τραύματα σώματος.

Γνωστοί είναι πλέον και οι δολοφόνοι. Είναι οι δυο έμποροι, τους οποίους η... αδέκαστη ελληνική Δικαιοσύνη έχει αφήσει ελεύθερους, και οι μπάτσοι που ολοκλήρωσαν το λιντσάρισμα, οι οποίοι δεν έχουν αντιμετωπίσει καμιά κατηγορία μέχρι στιγμής. Όπως έχει γίνει γνωστό, διεξάγεται κάποια ΕΔΕ από την ίδια την Αστυνομία, η οποία ακόμα δεν έχει ολοκληρωθεί!

Με την έκταση που έχει πάρει το ζήτημα και δεδομένου ότι ο φονευθείς είχε φίλους και υποστηρικτές που κινήθηκαν δραστήρια και δεν άφησαν την υπόθεση να θαφτεί, κάποια στιγμή θα αναγκαστούν και οι μπάτσοι να «δώσουν» κάποιους δικούς τους. Θα το κάνουν, όμως, με τέτοιο τρόπο ώστε να τους ρίξουν στα μαλακά, έτσι που όταν φτάσει η υπόθεση στο ακροατήριο, οι κατηγορίες κατά των μπάτσων να είναι αποδυναμωμένες και καθώς θα έχει μεσολαβήσει μεγάλο χρονικό διάστημα από το φόνο, να διευκολύνει μια δικαστική απόφαση-χάδι. Το ίδιο ισχύει και για τους δύο εμπόρους. Η πρόθεση των δικαστικών αρχών έγινε προφανής από την πρώτη στιγμή, καθώς τους άφησε ελεύθερους με τους συνήθεις περιοριστικούς όρους.

Μη δούμε στο τέλος να δικάζονται για ανθρωποκτονία από αμέλεια και όχι από πρόθεση. Λες και προκάλεσαν θάνατο σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Κι όμως, σ' αυτή την υπόθεση ο «ενδεχόμενος δόλος», όπως λένε οι νομικοί, είναι ξέχειλος. Ακόμα κι αν δεν είχαν σκοπό να τον σκοτώσουν (πράγμα που κανένας εκτός από τους ίδιους δεν μπορεί να το γνωρίζει), η αγριότητα με την οποία χτυπούσαν έναν ανυπεράσπιστο και τραυματισμένο άνθρωπο, πρώτα οι δυο έμποροι και μετά οι μπάτσοι, ήταν τέτοια που μπορούσε να τον σκοτώσει. Κι αυτό το ήξεραν πολύ καλά. Ιδιαίτερα οι μπάτσοι που έφτασαν εκ των υστέρων και δεν μπορούν να επικαλεστούν θυμό ή κάτι τέτοιο.

Εδώ όμως υπάρχει και πολιτικό ζήτημα. Μπορεί ο Τσίπρας να έκανε το «κομμάτι» του, υποσχόμενος στη μητέρα του νεκρού «διεξοδική διερεύνηση όλων των πτυχών της τραγικής υπόθεσης» και «απόδοση ευθυνών σε όσους πιθανά με τις πράξεις τους ή με τη στάση τους προκάλεσαν ή επέτρεψαν την απώλεια της ζωής του Ζακ», όμως η αστυνομική πλευρά της υπόθεσης, για την οποία έχει πλήρη ευθύνη η κυβέρνηση, άλλα δείχνει. Δεν αναφερόμαστε μόνο στη μη απαγγελία κατηγορίας κατά των μπάτσων από τους συναδέλφους τους που χειρίστηκαν την υπόθεση ή στην κατασκευή μιας δικογραφίας που αναφερόταν μόνο σε (ανύπαρκτη) αδικήματα του νεκρού, αλλά και στην προβοκατόρικη προπαγάνδα που στήθηκε από τα γνωστά χαλκεία της Ασφάλειας, με όργανα τα παπαγαλάκια της στα ΜΜΕ. Κλήθηκε, μήπως, κάποιος αξιωματικός σε απολογία για όλ' αυτά; Εγιναν έστω κάποιες διοικητικές αλλαγές σε πόστα ευθύνης των μπάτσων; Τίποτε απολύτως. Όλα συνεχίστηκαν σαν να μην είχε συμβεί τίποτα.

Ασκήσεις κρατικής καταστολής

Δεν μας εξέπληξε η κάλυψη των γεγονότων της νύχτας της 17ης Νοέμβρη από τον εσμό της αστικής δημοσιογραφίας, οι δραματικοί τόνοι κτλ. Το περίμεναν το «καγκελάκι». Και η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ είχε φροντίσει να είναι το θέαμα αναβαθμισμένο σε σχέση με άλλες χρονιές, βγάζοντας την «αύρα» με το κανόνι νερού σε επιχειρησιακή δράση, μία από τις σπάνιες φορές από τότε που οι Σαμαροβενιζέλοι αγόρασαν το συγκεκριμένο όχημα. Ετσι, οι τηλερεπόρτερ είχαν τη δυνατότητα να παρουσιάζουν εκστασιασμένοι τις δυνατότητες του «Αίαντα», που αυτή τη φορά τις επεδείκνυε επί φλεγόμενων αντικειμένων. Την επόμενη φορά θα τις επιδείξει επί διαδηλωτών, όπως αντιλαμβάνεστε.

Ούτε μας εξέπληξε η αποσιώπηση της απρόκλητης επίθεσης των ΜΑΤ σε διαδηλωτές έξω από το σταθμό «Αμπελόκηποι» του Μετρό, από την οποία υπήρξαν τουλάχιστον δύο τραυματίες, εκ των οποίων ο ένας σοβαρά. Υπήρξαμε μάρτυρες του περιστατικού από μικρή απόσταση, γιατί εκείνη την ώρα βαδίζαμε κι εμείς προς το σταθμό του Μετρό, όπως εκατοντάδες άλλοι διαδηλωτές. Δεν υπήρχαν σχηματισμένα μπλοκ, τα πανό ήταν μαζεμένα, κανένας δεν έκανε τίποτα, όταν οι ΜΑΤάδες, όπως αποκαλύφθηκε και από σχετικό βίντεο, έπεσαν ξαφνικά πάνω στον κόσμο με χημικά και χειροβομβίδες κρότου-λάμψης, ανεβοκατεβάζοντας τα γκλομπ πάνω σε κεφάλια και σώματα, μέσα στο τοξικό σύννεφο που είχαν δημιουργήσει. Όταν καθάρισε λίγο η ατμόσφαιρα και καταφέραμε κι εμείς να φτάσουμε στο Μετρό, ακούσαμε από τα μεγάφωνα του σταθμού να κάνουν έκκληση για γιατρό, καθώς υπήρχαν τραυματίες που είχαν μεταφερθεί στο γραφείο της επιχείρησης. Αυτά, ως μαρτυρία, για να έχουμε πλήρη και σαφή εικόνα των γεγονότων.

ΥΓ. Η Γεροβασίλη γενικών κρίβεται από τότε που τοποθετήθηκε (σχεδόν εκβιαστικά) από τον Τσίπρα στο υπουργείο Μπάτσων και Καταστολής, που δεν το γουστάρει με τίποτα (όχι λόγω δημοκρατικής ευαισθησίας, αλλά γιατί της χαλάει την πολιτική μόστρα - άσε που άμα τύχει καμιά «στραβή» μπορεί να της καταστρέψει την καριέρα). Ετσι, μένει ελεύθερο το πεδίο για να «σολάρει» η Παπακώστα, η οποία εμφανίζεται σαν η εν τοις πράγμασι υπουργός.

Τη μη αποφυλάκιση του Σάββα Ξηρού προτείνει ο εισαγγελέας!

Έπεσαν οι μάσκες του κάλπικου αστικού ανθρωπισμού

Κάθε φορά που ο Δημήτρης Κουφοντίνος παίρνει από τη φυλακή την άδεια που δικαιούται, ο γνωστός εσμός (με επικεφαλής το μητσοτακικό) καταλαμβάνεται από ιερή αγανάκτηση. Επειδή, δε, οι άδειες στους κρατούμενους δε συνδέονται με τα αδικήματα για τα οποία έχουν καταδικαστεί, αλλά με τη συμπεριφορά τους στη φυλακή, έχουν βρει το ιδεολόγημα: «δεν έχει ζητήσει ούτε μια συγγνώμη»!

Δήλωση μετανοίας ζητούν από τον Κουφοντίνη. Πολιτικό και όχι ηθικό είναι το ζήτημα που εγείρουν. Κι αυτό έρχεται να επιβεβαιωθεί από τη στάση που κρατούν τόσο χρόνια απέναντι στον Σάββα Ξηρό με τη διαγνωσμένη πολυαναπηρία και που εξακολουθούν να κρατούν και τώρα που ο Σάββας έχει συμπληρώσει όλες τις τυπικές προϋποθέσεις του νόμου και αιτήθηκε την αποφυλάκιση του, για λόγους υγείας, καθώς σύμφωνα με το πιστοποιητικό του ΚΕΠΑ έχει αναπηρία 95%. Αναπηρία πραγματική, όχι μαϊμού, καθώς έχει ακρωτηριασμένο το δεξί του χέρι, είναι σχεδόν τυφλός και σχεδόν κουφός, ενώ αντιμετωπίζει αναπνευστικά, νευρολογικά και καρδιαγγειακά προβλήματα. Για την κατάσταση της υγείας του δε φταίει μόνο ο βαρύτατος τραυματισμός του από την έκρηξη στον Πειραιά το 2002, αλλά και η πλημμελέστατη ιατρική περίθαλψη που είχε στα 16,5 χρόνια που είναι φυλακισμένος.

Επειδή, λοιπόν, η αναπηρία του είναι πιστοποιημένη και δεν μπορεί να αμφισβητηθεί, ο εισαγγελέας Εφετών Οδυσσέας Τοσμποατζόγλου προτείνει στο Συμβούλιο να μη γίνει δεκτή η αίτηση αποφυλάκισης, διότι «οι κατά καιρούς δηλώσεις από μέρους του προσχηματικής και υποκριτικής συγγνώμης δεν πείθουν» και «επ' αυτού αν αφεθεί ελεύθερος θα καταστεί πόλος έλξεως,

καθοδηγητής και ιδεολογικός στρατολόγος»! Για τον Κουφοντίνη λένε ότι «δε ζήτησε συγγνώμη», για τον Σάββα λένε ότι η συγγνώμη του είναι «προσχηματική και υποκριτική»! Μονά-ζυγά δικά τους.

Όταν ψηφιζόταν ο περιβόητος νόμος Παρασκευόπουλου, η αρχική εκδοχή, αυτή που δεν πήγε ποτέ στη Βουλή αλλά αναρτήθηκε μόνο στην ιστοσελίδα του υπουργείου Δικαιοσύνης, προέβλεπε ότι όσοι έχουν καταδικαστεί σε ισόβια και έχουν αναπηρία πάνω από 80% αποφυλακίζονται με μοναδική προϋπόθεση να έχουν εκτίσει πέντε «σकाστά» χρόνια φυλάκισης. Στη συνέχεια, τα πέντε χρόνια έγιναν δέκα, ενώ προβλέφθηκε και απόφαση του Συμβουλίου Εφετών. Ήταν μια φωτογραφική διάταξη για να μην αποφυλακιστεί ο Σ. Ξηρός, όπως γράφαμε τότε (<http://www.eksegersi.gr/issue/818/Καταστολή/23695>). Νέα πρόκληση-του-Ν-Παρασκευόπουλου). Τριάμισι χρόνια από τότε, δυστυχώς

επιβεβαιωνόμαστε. Η δικαστική κάστα, που αρνήθηκε στον Σάββα ακόμα και την κατ' οίκον νοσηλεία, ετοιμάζεται να απορρίψει το αίτημά του, μολοντί έχει όλες τις τυπικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις. Και η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, ο νυν και οι πρώην υπουργοί Δικαιοσύνης, συμπληρώνουν μια ομάδα άθλιων Πόντιων Πιλάτων, που τάχα έχουν τα χέρια τους καθαρά.

Ο αστικός ανθρωπισμός ισχύει μόνο έναντι ελάχιστων κρατούμενων που μπορεί να τους αποφυλακίσουν. Συνήθως είναι το πρόσχημα πίσω από το οποίο κρύβονται συναλλαγές «κάτω από το τραπέζι», όπως στην περίπτωση του Φλώρου. Όταν πρόκειται για πολιτικούς κρατούμενους, υπάρχει μόνο η εκδικητικότητα της αστικής εξουσίας, που δε διστάζει να παραβιάσει το πνεύμα και το γράμμα των ιδίων της των νόμων, εφαρμόζοντας την ποινή του αργού, βασανιστικού θανάτου.

Συλλήψεις συνδικαλιστών από τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ

Δύο μέλη του διοικητικού συμβουλίου του Πανελλήνιου Συλλόγου Εργαζομένων στον Οργανισμό Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ) συνελήφθησαν από την αστυνομία το πρωί της περασμένης Δευτέρας, επειδή συμμετείχαν σε κατάληψη του παραρτήματος του ΕΦΚΑ (πρώην ΟΑΕΕ) στο Νέο Ηράκλειο, στο πλαίσιο κινητοποίησης που συνεχιζόταν επί τρεις εβδομάδες, με απόφαση του Συλλόγου και της Ομοσπονδίας (ΠΟΠΟΚΠ).

Σε βάρος των συλληφθέντων σχηματίστηκε δικογραφία και παραπέμφθηκαν να δικαστούν στο αυτόφωρο (η δίκη ήταν την Πέμπτη και αναβλήθηκε για τις 30 Νοέμβρη), με την κατηγορία της «διατάραξης οικιακής ειρήνης». Πρόκειται για το γνωστό «αδίκημα» που η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ

μετέτρεψε σε «ιδιώνυμο» προκειμένου ν' αντιμετωπίσει τις κινητοποιήσεις που γίνονταν σε δημόσιες υπηρεσίες ενάντια στην «αξιολόγηση».

Η καταγγελία από «αγανακτισμένο πολίτη» είναι μόνο το πρόσχημα. Δεν υπήρχε περίπτωση να κινηθεί η τοπική μπαταρία κι ακόμα περισσότερο να προχωρήσει σε συλλήψεις συνδικαλιστών δημόσιων υπάλληλων, αν προηγουμένως δεν τηλεφωνούσαν στα «κεντρικά» για να πάρουν οδηγίες. Και κανένας αξιωματικός στα «κεντρικά» δε θα έκανε του κεφαλιού του σε μια υπόθεση με σαφείς πολιτικές προεκτάσεις, αν προηγουμένως δεν έπαιρνε οδηγίες από την πολιτική ηγεσία.

Ετσι, και σ' αυτό το επίπεδο οι συριζαίοι έρχονται να αποδείξουν ότι δε διαφέρουν σε τίποτα από τις προηγούμενες αστικές κυβερνήσεις.

Παριστάνουν τους δημοκρατικούς, δίνουν όρκους πίστης στην ελευθερία της συνδικαλιστικής δράσης και στις συναινετικές διαδικασίες, όμως όταν βλέπουν ότι κάτι ξεφεύγει από τον έλεγχό τους, βάζουν μπροστά την κρατική καταστολή, με στόχο να σπάσουν το ηθικό όσων κινητοποιούνται και να επιβάλουν την κρατική θέληση. Διευκολύνονται, βέβαια, από το γεγονός ότι δεν έχουν βρει απέναντί τους διεκδικητικό κίνημα και εργατικές κινητοποιήσεις μαζικές και μαχητικές, όμως από τα δείγματα γραφής που δίνουν σε τέτοιες περιπτώσεις, δείχνουν πώς θα αντιδράσουν αν βρεθούν απέναντι σε μαζικές κινητοποιήσεις.

Οι εργαζόμενοι στον πρώην ΟΑΕΕ διαμαρτύρονται για την υποστελέχωση των περιφερειακών υπηρεσιών

και ζητούν προσλήψεις προσωπικού. Αντί για προσλήψεις, όμως, η διοίκηση του ΕΦΚΑ άρχισε να κάνει μετακινήσεις υπαλλήλων από τη μια περιφερειακή υπηρεσία στην άλλη, δημιουργώντας προβλήματα στις υπηρεσίες από τις οποίες αποσπούν προσωπικό, με στόχο να δημιουργήσουν γκρίνιες και αντιπαραθέσεις ανάμεσα στους εργαζόμενους. Πρόκειται για ένα καθαρά προβοκατόρικο κόλπο, γιατί ξέρουν καλά ότι σε καμία υπηρεσία δεν περισεύει προσωπικό και επομένως, με τις μετακινήσεις δε λύνουν προβλήματα, αλλά τα μεταθέτουν σε άλλους χώρους. Και να πεις ότι έχουν απέναντί τους κάποιο ταξικό κίνημα! Γραφειοκρατικά συνδικάτα είναι η ΠΟΠΟΚΠ και τα σωματεία της, αλλά οι συριζαίοι ξέρουν μόνο τον τσαμπούκα.

Κατώτατος Μισθός

Προκαλεί η Αχτσιόγλου

«Είναι πραγματικά λυπηρό ότι η διαβούλευση των κοινωνικών εταιρών για τον κατώτατο μισθό έγινε χωρίς εκπροσώπηση των εργαζομένων. Στο τραπέζι βρέθηκαν οι εργοδοτικές οργανώσεις και δεν υπήρξε εκφορά της εργατικής πλευράς, γιατί η ανώτατη Συνομοσπονδία εργαζομένων αποφάσισε ότι δεν θέλει να συμμετάσχει, γιατί θεωρεί ότι είναι “προεκλογικού χαρακτήρα” διαδικασία που θα κομίσει οφέλη στην κυβέρνηση. Αν είναι δυνατόν δηλαδή αυτό να συνιστά σοβαρό λόγο για να μην συμμετέχει η τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, η μόνη εκπροσώπηση των εργαζόμενων στη χώρα».

Αυτά δήλωσε με θρασύτητα η υπουργός Εργασίας Αχτσιόγλου, μιλώντας στο κομματικό ραδιόφωνο την περασμένη Τρίτη. Νομίζει ότι επειδή η ΓΣΕΕ των αστογραφιοκρατών γαλαζοπράσινων εργατοπατέρων είναι εντελώς ξεφτιλισμένη στα μάτια των εργατών, μ' αυτόν τον τρόπο θα βγάλει λάδι την κυβερνητική πολιτική, τη μνημονιακή πολιτική. Οι εργάτες, όμως, δεν ξεγελιούνται από τέτοιου τύπου προπαγάνδα. Όσο σιχαίνονται τους εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ, άλλο τόσο σιχαίνονται την Αχτσιόγλου και τους ομοίους της. Οι οποίοι καταβάλλουν φιλότιμες προσπάθειες για να ηρωοποιήσουν τους πουλημένους στο κεφάλαιο εργατοπατέρες.

Η ΓΣΕΕ ενεργεί εκ του ασφαλούς. Ξέρει ότι κυβέρνηση και καπιταλιστές θα προχωρήσουν στον **καθορισμό** του κατώτατου μισθού και χωρίς τη δική της συμμετοχή. Απέχει, λοιπόν, από τις σχετικές διαδικασίες και προσπαθεί να ξεπλυθεί στα μάτια των εργαζομένων. Τι λέει η ΓΣΕΕ; Καταργήστε την Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου με την οποία μειώσατε τον κατώτατο μισθό και καθιερώσατε τον υποκατώτατο, αποκαταστήστε τον κατώτατο στα 751 ευρώ που ήταν μέχρι το 2012 και αφήστε μας να τον καθορίσουμε εμείς με τους εργοδότες, αφού προηγουμένως καταργήσετε τον νόμο Βρούτση, που πήρε τον κατώτατο μισθό από το πεδίο των συλλογικών διαπραγματεύσεων και τον κατέστησε **αποκλειστική αρμοδιότητα της κυβέρνησης**.

Ο Παναγόπουλος, σε ανύποπτο χρόνο, επί Σαμαροβενιζέλων, απαντώντας στην προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ που έλεγε ότι θα αποκαταστήσει μεμιάς τον κατώτατο μισθό στα 751 ευρώ, είχε πει ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει, γιατί θα καταρρεύσουν οι επιχειρήσεις! Επί της ουσίας, δε διαφωνεί με την Αχτσιόγλου και με τους καπιταλιστές, βρήκε όμως την ευκαιρία να το παίξει... ταξικός (επαναλαμβάνουμε: εκ του ασφαλούς). Προσέξτε πώς

απάντησε η ΓΣΕΕ στην Αχτσιόγλου: «Θέλουμε πίσω τον κατώτατο μισθό στα 751 ευρώ, χωρίς διάκριση σε βάρος των νέων εργαζομένων. Θέλουμε πίσω τη συλλογική μας αυτονομία και τον απεγκλωβισμό των εργατικών κατακτήσεων από τη γραφειοκρατική διαδικασία - αποκάλυπτο πρόσχημα κοινωνικού διαλόγου της Κυβέρνησης πριν την ανακοίνωση της προεπιλεγμένης απόφασης για τη ρύθμιση του κατώτατου μισθού. Αντί η Κυβέρνηση να απολογηθεί για τον θεσμικό “ενταφιασμό” της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, κάνει αντιπολίτευση στα συνδικάτα για προφανώς επικοινωνιακούς λόγους».

Πρέπει να θυμίσουμε ότι η Αχτσιόγλου εφαρμόζει το νόμο Βρούτση, τον οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ κατήγγειλε ως αντεργατικό και αντισυνταγματικό (γιατί καταργεί τη συλλογική διαπραγματεύση με την οποία καθοριζόταν ο κατώτατος μισθός). Ποιο είναι το βασικό περιεχόμενο του νόμου Βρούτση; Οτι ο καθορισμός του κατώτατου μισθού αφαιρείται από το πεδίο των συλλογικών διαπραγματεύσεων μεταξύ εκπροσώπων των εργαζόμενων και των καπιταλιστών εργοδοτών και περνά στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους, που καθορίζει τον κατώτατο μισθό με απόφαση του υπουργού Εργασίας. Με τη μνημονιακή αυτή ρύθμιση καταργήθηκε η Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (ΕΓΣΣΕ), που εδώ και δεκαετίες υπέγραφε η ΓΣΕΕ με τις εργοδοτικές οργανώσεις!

Και η φιλοσοφία του μνημονιακού νόμου και η διαδικασία που προβλέπει είναι κομμένες και ραμμένες στο πατρών της κινεζοποίησης.

◆ Ορίζεται ότι «το ύψος του νομοθετημένου κατώτατου μισθού και νομοθετημένου ημερομισθίου θα πρέπει να καθορίζεται **λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας και τις προοπτικές της για ανάπτυξη από την άποψη της παραγωγικότητας, των τιμών, και της ανταγωνιστικότητας**, της απασχόλησης, του ποσοστού της ανεργίας, των εισοδημάτων και μισθών».

Ο κατώτατος μισθός, λοιπόν, θα καθορίζεται ανάλογα με τις ανάγκες της καπιταλιστικής οικονομίας. Οχι ανάλογα με τις ανάγκες των εργατών. Οχι ως αποτέλεσμα της ταξικής πάλης. Αλλά με «αποφασίζομεν και διατάσσομεν» της εκάστοτε κυβέρνησης, δηλαδή του εκάστοτε θεματοφύλακα των συμφερόντων του κεφαλαίου.

◆ Ασορτί με την κεντρική φιλοσοφία της ρύθμισης είναι και η διαδικασία της «διαβούλευσης» που προβλέπεται. Τη «διαβούλευση» συντονίζει τριμελής Επιτροπή που αποτελείται

από τον πρόεδρο του ΟΜΕΔ ως πρόσωπο και δύο «πρόσωπα κύρους» που ορίζουν οι υπουργοί Οικονομικών και Εργασίας ως εκπροσώπους τους. Η εργατική πλευρά μένει απέξω (δε θέλουν ούτε την ξεφτιλισμένη ΓΣΕΕ).

Αυτή η Επιτροπή στέλνει προσκλησεις σε «εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητικούς και λοιπούς φορείς», μεταξύ των οποίων είναι η ΤτΕ, η ΕΛ-ΣΤΑΤ, ο ΟΑΕΔ και τα ινστιτούτα των καπιταλιστικών συνδικάτων (ΙΟΒΕ, ΙΝΣΕΤΕ, ΙΝΕΜΥ-ΕΣΕΕ κτλ.). Παίρνει τις εκθέσεις αυτών των «εξειδικευμένων επιστημονικών φορέων», φτιάχνει φάκελο και τον στέλνει στο ΚΕΠΕ (Κέντρο Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών), το οποίο συντάσσει Σχέδιο Πορίσματος Διαβούλευσης «σε συνεργασία με επιτροπή αποτελούμενη από πέντε (5) **ανεξάρτητους** εμπειρογνώμονες σε θέματα οικονομίας και κυρίως οικονομίας της εργασίας, κοινωνικής πολιτικής καθώς και εργασιακών σχέσεων». Είναι τόσο... ανεξάρτητοι αυτοί οι εμπειρογνώμονες που ορίζονται **αποκλειστικά από υπουργούς** με ΚΥΑ. Δύο από τον υπουργό Εργασίας, δύο από τον υπουργό Οικονομικών και ένας από τον υπουργό Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας!

Οι... ανεξάρτητοι εμπειρογνώμονες δεν είναι υποχρεωτικό να συμφωνήσουν με τις προτάσεις που υπέβαλαν οι άλλοι φορείς. Αυτοί φτιάχνουν το Πόρισμα που υποβάλλεται στον υπουργό Εργασίας, με τη μορφή Γνώμης. Δηλαδή **δεν είναι υποχρεωτικό για τον υπουργό**, ο οποίος «εισηγείται στο Υπουργικό Συμβούλιο, τον κατώτατο μισθό υπαλλήλων και το κατώτατο ημερομισθίο των εργατοτεχνιτών, λαμβάνοντας υπόψη το Πόρισμα Διαβούλευσης». Στο φινάλε της διαβούλευσης-κοροϊδία, ο υπουργός «εκδίδει **απόφαση καθορισμού** του κατώτατου μισθού για τους υπαλλήλους και του κατώτατου ημερομισθίου για τους εργατοτεχνίτες, μετά από τη σύμφωνη γνώμη του Υπουργικού Συμβουλίου».

Υπάρχει και κάτι ακόμα. Η 6η ΠΥΣ του 2012 (την οποία δεν έχει καταργήσει, ούτε προτίθεται να καταργήσει η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ) στο άρθρο 4, προβλέπει ότι «μέχρι το ποσοστό της ανεργίας να διαμορφωθεί σε ποσοστό κάτω του 10%, **αναστέλλεται η ισχύς διατάξεων νόμων, κανονιστικών πράξεων, Συλλογικών Συμβάσεων ή Διαιτητικών Αποφάσεων, οι οποίες προβλέπουν αυξήσεις μισθών ή ημερομισθίων**». Επομένως, για να υπάρξουν αυξήσεις στους μισθούς και τα μεροκάματα, η ανεργία πρέπει να πέσει κάτω από 10% (αυτή τη στιγμή κινείται -μιλάμε για την επίσημη καταγραφή- μετα-

ξύ 19% και 20%). Και ο νόμος Βρούτση, που φροντίζει ως κόρη οφθαλμού η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, είναι σαφής: για τον καθορισμό του κατώτατου μισθού λαμβάνεται υπόψη (πέρα από την «παραγωγικότητα» και την «ανταγωνιστικότητα») η απασχόληση και το ποσοστό ανεργίας. Τη λογική την ξέρουμε: όταν υπάρχει υψηλή ανεργία, πρέπει να ρίχνονται στα τάρταρα μισθοί και μεροκάματα, για να έχουν... κίνητρο οι καπιταλιστές να κάνουν προσλήψεις!

Γι' αυτό και ξέρουμε καλά πως προσανατολίζονται σε μια αύξηση λίγων δεκάδων ευρώ το μήνα, ίσα-ίσα για να ασκήσουν προεκλογική δημαγωγία. Αξίζει τον κόπο να δούμε πώς σκέπτονται οι «καλοί» καπιταλιστές του ΣΒΒΕ (Σύνδεσμος Βιομηχάνων Βόρειας Ελλάδας), με τους οποίους ο Τσίπρας είχε πει ότι «βρισκόμαστε στην ίδια πλευρά του ποταμού», ότι «βρισκόμαστε στο ίδιο πλοίο». Σε ανακοίνωσή του στις 20 Νοέμβρη ο («κοινωνικός εταίρος» πλέον) ΣΒΒΕ αναγνωρίζει ότι «το γενικότερο οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον, μετά την έξοδο της χώρας μας από τα μνημόνια, ουσιαστικά επιτάσσει την αύξηση του κατώτατου μισθού για λόγους καθάρων κοινωνικών». Αυτό είναι το άνοιγμα στον φίλο τους τον Τσίπρα. Αμέσως μετά ο ΣΒΒΕ τονίζει ότι η αύξηση πρέπει να είναι **«λελογισμένη»**, για να μην «επηρεάσει αρνητικά την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας». Γι' αυτό, «το ύψος της αύξησης του κατώτατου μισθού και η διαδικασία απόδοσής του, θα πρέπει να ειδικωθούν υπό το πρίσμα της θετικής τους συμβολής στην οικοδόμηση του νέου “παραγωγικού μοντέλου” της οικονομίας μας, το οποίο εν τέλει θα ενισχύσει τη διεθνή ανταγωνιστικότητα της Ελλάδας, με την παραγωγή “διεθνώς εμπορεύσιμων προϊόντων”». Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Οτι τα κέρδη θα πρέπει να είναι «αξιόλογα» και γι' αυτό οι μισθοί θα πρέπει να είναι «ανταγωνιστικοί» μ' αυτούς των «ομοειδών» χωρών (όπως ακριβώς τα έλεγε το πρώτο Μνημόνιο).

Για όσους δεν κατάλαβαν, ο ΣΒΒΕ συνοψίζει: «1. Το ποσοστό αύξησης του κατώτατου μισθού θα πρέπει να καθορισθεί και να είναι σύμφωνο με τις **πραγματικές δυνατότητες ανάληψης του σχετικού κόστους** από τις υφιστάμενες επιχειρήσεις. 2. Αύξηση του κατώτατου μισθού δεν μπορεί να συμβεί, αν δεν υπάρξει **ταυτόχρονη μείωση των εργοδοτικών εισφορών** και για τους εργαζόμενους και για τις επιχειρήσεις. 3. Η αύξηση θα πρέπει απαραίτητα να μη συμβεί “ακαριαία”, αλλά να συμβεί **σταδιακά**. Ο ΣΒΒΕ προτείνει η αύξηση **να δοθεί τμηματικά σε βάθος τριετίας**».

Προβολές και συζητήσεις

ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ
Η ΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

30/11
ΜΑΓΙΚΗ ΠΟΛΙΣ
(1954)

07/12
Ο ΔΡΑΚΟΣ
(1956)

14/12
ΟΙ ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ
(1958)

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ
Αγίουσπλάς 55 & Λαγρινών | Είσοδος ελεύθερη
www.eksegersi.gr

Η ΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

«Ταινίες που ήθελα να φωνάζουν, να ουρλιάζουν, να είναι προέκταση της δικιάς μου φωνής, της δικιάς μας φωνής». Έτσι περιγράφει ο Νίκος Κούνδουρος (εκπομπή «Μονόγραμμα», ΕΡΤ, 1982) την κινητήρια δύναμη πίσω από μια πεντηκονταετή κινηματογραφική πορεία, με εγχώριες και διεθνείς διακρίσεις, μια πορεία επαναστατική καλλιτεχνικά.

Ο νεαρός Κούνδουρος, εξόριστος στη Μακρόνησο, ήρθε σε επαφή με τους ανθρώπους με τους οποίους στη συνέχεια συνεργάστηκε στον κινηματογράφο (Θανάσης Βέγγος, Μάνος Κατράκης) εγκαταλείποντας τη ζωγραφική. Από την πρώτη του κιόλας ταινία πήρε αποστάσεις από τον εμπορικό κινηματογράφο της εποχής, θεματικά αλλά και αισθητικά, εισάγοντας νέες οπτικές στο μοντάζ και τη φωτογραφία.

Αντιμετωπίζει τη φύση και την ελληνική ύπαιθρο με λυρισμό, και αυτό αποτυπώνεται στις εικόνες του. Η φωνή των ταινιών του αντηχεί τις αγωνίες και τις ελπίδες των προλεταρίων, των εξόριστων, τη μιζέρια του μικροαστισμού, την εναντίωση στην καταπίεση της εξουσίας. Ο Κούνδουρος φτιάχνει ποίηση μέσα από τη σκληρή πραγματικότητα, μακριά από τις ωραιοποιήσεις και τις αποσιωπήσεις του εμπορικού σινεμά. Συχνά αναγκάστηκε να κινηματογραφεί σε συνθήκες παρανομίας ή να υποστεί το ψαλίδι της λογοκρισίας (όπως με το «Ποτάμι»).

Ο Κούνδουρος συνέχισε να κάνει ταινίες και ντοκιμαντέρ σχεδόν μέχρι το τέλος της ζωής του, το Φλεβάρη του 2017. Για το αφιέρωμα αυτό επιλέξαμε τις τρεις πρώτες του ταινίες, που καταδεικνύουν το αντισυμβατικό, για την εποχή, πορτρέτο του σκηνοθέτη.

-Παρασκευή 30/11/2018-

ΜΑΓΙΚΗ ΠΟΛΙΣ
(Ελλάδα, 1954, 80')

Σκηνοθεσία: Νίκος Κούνδουρος - **Σενάριο:** Μαργαρίτα Λυμπεράκη - **Φωτογραφία:** Κώστας Θεοδωρίδης - **Μοντάζ:** Γιώργος Τσαούλης - **Μουσική:** Μάνος Χατζηδάκης - **Ηθοποιοί:** Γιώργος Φούντας, Μαργαρίτα Παπαγεωργίου, Στέφανος Στρατηγός, Μάνος Κατράκης, Θανάσης Βέγγος, Ανδρέας Ντούζος - **Παραγωγή:** Αθηναϊκή Κινηματογραφική Εταιρεία

Εναρξη 8:30 - Είσοδος ελεύθερη

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Το είχαμε γράψει το 2015 και φυσικά δεν άλλαξε τίποτε από τότε (το περίεργο θα ήταν αν άλλαζε). Για την ακρίβεια άλλαξε προς το... «καλύτερο». Το υπενθυμίζουμε: Πήγε στην Κωνσταντινούπολη και δεν θα βρισκόταν (ξανά) με τον Βαρθολομαίο; Αστεία πράγματα. Τον είδατε τόσο καιρό να συναντιέται με κανένα κίνημα; Με καμιά ομάδα της ευρύτερης αριστεράς; Είδατε τίποτε αντανάκλασεις (Αντα, να κλάσεις) κάποιας αριστερής συγκρότησης ή καταβολής; Θα μπορούσε άνετα, έστω και για να θολώσει τα νερά. Αλλά, σιγά μη στρέψει το βλέμμα προς τ' αριστερά. Πού τον χάνεις πού τον βρίσκεις, με παπάδες (τους πήρε σβάρνα όλους και όχι από μια φορά), στο Ισραήλ, στα σαλόνια, με την πλουτοκρατία, με πανίσχυρους θεσμικούς προσκηνίου και παρασκηνίου. Ενα προδοτικό σίχαμα! Αηδία...

Φίλε μου μιας και βάλθηκες το Σύνταγμα ν' αλλάξεις αφού πρωτίστως διέλυσες ομόνοια και άλλα δε ρίχνεις και μια αλλαγή σ' εκείνη την Κλαυθμώνος που από το κλάμα πλάνταξε εκατόν τόσα χρόνια;

Και νέο λόγο για να αισθάνεται περήφανη βρήκε η στήλη: η Ελλάδα, αυτή η χώρα με τις τόσες πρωτίες (ας είναι και θλιβερές, αρκεί να είναι πρωτίες) είναι πρώτη σε αριθμό παπάδων στην Ευρώπη! Έχει 87,7 ανά εκατό χιλιάδες κατοίκους, την ώρα που η τελευταία στη σχετική κατάταξη -και βαλκανική- Βουλγαρία έχει μόλις δώδεκα! Ευλογημένος τόπος, καλά λένε οι εκπρόσωποι του απρόσωπου και οι πεφωτισμένοι άρχοντες.

Δεν τα λέμε εμείς οι κομμουνιστές, αλλά η Βουλγαρική Εθνική Ραδιοφωνία. Απολαύστε: «Αυτές τις μέρες της ψήφισης του κρατικού προϋπολογισμού για το 2019, ο πρωθυπουργός της Βουλγαρίας Μπόικο Μπορίσοφ δήλωσε πως η Βουλγαρία δεν ήταν ποτέ σε καλύτερη φόρμα. Αν εμπιστευτούμε τους μακροοικονομικούς δείκτες όπως είναι το έλλειμμα του προϋπολογισμού, ο πληθωρισμός, το δημόσιο χρέος, η ονομαστική αύξηση των μισθών, η ανεργία κ.ά., ο ισχυρισμός του πρωθυπουργού είναι αλήθεια. Αλλά τότε γιατί στη χώρα μαίνεται μια μπόρα διαμαρτυριών; Σε κάθε πόλη και εθνική οδό συγκεντρώνονται ανικανοποίητοι πολίτες. Λένε πως οι άνθρωποι οργανώνονται μέσω των κοινωνικών δικτύων, αλλά υπάρχουν υπόνοιες πως υποστηρίζονται από τη βουλγαρική Αριστερά. Τα βασικά αιτήματα είναι οικονομικά, αλλά έχουν και πολιτικές βλέψεις. Σε γενικές γραμμές τα συνθήματα λένε πως ο Βούλγαρος δεν θέλει άλλο να είναι ο χειρότερος πληρωμένος πολίτης της ΕΕ, μιας και στη Βουλγαρία ο μέσος όρος ζωής ανέρχεται στο 52% του μέσου όρου ζωής στα κράτη της Ένωσης. Ο λόγος που έβγαλε τους ανθρώπους στο δρόμο είναι οι τελευταίες ραγδαίες αυξήσεις των τιμών, ειδικά προ των θυρών του χειμώνα. Ακρίβυναν το ρεύμα, το φυσικό αέριο, τα καύσιμα των οχημάτων, τα οποία μπορεί να παραμένουν τα πιο φτηνά στην ΕΕ αλλά δεν λαμβάνουν υπόψη πως 500.000 Βούλγαροι ζουν με τον ελάχιστο για τη χώρα μισθό που ανέρχεται σε 260 ευρώ τον μήνα. Και δεν συζητάμε καν για τους συνταξιούχους, μιας και η μέση σύνταξη κυμαίνεται στα 200 ευρώ. Η οργή των διαδηλωτών στη Βουλγαρία δεν μπορεί να κατευαστεί με την υπόσχεση για αύξηση των μισθών της κρατικής διοίκησης με 10% από την 1η Ιανουαρίου και των συντάξεων γήρατος με 5,7% από την 1η Ιουλίου. Ούτε και με την επικείμενη αύξηση των μισθών των δασκάλων. "Θέλουμε να ζούμε απλά αξιοπρεπώς και να μην μας θεωρούν τους φτωχούς συγγενείς της Ευρώπης", λένε οι πολίτες. Οι μισθοί εξατμίζονται μόλις μπουν στον λογαριασμό των εργαζομένων, που θα πρέπει πια να πληρώνουν μεγαλύτερους φόρους για τα παλιά αυτοκίνητα τα οποία οδηγεί το 90% του πληθυσμού».

Γροθιά στα ρατσιστικά και φασιστικά πλαδάρ ή γραμμωμένα στομάχια του Ωραιοκάστρου στη Θεσσαλονίκη, η εκλογή του σύρου πρόσφυγα Αγά Φάραζ (οδοντίατρος-γναθοχειρουργός που ζει μόνιμα εδώ και ενάμιση χρόνο στην περιοχή με την οικογένειά του), ως μέλους του διοικητικού συμβουλίου του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων 3ου Δημοτικού Σχολείου. Γιατί υπάρχουν κι εκείνοι που δεν τρώνε τον εθνικιστικό σανό και δεν πίνουν το ρατσιστικό δηλητήριο.

Κοκκινোসκουφίτσα

Αλέξης Τσίπρας: «Θα είμαι πάντα δίπλα στα λαϊκά στρώματα»

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Τα φίδια

Πολύ δύσκολα θα αποφύγει την τιμωρία η εθνική ομάδα ποδοσφαίρου, εξαιτίας της δράσης των νεοναζί στον αγώνα με την Εσθονία. Μέχρι στιγμής δεν υπάρχει επίσημη ή ανεπίσημη τοποθέτηση από την πλευρά της ΟΥΕΦΑ, είναι όμως γνωστό στην ΕΠΟ και στην κυβέρνηση ότι οι παρατηρητές του αγώνα έχουν ενημερώσει την ΟΥΕΦΑ και έχουν αποστείλει στην ευρωπαϊκή ομοσπονδία αναλυτική έκθεση και πλούσιο οπτικοακουστικό και φωτογραφικό υλικό για όσα έγιναν στις εξέδρες του ΟΑΚΑ. Σε μια προσπάθεια να γλιτώσει η Εθνική την τιμωρία ή να επιβληθεί μικρή ποινή, ο υφυπουργός Αθλητισμού Γιώργος Βασιλειάδης διέταξε να γίνει εισαγγελική έρευνα, η οποία αφορά τόσο τον εντοπισμό των νεοναζιστικών καθαρμάτων όσο και τις ευθύνες των μπάτσων που τους επέτρεψαν να βάλουν στο γήπεδο τα πανό και τις σημαίες τους.

Οι περίπου 50 νεοναζί χρησιμοποίησαν τις εξέδρες του ΟΑΚΑ για να φωνάξουν εθνικιστικά συνθήματα, να προβάλουν τα σύμβολά τους (δυο σερβικές εθνικιστικές σημαίες και το μαϊάνδρο της Χρυσής Αυγής), να κάψουν μια τουρκική σημαία και να σηκώσουν ακόμα και σημαία με τον «Μαύρο Ηλιο» των SS (υιοθετήθηκε από τον ανώτατο αρχηγό των SS Χάινριχ Χίμλερ και χρησιμοποιήθηκε κατά κόρον σε τελετές μύησης στη χιτλερική συμμορία). Η προβολή του συγκεκριμένου συμβόλου είναι απαγορευμένη από την οργάνωση FARE (οργάνωση κατά των διακρίσεων και του ρατσισμού, που συνεργάζεται με την ΟΥΕΦΑ) και η χρήση του στα γήπεδα επισύρει ποινές.

Δεν είναι η πρώτη φορά που οι φασίστες και οι νεοναζί χρησιμοποιούν αγώνα των εθνικών ομάδων για να προβάλουν την αποκρουστική ιδεολογία τους, όμως στο ΟΑΚΑ ξεπέρασαν κάθε όριο. Εκτός από τη δράση των φασιστοειδών, χαρακτηριστική είναι και η στάση των μπάτσων, όπως προκύπτει από την έρευνα για τον τρόπο που μπήκαν στο γήπεδο. Οι μπάτσοι στον έλεγχο εντόπισαν τις σημαίες και αρχικά τους απαγόρευσαν να μπουν στο γήπεδο, όμως μετά από μια μικρή ένταση δέχτηκαν να τους αφήσουν, αφού υποσχέθηκαν ότι δε θα βγάλουν τις σημαίες από τις τσάντες! Ο παραβιάζαμε ανοιχτές πόρτες προσπαθώντας να πείσουμε ότι αν στη θέση των νεοναζί ήταν άτομα από τον αντικαπιταλιστικό χώρο, που θα επιχειρούσαν μια πολιτική παρέμβαση, η αντιμετώπιση θα ήταν εκ διαμέτρου αντίθετη και αντί για τις εξέδρες του γηπέδου, το πιθανότερο θα ήταν να βρεθούν κατηγορούμενοι στο αστυνομικό τμήμα του ΟΑΚΑ.

Ολα του Brexit δύσκολα...

Η αγγλική Premier League θεωρείται το κορυφαίο και το πιο κερδοφόρο ευρωπαϊκό ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα. Μετά από είκοσι χρόνια στο τιμόνι της Λίγκας, ο Ρίτσαρντ Σκάνταμορ δίνει τη σκυτάλη στη Σουζάνα Ντίνατς, γεγονός που σηματοδοτεί την αρχή μιας νέας εποχής για το ποδόσφαιρο στο νησί. Η αλλαγή ηγεσίας θα μπορούσε να δημιουργήσει νέα δεδομένα, όμως οι εκτιμήσεις της συντριπτικής πλειοψηφίας όσων ασχολούνται με τα δρώμενα στο αγγλικό πρωτάθλημα είναι ότι η μεταβατική περίοδος θα είναι ομαλή, αφού έχουν γίνει όλες οι απαραίτητες προπαρασκευαστικές ενέργειες.

Το μεγάλο θέμα που απασχολεί την Premier League είναι οι επιπτώσεις από το επερχόμενο Brexit, οι οποίες δεν μπορούν να προβλεφθούν με ακρίβεια. Τον Ιούνιο του 2016, ο Σκάνταμορ πήρε σαφέστατη θέση υπέρ της παραμονής, τονίζοντας ότι «η παρουσία της χώρας μας στην Ευρώπη έχει ξεκάθαρα περισσότερα πλεονεκτήματα και ειδικά για το ποδόσφαιρο είναι ευνόητα. Θα πρόκειται για μεγάλο λάθος αν κλείσουμε τα σύνορά μας και ξαναγίνουμε όπως παλιά». Ο Σκάνταμορ θεωρείται ο Νο 1 υπεύθυνος πίσω από την τεράστια ποδοσφαιρική επιτυχία της αγγλικής Λίγκας και κατά συνέπεια η άποψή του έχει ιδιαίτερη σημασία. Στις συζητήσεις για την επόμενη μέρα από το Brexit, το θέμα του έμφυχου δυναμικού των ομάδων είναι αυτό που κυριαρχεί και οι αναλυτές προσπαθούν να προβλέψουν τις συνέπειες από την αλλαγή της εργασιακής σχέσης των μη αγγλων ποδοσφαιριστών με τις ομάδες τους. Σύμφωνα με τις προτάσεις που έχουν πέσει στο τραπέζι από την αγγλική ποδοσφαιρική ομοσπονδία, η κάθε ομάδα θα έχει στο ρόστερ της 12 παίκτες εκτός νησιού (σήμερα οι ομάδες έχουν δικαίωμα για 17 παίκτες), χωρίς όμως να διευκρινίζεται το καθεστώς για τους ποδοσφαιριστές που προέρχονται από από χώρες εκτός

ΕΕ. Σύμφωνα με τη νομοθεσία, οι συγκεκριμένοι παίκτες το πιο πιθανό είναι ότι δε θα θεωρούνται κοινοτικοί αλλά ξένοι και αυτό θεωρείται βέβαιο στην περίπτωση που υπάρξει το λεγόμενο «hard Brexit».

Σήμερα, 13 από τις 20 ομάδες της Λίγκας έχουν στο δυναμικό τους περισσότερους από 12 μη αγγλους παίκτες, με τους περισσότερους να θεωρούνται μεγαλύτερης ποδοσφαιρικής αξίας από τους αγγλους συμπαίκτες τους. Ετσι, στην περίπτωση που θα πρέπει να μειωθεί ο αριθμός τους, θα υπάρξουν συνέπειες στην ποιότητα της αγωνιστικής εικόνας των ομάδων. Μια ακόμη συνέπεια αυτής της εργασιακής μεταβολής αφορά τον τρόπο απόκτησής τους από τις ομάδες, αφού χωρίς την ιδιότητα «κοινοτικοί», η μεταγραφή τους θα σχετίζεται και με τις διεθνείς συμμετοχές που έχει ο κάθε παίκτης στην εθνική ομάδα της χώρας του (στην ποδοσφαιρική νομοθεσία στο νησί, υπάρχει σχετική πρόβλεψη για να διασφαλιστεί ότι οι παίκτες που θα αποκτηθούν θα μπορούν να προσφέρουν στις ομάδες τους και δε θα είναι μεταγραφές από το πανέρι).

Σύμφωνα με εκτιμήσεις αξιωματούχων της Premier League, οι ποδοσφαιριστές που θα τεθούν σε «καθεστώς Brexit» υπολογίζονται κοντά στους 350 σε Αγγλία και Σκωτία. Αυτός ο αριθμός προδιαθέτει για σημαντικές ανακατατάξεις στο ισοζύγιο των συλλόγων. Οι περισσότεροι από τους αναλυτές θεωρούν ότι οι συνέπειες θα είναι αρνητικές και ότι η Λίγκα κινδυνεύει να χάσει την κορυφή των ευρωπαϊκών πρωταθλημάτων. Υπάρχουν όμως και αυτοί που θεωρούν ότι οι κραδασμοί από τις μεταβολές θα απορροφηθούν σχετικά εύκολα και θα υπάρξει όφελος, γιατί οι ομάδες θα συνεχίσουν να έχουν στο δυναμικό τους τους καλύτερους από τους μη αγγλους παίκτες που έχουν σήμερα, ενώ ταυτόχρονα θα δοθούν ευκαιρίες σε περισσότερους Αγγλους να έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο,

γεγονός που θα βοηθήσει και την εθνική ομάδα.

Για μια ακόμη φορά επιβεβαιώνεται ότι το επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι πρώτα απ' όλα μια καπιταλιστική μπίζνα και γι' αυτό θα επηρεαστεί σημαντικά από το Brexit, που στην ουσία είναι η επαναδιαπραγμάτευση των σχέσεων των αγγλων καπιταλιστών με τους ανταγωνιστές τους στην ηπειρωτική Ευρώπη. Ανεξάρτητα από τις οικονομικές συνέπειες που θα έχει το Brexit για την καπιταλιστική μπίζνα της Premier League, κατά την ταπεινή άποψη της στήλης σε αγωνιστικό επίπεδο οι συνέπειες για το άθλημα ποδόσφαιρο θα είναι θετικές, αφού η παρουσία περισσότερων γηγενών ποδοσφαιριστών θα αυξήσει τις πιθανότητες να επιστρέψουν οι ομάδες στο παλιό καλό πατροπαράδοτο ποδοσφαιρικό στιλ του νησιού και στην ομορφιά του γνήσιου αγγλικού ποδοσφαίρου.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Σε διαφορετικό μήκος κύματος από τις προτεραιότητες της Σουζάνας Ντίνατς (αναλαμβάνει την ηγεσία της Premier League μετά την αποχώρηση του Σκάνταμορ) και από τα δημοσιεύματα των μεγάλων αθλητικών ιστοσελίδων κινούνται ο πρόεδρος της ΟΥΕΦΑ Αλεξάντερ Τσεφερίν και ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Σιλλόγγων Αντρέα Ανιέλι. «Είναι σενάριο φαντασίας. Ενα όνειρο που δεν έχει καμία βάση αυτή τη στιγμή. Δεν πρόκειται να γίνει. Δεν μπαίνει καν σε συζήτηση η SuperLeague, όπως την αποκάλεσαν...». Την απάντηση αυτή έδωσε σε ερώτηση δημοσιογράφου αναφορικά με τις πιθανότητες μαζικής εξόδου των μεγάλων κλαμπ της Ευρώπης από τις διοργανώσεις της ΟΥΕΦΑ και τη δημιουργία μίας νέας Λίγκας στα πρότυπα της Euroleague, ο Αλεξάντερ Τσεφερίν. Μαζί του συντονίστηκε ο Αντρέα Ανιέλι που στήριζε τα λεγόμενά του τονίζοντας: «Επιβεβαιώνω πως δεν έχουμε συζητήσει ποτέ και δεν έχουμε εμπλακεί ποτέ σε κουβέντες που να αφορούν το θέμα της δημιουργίας νέας Λίγκας. Είμαστε μαζί με την ΟΥΕΦΑ και πορευόμαστε προς την ίδια κατεύθυνση...». Παρά την κατηγορηματική διάψευση από την ΟΥΕΦΑ και την Ευρωπαϊκή Ένωση Συλλόγων, στις ευρωπαϊκές αθλητικές ιστοσελίδες συνεχίζεται η σχετική συζήτηση, ενώ το θέμα της Λίγκας απασχολεί και την αγγλική Premier League, αφού θεωρείται ζήτημα εφάμιλλο με τις επιπτώσεις από το Brexit.

Η στήλη έχει αναφερθεί αρκετές φορές με θετικά σχόλια στην αντιφασιστική δράση των οργανωμένων οπαδών των ομάδων στους αγωνιστικούς χώρους και στις εξέδρες των γηπέδων, η οποία όμως σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί και δε θα πρέπει να αντικαθιστά την πολιτική δράση, αφού δεν ξεπερνά τα οπαδικά όρια και την αγάπη για την ομάδα.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

BLEAK FRIDAY (για τους εργαζόμενους)

Χοιραψία Τραμπ-Τσίπρα

Αφού εκτέλεσε (την εργασία της για) την Σπιναλόγκα, η Βικτώρια Χίσλοπ έχει στο στόχαστρό της την Μακρόνησο. Ωχ!

Μουσείο Προσφυγικού Ελληνισμού, Επειγόντως...

120.000 απολύσεις τον Οκτώβρη του 2018. «Οφελος 4 δισ. για την Κοινωνία» - Τίτλος της Αυγής (18/11/2018). Συνταίριασμα!

► «Ενώσις τέως βουλευτών και ευρωβουλευτών»: ΚΑΙ τα αναδρομικά τους/τις ενώνουν. Ολως τυχαίως οι δραστηριότητες της εν λόγω ένωσης σταματάνε το 2009 (τα μνημόνια δεν τους/τις απασχολούν...).

► Σαν να μην πέρασε μια μέρα από το ναι του χωρισμού: Ξέπλυμα της Πανσπουδαστικής ν. 8 από τον Γ. Πετρόπουλο στον «Εργατικό Αγώνα». Ο συντάκτης μιλάει για την καταγγελία της (Πανσπουδαστικής ν. 8) του Διονύση Μαυρογένη ως προβοκάτορα και ανακαλύπτει ότι «αναμφίβολα αυτό είναι το μόνο μελανό σημείο της Πανσπουδαστικής ν. 8. Όταν καταγγέλλεις κάποιον για χαφιεδισμό πρέπει να μπορείς να το αποδείξεις. Και πρέπει να πας με αποδείξεις την υπόθεση ως το τέλος. Αλλιώς δεν κάνεις καταγγελία». Αλλιώς ενεργείς ως προβοκάτορας, θα προσθέταμε εμείς. Λοιπόν, εκλεκτικές συγγένειες ή (και) επαναπροσέγγιση; Ο ίδιος ο Εργατικός Αγώνας διατείνεται ότι είναι «σάρκα από τη σάρκα του ιστορικού ΚΚΕ» - προσοχή, όχι του επαναστατικού ΚΚΕ. Αλλά αναγνωρίζει και Κολιγιάννηδες και Φλωράκηδες, και... και... και...

► Για το πόσο του Περισσού (σάρκα από τη σάρκα του...) είναι ο Εργ. Αγώνας απόδειξη αποτελεί το πόνημα του Γ. Αραβανή (στην ιστοσελίδα του Εργ. Αγώνα) με τίτλο «Ο βούρκος του εθνικισμού», το οποίο συναγωνίζεται τις θέσεις του Περισσού (μέσα από τον Ριζοσπάστη). Μεταξύ άλλων: «Η στάση του αλβανικού κράτους με την κτηνώδη συμπεριφορά της αστυνομίας και τον ακραίο εθνικισμό των ηγητόρων, είναι φυσικά απαράδεκτη και καταδικαστέα και η χώρα μας πρέπει να διαμαρτυρηθεί έντονα». Ο... εθνικός κορμός εν εγρηγόρει...

► Δείγμα γραφής: «Η γνωστοποίηση του μυστικού πρωτοκόλλου... Με ηθικολογικούς όρους μπορεί κανείς να κάνει όποια κριτική θέλει, αλλά ο κίνδυνος ενός πολέμου δεν αντιμετωπίζεται ποτέ από τη χώρα που κινδυνεύει με ιδεοληψίες». Για το σύμφωνο μη επίθεσης ΕΣΣΔ-Γερμανίας το

1939. Ο τίτλος, βέβαια είναι: «Πώς οδηγηθήκαμε στην πιο αμφιλεγόμενη συμφωνία του 20ού αιώνα».

► Ισχαιμικό επεισόδιο εξ αιτίας των πολλαπλών τραυμάτων: Ενοχοι οι δυο γουρουνοκεφαλές, οι μπάτσοι, ο διασώστης (!) του ΕΚΑΒ. Τελεία και παύλα.

► Η Ακριβοπούλου ΔΕΝ τόλμησε (βεβαίως-βεβαίως...) να ξεφύγει από την κυβερνητική γραμμή (την οποία εκφράζει σε όλα τα επίπεδα), όθεν και η (δημόσια) συγγνώμη προς τους Μητροπολίτες.

► Σκυλιά της (αστικής) εξουσίας.

► Τι κι αν το βίντεο είναι αδιάψευστος μάρτυρας της απρόκλητης επίθεσης των ΜΑΤ μετά το τέλος της πορείας για το Πολυτεχνείο. Η Καθημερινή επιμένει (χωρίς στοιχεία): «Ειδικότερα, στην Αθήνα, μετά το τέλος της πορείας προς την πρεσβεία των ΗΠΑ, ομάδα ατόμων επιτέθηκε κατά των δυνάμεων των ΜΑΤ έξω από τη ΓΑΔΑ».

► Την «αξιοπιστία» της κ(α)λοφυλλάδας επιβεβαιώνει και το ρεπορτάζ που δημοσίευσε την 24/9/2018: «Ζακ Κωστόπουλος: Δεν προσδιορίζει την ακριβή αιτία θανάτου το πόρισμα των ιατροδικαστών». Η ίδια φυλλάδα (20/11/2018, στην ιστοσελίδα της): «Ισχαιμικό επεισόδιο από πολλαπλά τραύματα η αιτία θανάτου του Ζακ Κωστόπουλου...».

► Φυσικά και δεν επενέβησαν τα ΜΑΤ κατά τη διάρκεια ανάρτησης ναζιστικού συμβόλου στο ΟΑΚΑ. Ο εχθρός είναι στις διαδηλώσεις και στις απεργίες (όταν θα γίνουν...).

► Σύλληψη 42χρονου Τούρκου για αρχαιοκαπηλία. Ο Δρακουμέλ που είχε στην κατοχή του θησαυρούς της αρχαίας Ελλάδας συνελήφθη ποτέ;

► Αύξηση κατά 3,55% από Σεπτέμβρη σε Οκτώβρη του 2018. Πάντα με τα επίσημα στοιχεία. Σημαντικό στοιχείο η αύξηση των μη αναζητούντων εργασία. Το 30% είναι εγγεγραμμένο στο μητρώο ΟΑΕΔ για χρόνο ίσο ή περισσότερο των 12 μηνών. Που σημαίνει

επιδότηση πάπαλα. Κοινώς, απόλυτη φτώχεια. Μείωση και στον αριθμό των επιδοτούμενων ανέργων: Σεπτέμβριος 2018: 138.798 άτομα, Οκτώβρης 2018: 104.636 άτομα.

► Θανάσιμο το δίλημμα στην Ελβετία: δημοψήφισμα για το αν οι αγελάδες θα έχουν κέρατα ή όχι...

► Ημέρα του παιδιού: Κτίρια της Κίνας (όπου οργιάζει η παιδική εργασία) ντύθηκαν στα μπλε. Π... μπλε!

► Κατρούγκαλος και... αφαλοκρηπίδα.

► Από τον εθνικισμό στον εθνικισμό του Περισσού κι από εκεί Τελεία (αλλά όχι παύλα) και - πρόσφατα- συνεργασία με τους Καμμενοψεκασμένους: το όνομα αυτού, Α. Γκλέτσος. Ο οποίος δηλώνει ότι είναι αριστερός στην... καθημερινότητά του.

► Παπακώστα: Η αστυνομία έκανε τη δουλειά της με σεβασμό στο κράτος δικαίου. Μα, πάντα η αστυνομία σέβεται το χέρι που την ταΐζει. Το χέρι της αστυνομίας, που κρατάει ανάποδα το γκλόμπ, πίπτει επί των κεφαλών και όλου του σώματος των πορευομένων και διαδηλωτών, ΔΟΛΟΦΟΝΩΝΤΑΣ (και με σφαίρες) και τραυματίζοντας θανάσιμα.

► Με νόμο της χούντας λοιπόν (Ν.Δ 794/1971), η χρήση από τους συριζανελ οχήματος καταιονισμού ύδατος. Με τέτοια οχήματα είναι εξοπλισμένο το Πυροσβεστικό Σώμα, το οποίο ανήκει στα Σώματα Ασφαλείας...

► Θα θέλαμε -επιτέλους- να μάθουμε τις «δυναμικές ενέργειες» του Περισσού και της νεολαίας του κατά τη διάρκεια της χούντας.

► Τα ΜΑΤ έχουν πολιτικό προϊστάμενο (ή προϊσταμένη).

► Εντωμεταξύ τα «κίτρινα γιλέκα» συνεχίζουν η δράση τους (και) με δυναμικές ενέργειες.

► Ορος για την παραγωγή βιομηχανικής κάνναβης η περιεκτικότητα σε THC κάτω του 0,2%.

► «Η δικαιοσύνη θα αποδοθεί»

- Γεροβασίλη για τη δολοφονία Ζακ Κωστόπουλου. Και οι δράστες της δολοφονίας θα αποδοθούν άσπιλοι στην κοινωνία...

► 14 αλλαγές στο Σύνταγμα πρότεινε το Ποτάμι: περισσότερες και από τον αριθμό των βουλευτών του...

► Παρά την ύπαρξη κάποιων «ήχηρών» ονομάτων στην εκδήλωση της 19/11/2018 της ΝΔ στην Καλλιθέα, οι «τιμωμένες» (ως τι;) Μαρέβα και κόρη της Φ. Πάλλη-Πετραλιά βρέθηκαν μπροστά σε (σχεδόν) άδεια αίθουσα.

► Τόχει η «σιωπηρή πλειοψηφία» να είναι εμμονικά δεμένη με τον κοινοβουλευτικό κρετινισμό και να «ξυπνάει» μόνο με εκλογές.

► Το βλέμμα (το κενό) του Κούλη φέρνει προς ροφό με ηττοπαθείς τάσεις.

► Ενώ ο Δρακουμέλ...

► Η «απουσία» συναίνεσης είναι ένας «βασικός λόγος που οι χώρες βυθίζονται σε παρατεταμένες περιόδους παρακμής», μας αναλύει το κύριο άρθρο της Kathimerini.gr, 18/11/2018. Το ότι ο καπιταλισμός δημιουργεί τις κρίσεις του, ούτε σαν αναλαμπή (ε, αυτοκτονικοί δεν είναι οι άνθρωποι...).

► Η «σιωπηλή πλειοψηφία» βαπτίστηκε σε «εξαντλημένη πλειοψηφία» (σύμφωνα με τον Alexis Papahelas, Kathimerini.gr, 18/11/2018). Αλλά πλειοψηφία...

► Η μειοψηφία στη Θράκη είναι Τουρκική. Αραγε ενεργεί όπως ο εθνικιστής Κασιφάς;

► Γιάννη Κορδάτου: «Η αρχαία τραγωδία και κωμωδία - Ποιες είναι οι κοινωνικές ρίζες του αρχαίου ελληνικού θεάτρου».

► James George Frazer: «The Golden Bough»

► Απώλειες στο χρηματιστήριο.

► Θρήνος και ολολυγμός.

► Για την Ελλάδα (άλλη μια φορά), ρε γαμώτο.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Εμείς το φωνάζουμε από το 2015 στις διαδηλώσεις: «ΣΥΡΙΖΑ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο». Η ομάδα Politicalstencil το έκανε στένσιλ. Αρτίο από κάθε άποψη.

◆ Επιβεβλημένη απάντηση μετά τα γεγονότα στην παρέλαση για την 28η του Οκτώβρη. Η Αντιεθνικιστική-Αντιφασιστική Πρωτοβουλία Ανατ. Αττικής, που καλεί σε αντιφασιστική πορεία στις 24 Νοέμβρη (σήμερα), σημειώνει: «Η διακριτή εμφάνιση και η παρέμβαση εθνικιστών στην παρέλαση του σχολείου και των γειτονιών, δεν θα μείνει αναπάντητη. Οι μεγαλοιδεατισμοί και οι αντιλήψεις περί εθνικής υπεροχής οδηγούν την ανθρωπότητα στη βαρβαρότητα. Γεννούν τον φασισμό και τον πόλεμο».

Δυο συνθήματα στα σκαλάκια που οδηγούν στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου της Αθήνας μας προσφέρουν, καταρχάς, ένα συνδυασμό αντιθέτων και, κατά δεύτερο λόγο, μια ενότητα στην πλάνη.

◆ Κάτω η φαλοκρατία - Ζήτω τα γλυφομούνια - αμαζόνες

Δεν είναι ζήτημα σεμνοτυφίας (δε διακρινόμαστε γι' αυτήν ως εφημερίδα, ως γνωστόν), αλλά ζήτημα πολιτισμού, καλαισθησίας, ταξικής αντίληψης. Οι κυρίες με τους μοβ μαρκαδόρους έχουν βαλθεί να μετατρέψουν σε πολιτικό πρόταγμα τις προσωπικές τους απόψεις περί της συμπεριφορά κατά τη σεξουαλική πράξη. Θεωρούν ότι κάνοντας το ιδιωτικό δημόσιο, κάνουν πολιτική. Αμ δε. Ο εκφυλισμός του παλιού μικροαστικού φεμινισμού γίνεται αποκρουστικός. Δείγμα των καιρών κι αυτή η εξέλιξη. Ζούμε «την εποχή των τεράτων» (για να θυμηθούμε τον Γκράμσι) σε όλα τα επίπεδα.

◆ Ο μόνος ιμπεριαλισμός που βλέπω από εδώ που κάθομαι είναι το ελληνικό κράτος (με τα αφεντικά του)

Εδώ δεν μπορούμε να μιλήσουμε για αισθητική και πολιτική παρακμή. Πολιτικότατο είναι το σύνθημα. Μόνο που έρχεται να επαναλάβει μια παλιά πλάνη, η οποία εσχάτως γνωρίζει νέες δόξες, καθώς για «ελληνικό ιμπεριαλισμό» μιλά ένα ευρύ πολιτικό φάσμα, από τον Περισσό μέχρι τμήματα της αντιεξουσίας. Η στήλη δεν μπορεί, βέβαια, να κάνει τη σχετική συζήτηση, όμως το θέμα έχει αναλυθεί στο παρελθόν από την εφημερίδα μας. Με το να βαφτίσουμε ιμπεριαλισμό τον εξαρτημένο -μέσης ανάπτυξης- ελληνικό καπιταλισμό δεν τον κάναμε αποκρουστικότερο. Απλά διαστρέφουμε τη στρατηγική.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Κοροϊδία από κοινού

Για να πούμε την... αμαρτία μας, εκτιμούσαμε πως η δεδομένη απόφαση της ΕΕ να μην εφαρμοστεί από 1.1.2019 το νέο πετσόκομμα των συντάξεων θα γίνει με αναστολή και όχι με κατάργηση. Ήταν η συνηθισμένη πρακτική των ιμπεριαλιστών δανειστών μέχρι τώρα και εκτιμούσαμε ότι θα συνεχιστεί.

Πέσαμε έξω στην εκτίμηση. Οι σχέσεις στοργής των ευρωενωσιτών ιμπεριαλιστών με τον Τσίπρα και την κλίμα του είναι σε πολύ προχωρημένο στάδιο. Μιλάμε για ερωτευμένους που ο ένας δε χαλάει χατίρι στον άλλο. «Μιλάμε για κατάργηση, όχι για αναβολή. Για κατάργηση του μέτρου της περικοπής των συντάξεων», δήλωσε ο επίτροπος Μοσκοβισί σε ελληνικό ιστότοπο. Ο καλύτερος προπαγανδιστής των Τσιπραίων (που πρώτος είχε υπαινιχτεί ότι το μέτρο είναι υπό εξέταση και τώρα τονίζει ότι δικαιώθηκε).

Ήταν αυτό ακριβώς που ήθελαν οι ουριζαίοι. Μια γερή δόση προπαγάνδας για την «αξιοπιστία» τους έναντι των «εταίρων» και για την πορεία «αποδέσμευσης από το Μνημόνιο», που θα στηρίξει την πορεία τους προς τις επόμενες κάλπες. Ποντάρισαν στα σίγουρα (ανέλαβαν συγκεκριμένες δεσμεύσεις και πήραν τη μη εφαρμογή του μέτρου ως αντάλλαγμα) και τους έδωσαν το μάξιμουμ.

Επί της ουσίας, οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές δεν είχαν κανένα λόγο να μη δώσουν την κατάργηση (την αναστολή θα την επέβαλαν μόνο για λόγους ιμπεριαλιστικού τσαμπουκά). Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ σέβονται απόλυτα τις μνημονιακές δεσμεύσεις τους, ενώ αν χρειαστεί, το μέτρο μπορεί να επανέλθει οποιαδήποτε στιγμή στο μέλλον. Οι «προσωπικές διαφορές» στις συντάξεις είναι μια καβάτζα για μελλοντικές περικοπές, οποτεδήποτε απαιτηθεί.

Ελληνικός καπιταλισμός

Καρυδότσουφλο σ' ένα πέλαγος αστάθειας

Η περασμένη Τρίτη ήταν μια ακόμα «μαύρη μέρα» για το ελληνικό χρηματιστήριο. Για την ακρίβεια, ήταν η πέμπτη συνεχής μέρα πτώσης, στο τέλος της οποίας ο γενικός δείκτης έπεσε κάτω από τις 600 μονάδες (σκεφτείτε ότι πριν από μια δεκαετία οι 800 μονάδες θεωρούνταν «ψυχολογικό όριο»). Στη διάρκεια αυτού του «μαύρου» πενήντημερου, ο τραπεζικός δείκτης έχασε 21,51% και καθηλώθηκε στο ιστορικό χαμηλό των 409 μονάδων. Η κεφαλαιοποίηση των τεσσάρων συστημικών τραπεζών έπεσε κάτω από τα 4 δισ. ευρώ, όταν στις αρχές του 2015 ήταν 16,5 δισ. ευρώ.

Το χρηματιστήριο είναι τζόγος, θα μας πείτε. Βεβαίως τζόγος, όμως ταυτόχρονα αντανάκλα τις προοπτικές μιας καπιταλιστικής οικονομίας. Το τζογάρισμα γίνεται πάνω στις θετικές ή τις αρνητικές προοπτικές. Οι προοπτικές του ελληνικού καπιταλισμού είναι προφανώς αρνητικές, γι' αυτό και το τζογάρισμα είναι πτωτικό. Μα πώς μπορεί να είναι αρνητικές οι προοπτικές μιας οικονομίας που βρίσκεται σε φάση ανάπτυξης, μετά από πολλά χρόνια συνεχούς κρίσης; Όταν μετά από τόσα χρόνια κρίσης η ανάπτυξη κινείται ασθμαίνουσα για να πιάσει τα επίπεδα του 2%-2,5%, σημαίνει πως δεν υπάρχουν «καύσιμα» για να κερδηθεί το χαμένο στα χρόνια της κρίσης έδαφος. Όταν αυτή η ασθμαίνουσα οικονομία έχει υποχρεωθεί να παράγει σε επίπεδο κρατικής οικονομικής διαχείρισης «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους 3,5% του ΑΕΠ για τα επόμενα τέσσερα χρόνια (μέχρι και το 2022), δεν μπορεί να έχει θετι-

κές προοπτικές.

Αυτό προεξοφλούν όχι μόνο οι σπεκουλάντες του χρηματιστηρίου, αλλά και εκείνοι που διαχειρίζονται τα κεφάλαια της διεθνούς χρηματιστικής ολιγαρχίας, τα κάθε είδους funds, οι περιβόητες «αγορές». Οι οποίες, τούτες τις μέρες που η κυβερνητική προπαγάνδα προσπαθεί να καλλιεργήσει ένα κλίμα γενικής ευωχίας, όχι μόνο κράτησαν σε απαγορευτικά για δανεισμό τις αποδόσεις των ελληνικών ομολόγων, αλλά τα έφτασαν στα επίπεδα που ήταν στις αρχές του 2010, όταν διαπιστώθηκε αδυναμία δανεισμού από τις «αγορές» και άρχισε ο κύκλος των δανειακών συμβάσεων, των «προγραμμάτων» που τις συνόδευσαν και των Μνημονίων που αποτύπωναν τις απαιτήσεις αυτών των «προγραμμάτων».

Αγγιξε το 4,7% το επιτόκιο του δεκαετούς ελληνικού ομολόγου, καθιστώντας απαγορευτική κάθε σκέψη για «έξοδο στις αγορές». Δεν είναι τυχαίο ότι η κυβερνητική προπαγάνδα, που μέχρι τις αρχές του φθινόπωρου παρουσίαζε την «έξοδο στις αγορές» σαν το ιερό δισκοπότηρο που αναζητά το έθνος για να αναγεννηθεί, έχει βγάλει εντελώς αυτό το θέμα από την ατζέντα της. Προς το παρόν, οι δανειακές ανάγκες καλύπτονται από το «μαξιλάρι ρευστότητας» των περίπου 28 δισ. ευρώ, χωρίς κανείς να γνωρίζει πως θα σώσει σε ποιο βαθμό αυτό καταναλώθηκε. Είχαν πει ότι φτάνει για δυο χρόνια αλλά είναι βέβαιο ότι το χρονικό διάστημα είναι πολύ μικρότερο. Το πιθανότερο είναι ότι η θητεία αυτής της κυβέρνησης (αν υποθέσουμε ότι θα φτάσει

στο ακρότατο χρονικό όριο της) θα ολοκληρωθεί χωρίς «έξοδο» στις αγορές, γιατί τα επιτόκια δύσκολα θα αποκλιμακωθούν σε μια προεκλογική περίοδο που θα χαρακτηρίζεται από παροχολογία (στα λόγια φυσικά). Επομένως, η επόμενη κυβέρνηση θα βρει το «μαξιλάρι» με το μισό του περιεχόμενο κι αν οι «αγορές» εξακολουθήσουν να είναι «νευρικές», μπορεί το «μαξιλάρι» να αδειάσει και να χρειαστεί νέος δανεισμός από τον ESM, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Αν μάλιστα δε λειτουργήσει στην πράξη το νέο σχέδιο για τα «κόκκινα δάνεια», που επεξεργάστηκε ο Στουρνάρας, είναι πιθανό οι τράπεζες να χρειαστούν νέα κεφαλαιακή ένεση, το «μαξιλάρι» θα τελειώσει πολύ πιο γρήγορα και οι «αγορές» θ' αρχίσουν να χορεύουν στο ρυθμό του άσματος «έλα στο θείο». Σε κάθε περίπτωση, προτού χρειαστεί νέα ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, θα έχει τελειώσει η προστασία της πρώτης κατοικίας (31.12.2018) και θα έχουν επιταχυνθεί οι πλειστηριασμοί ακινήτων ακόμα και μικρής αξίας.

Αλλά και να μην υπάρξει το «κακό» σενάριο, τίποτα επί της ουσίας δεν πρόκειται να αλλάξει. Ο ελληνικός καπιταλισμός είναι καταδικασμένος στον μαρασμό, γιατί ένα 15%-20% του ΑΕΠ του πηγαίνει κάθε χρόνο για τοκοχρεολύσια δανείων. Δεν υπάρχει λοιπόν δυνατότητα επεκτατικής δημοσιονομικής πολιτικής. Γι' αυτό φτάνουν στο σημείο να βαφτίζουν «επεκτατική πολιτική» το «πακέτο Τσίπρα» των 900 εκατ. ευρώ, με φιλανθρωπικά βοηθήματα κυρίως.

βαθύ κόκκινο

Δυο φορές θύματα

Προ καιρού, ο ξεπεσμένος εκπρόσωπος της «lifestyle κουλτούρας» είχε δηλώσει με το γνωστό κωλοπαίδιστικο ύφος του ότι με τα περιοδικά του «ξεβλάχψε» τους Έλληνες. Υπήρξε πράγματι μια εποχή που οι πατσαβούρες αυτού του «κυρίου» κυκλοφορούσαν σε δεκάδες χιλιάδες αντίτυπα και δυστυχώς διαβάζονταν από κόσμο και κοσμάκη. Όχι μόνο από τα «ουγκ» των βορείων προαστίων, αλλά και από νέους της εργατικής τάξης, που έψαχναν στις σελίδες τους πηγές φαντασίωσης για μια ζωή που δε θα ζούσαν ποτέ.

Ήταν η εποχή που ο ατομικισμός θριάμβευε πάνω στη συλλογικότητα. Τη συλλογικότητα που επώαστηκε στα χρόνια της χουντικής δικτατορίας και εξερράγη μετά την πτώση της. Χωρίς κατ' ανάγκη να έχει πάντοτε επαναστατικό πρόσημο, αυτή η συλλογικότητα συνέδεε ανθρώπους στη βάση κοινών οραμάτων ή απλά στη βάση κοινών διεκδικήσεων. Τους έκανε να πιστεύουν ότι μόνο ενωμένοι μπορούν να βελτιώσουν τη ζωή τους, αν όχι ν' αλλάξουν τον κόσμο.

Η συλλογικότητα, οι ιδέες, οι αγώνες, τα οραματικά προτάγματα ήταν η «βλαχιά», ο ατομικισμός, ο ωχαδερφισμός, η «επιτυχία με κάθε κόστος», το «πάτησε πάνω σε πτώματα για ν' ανέβεις» ήταν το «ξεβλάχμα».

Υστερα, ήρθαν τα Μνημόνια. Μπορεί να μην υπήρχε φράγκο στην τσέπη, όμως οι «ξεβλαχθέντες» έπρεπε να συνεχίσουν να σκέφτονται με τον ίδιο τρόπο. Βοήθησε, άλλωστε, και το «ξεβλάχμα» για να ηττηθούν τόσο εύκολα. Μέσα σε μια διετία. Και να μαζευτούν απογοητευμένοι στο ατομικό καβούκι τους ή στο κουκούλι της μικρής παρέας που αναζητά τρόπους για μερικές στιγμές φτηνής διασκέδασης.

Σ' αυτό το κλίμα, που εντελώς σχηματικά περιγράφεται εδώ, ήρθαν και τα εξ Εσπερίας διαφημιστικά κόλπα να εμποδίσουν τη συνείδηση του «έξυπνου καταναλωτή», αντικαθιστώντας μ' αυτήν τη συνείδηση του «έξυπνου εργάτη», που αγωνίζεται για να εξασφαλίσει ένα ανεκτό μεροκάματο, το μόνο που μπορεί να του δώσει τη δυνατότητα της στοιχειώδους ικανοποίησης των αναγκών του.

Μπορεί να μην έχεις φράγκο στην τσέπη, τρέξε όμως να εκμεταλλευτείς τη black Friday! Μαλάκες είναι οι Αμερικάνοι που στριμώχνονται αποβραδύς έξω από τα υπερκαταστήματα και μόλις ανοίξουν το πρωί οι πόρτες ορμάνε, ποδοπατιούνται, δέρνονται, τσαλαπατούν τους δύσμοιρους υπάλληλους, σε μια προσπάθεια να φτάσουν πρώτοι στο σκοτεινό αντικείμενο του πόθου τους, που εκτίθεται μόνο σε λίγα κομμάτια; Μαλάκες είναι, παιδιά, και να μας συμπαθάτε για την ωμότητα.

Δυο φορές θύματα του συστήματος. Μία ως εργαζόμενοι (ή, ακόμα χειρότερα, ως άνεργοι) και μία ως καταναλωτές. Που δεν κοιτάζουν τις ανάγκες τους, αλλά προσκυνούν τις ανάγκες που τους ενσταλάζουν στο μυαλό οι διαφημιστές. Που δεν κοιτάζουν το γλοιόσχο μεροκάματο, αλλά μόνο τον τρόπο που θα το καταναλώσουν. Που εκστασιάζονται με τις «γενναίες προσφορές» των μονοπωλίων παραγωγής ηλεκτρικών/ηλεκτρονικών συσκευών, αλλά δε βλέπουν (ή, ακόμα χειρότερα, αδιαφορούν) για τους μισθούς πείνας που αυτές οι εταιρίες «προσφέρουν» στους εργάτες τους.

Η κατανάλωση είναι το πιο φυσιολογικό πράγμα του κόσμου. Μ' αυτήν ο εργαζόμενος άνθρωπος εξασφαλίζει την τροφή, την ένδυση, τη διασκέδαση και τις υπόλοιπες ανάγκες του, ανταλλάσσοντας τα μέσα συντήρησης με το μισθό που εισπράττει ως αντάλλαγμα για την πώληση της εργατικής του δύναμης (και όχι της εργασίας του, το μεγαλύτερο μέρος της οποίας μετατρέπεται σε κέρδος για τους καπιταλιστές).

Ο καταναλωτισμός (με ή χωρίς υστερικές συμπεριφορές τύπου black Friday) είναι αρρώστια. Αρρώστια κοινωνική, που έχει τη δική της συνεισφορά, όχι μόνο στην αύξηση των καπιταλιστικών κερδών, αλλά και στη διάβρωση της εργατικής συνείδησης, με την εδραίωση σ' αυτή του ατομικισμού και τον εξοβελισμό της συλλογικότητας ως τρόπου ζωής. Το «να περνάμε καλά κι ας κλωσερνόμαστε» είναι το μότο του υποταγμένου, του ντροπιασμένου εργάτη.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση